മനുഷ്യൻ

{ الإنسان }

[Malayalam – മലയാളം – مليالم]

എം. എം. അക്ബർ

محمد اكبر.يم

Daawa books

P.B. No: 1981, Vyttila, Kochi

Ph: 0091-484-2301275

Email: info@dawabooks.org

إعداد : مكتب الدعوة ، جمعية مشكاة الحق

كوجين ، كيرلا ، الهند

Web edition by :

www.islamhouse.com

١٤٣٣هـ - ٢٠١٢م

ഈ ലോകത്തിനൊരു സ്രഷ്ടാവു ്‌ ജീവൻ നൽകി വായുവും വെള്ളവും സൗകര്യപ്പെടുത്തി ഭൂമിയെ ജീവിതയോഗ്യമാക്കിയ പരമകാരുണികനായ സ്രഷ്ടാവ്. നാം ഇവിടെ എങ്ങനെ ജീവിക്കണമെന്നും ഈ ജീവിതത്തിന്റെ പരമ ലക്ഷ്യം എന്തെന്നും ദൂതന്മാർ. മുഖേന സ്രഷ്ടാവ് നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചു. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ കണക്ക് മരണശേഷം നാം സ്രഷ്ടാവിന്റെ മുമ്പിൽ ബോധിപ്പിക്കേ ി വരും.അന്ന് പുണ്യം ചെയ്തവന് നന്മയും പാപം ചെയ്തവന് തിന്മയും പ്രതിഫലം കിട്ടും. അതിനാൽ സ്രഷ്ടാവ് തന്റെ ദൂതരിലൂടെ നൽകിയ നിർദേശമനുസരിച്ച് ജീവിക്കുകയാണ് മനുഷ്യന്റെ രക്ഷാ മാർഗം.

നമുക്ക് ലോകസ്രഷ്ടാവ് നൽകിയ നിർദേശ സംഹിതയാണ് ഖുർആൻ. മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ)യിലൂടെ അവൻ ആ സന്ദേശം മനുഷ്യർക്കെത്തിച്ചു കൊടുത്തു. ഇതറിഞ്ഞവരും അറിയാത്തവരും നമുക്കിടയിൽ ഉ ്‌. ലോകരെ മുഴുവൻ സ്രഷ്ടാവിന്റെ സന്ദേശമറിയിക്കൽ അതറിഞ്ഞവരുടെ ബാധ്യതയാണ്. അതിനായി രൂപീകൃതമായ ഒരു പ്രസ്ഥാനമാണ് 'നിച്ച് ഓഫ് ട്രൂത്ത്'.

നാഥാ, സത്യമത സന്ദേശ പ്രചരണത്തിനു വേ ിയുള്ള വിനീതമായൊരു സംരംഭമാണിത്.നീ ഏൽപിച്ച ഉത്തരവാദിത്തത്തിന്റെ നിർവഹണത്തിനു വേ ിയുള്ള എളിയ ശ്രമം. ഇതൊരു പ്രതിഫലാർഹമായ പ്രവർത്തനമായി സ്വീകരിക്കേണമേ (ആമീൻ).

ഡയറക്ടർ

താളുകളിൽ

1 - മനുഷ്യൻ; ശാസ്ത്രത്തിലും ഭൗതിക ദർശനത്തിലും
4

2 - മനുഷ്യപരിണാമം
13

3 - മനുഷ്യൻ ഖുർആനിൽ
25

4 - ധാർമികത
45

5 - മാനവികത
55

6 - വിമോചനം
63

7 - എന്തിന് ജീവിക്കണം?
75

ഒന്ന്

മനുഷ്യൻ; ശാസ്ത്രത്തിലും ഭൗതിക ദർശനത്തിലും

'**അ**റിവ്' എന്ന് അർഥം വരുന്ന 'സയൻറിയ'യെന്ന ലാറ്റിൻ പദത്തിൽനിന്നാണ് 'സയൻസി'ൻെറ ഉൽപത്തി. സയൻസിൻെറ ഏറ്റവും പ്രാചീനമായ അർഥം 'വിജ്ഞാനം' എന്നാണെങ്കിലും പാദാർഥികമായ അറിവ് മാത്രമെ ആധുനിക ശാസ്ത്രത്തിൻെറ വരുതിയിൽ വരുന്നുള്ളൂ. പദാർഥവും ദ്രവ്യാധിഷ്ഠിതമായ ഈ പ്രപഞ്ചവുമാണ് ശാസ്ത്രത്തിൻെറ മേഖല. സാമാന്യമായിപ്പറഞ്ഞാൽ 'പദാർഥം എങ്ങനെ പെരുമാറുന്നു' വെന്നതാണ് ശാസ്ത്രത്തിൻെറ വിഷയം. പ്രഗത്ഭ ശാസ്ത്ര ദാർശനികനായ സർ വില്യം സെസിൻ ഡാംപിയർ ശാസ്ത്രത്തിന് നൽകിയ നിർവചനം ശ്രദ്ധിക്കുക: 'പ്രകൃതി പ്രതിഭാസങ്ങളെക്കുറിച്ച അനുക്രമമായ അറിവും ഈ പ്രതിഭാസങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച യുക്തിനിഷ്ഠമായ പഠനവുമാണ് ശാസ്ത്രം' (W.C. Dampier: A history of Science Page: 13).

പ്രകൃതിയിലെ ചെറുതും വലുതുമായ പ്രതിഭാസങ്ങളെയെല്ലാം വിശദീകരിക്കുവാൻ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ശ്രമിച്ചിട്ടു ്. പ്രസ്തുത വിശദീകരണങ്ങളിൽ ചിലതെല്ലാം ഇന്നും അനുമാനം (Hypothesis) മാത്രമായി തുടരുന്നു ‌ െങ്കിലും മിക്കതും ശരിയാണെന്ന് പ്രായോഗികമായി തെളിയിക്കാൻ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്ക് സാധിച്ചിട്ടു ്. അവിഭാജ്യമെന്ന് കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന ആറ്റങ്ങൾക്കകത്തെ അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളായ അറ്റോമിക- സബ് ആറ്റോമിക കണികകളുടെ സ്വഭാവത്തെയും നിലനിൽപിൻെറ നിയമങ്ങളെയും കുറിച്ച് ഒരു വിധമെല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഇന്ന് മാനവരാശിക്ക്

അറിയാം. അതിബൃഹത്തായ സ്ഥൂലപ്രപഞ്ചത്തിലെ ഗ്രഹങ്ങൾ മുതൽ നക്ഷത്ര ജാലങ്ങൾ വരെയും ക്വാസാറുകൾ മുതൽ പൾസാറുകൾ വരെയും സൂപ്പർ നോവ മുതൽ തമോഗർത്തങ്ങൾ വരെയുമുള്ള ഖഗോള വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ച് പഠിക്കാനും അവയുടെ നിലനിൽപിന് പിന്നിലുള്ള നിയമങ്ങളെ നിർധാരണം ചെയ്തെടുക്കാനും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടു ്. നമുക്ക് ചുറ്റുമുള്ള സചേതനങ്ങളും അചേതനങ്ങളുമായ വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ചെല്ലാം ഒട്ടൊക്കെ വസ്തുനിഷ്ഠമായി പഠിക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധിച്ചിട്ടു ്.സാധിച്ചിട്ടില്ലാത്തവയെക്കുറിച്ച് പഠിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടന്നു കൊ ിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു ്.

മാനവശരീരവും ശാസ്ത്രജ്ഞൻെറ ഗവേഷണത്തിന് പുറത്തല്ല. മനുഷ്യൻെറ ജനനം മുതൽ മരണംവരെയുള്ള ശാരീരിക പ്രക്രിയകളെക്കുറിച്ചെല്ലാം ഏകദേശം സമഗ്രമായ ജ്ഞാനം നേടിയെടുക്കാൻ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടു ്.ഇന്നലെ, മനുഷ്യ ശരീരത്തെക്കുറിച്ച ഏകദേശ ജ്ഞാനമായിരുന്നു മനുഷ്യ ശരീര ശാസ്ത്രം (Human Physiology) കൊ ് വിവക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതെങ്കിൽ ഇന്നത് അനേകം ശാഖകളുള്ള അതിബൃഹത്തായ വിജ്ഞാനീയമാണ്. കർണവിജ്ഞാനീയം (Othology) മുതൽ നേത്രവിജ്ഞാനീയം (Opthalmology) വരെയുള്ള ബാഹ്യാവയവങ്ങളെക്കുറിച്ച പഠനശാഖകളും ഹൃദയ വിജ്ഞാനീയം (Cardiology) മുതൽ നാഡീവിജ്ഞാനീയം (Neurology) വരെയുള്ള ആന്തരാവയവങ്ങളെക്കുറിച്ച വിജ്ഞാനശാഖകളും ലൈംഗിക ശാസ്ത്രം(Sexology) മുതൽ അസ്ഥി വ്യൂഹശാസ്ത്രം(Osteology) വരെയുള്ള ആന്തരിക വ്യൂഹങ്ങളെക്കുറിച്ച വിജ്ഞാനീയങ്ങളുമുൾക്കൊള്ളുന്ന വളരെ ബൃഹത്തായ ഒരു വിജ്ഞാനശാഖ തന്നെയാണത്. അഥവാ, മനുഷ്യൻെറ ആന്തരിക–ബാഹ്യാവയവങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവൻെറ ശരീരത്തെ നിലനിർത്തുന്ന വ്യവസ്

ഥകളെക്കുറിച്ചുമെല്ലാം ഏകദേശം പൂർണമായിത്തന്നെ പഠിക്കുവാൻ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടു ്. മാറാവ്യാധികളെന്ന് കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന ഒട്ടനവധി രോഗങ്ങൾക്ക് പരിഹാരമു ാക്കുവാൻ ആധുനിക ശാസ്ത്രത്തിന് സാധിച്ചത് ഈ സമഗ്രമായ അറിവുള്ളതു കൊ ാണ്. ആധുനിക മനുഷ്യൻെറ സ്വാസ്ഥ്യം കെടുത്തുന്ന പുതിയ രോഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് അറിയാതെയല്ല ഇത് പറയുന്നത്. പ്രസ്തുത രോഗങ്ങളെപ്പോലും തോൽപിക്കുവാൻ തങ്ങൾക്ക് സാധിക്കുമെന്ന ശുഭാപ്തിവിശ്വാസം ശാസ്ത്രജ്ഞനിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്നതും മനുഷ്യശരീരത്തെക്കുറിച്ച അവൻെറ അറിവാണെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുക മാത്രമാണ്.

മനുഷ്യാസ്തിത്വത്തിൻെറ രചനാത്മകവും നിഷേധാത്മകവുമായ സാധ്യതകളെക്കുറിച്ച് വിശദീകരിക്കുവാനും ശാസ്ത്രം ശ്രമിച്ചിട്ടു ്. കേവല ശാസ്ത്രത്തിൻെറ അളവുകോലുകൾ ഉപയോഗിച്ചു കൊ ് നടത്തിയ പ്രസ്തുത ശ്രമങ്ങളെല്ലാം പരാജയപ്പെട്ടതായാണ് ശാസ്ത്ര ചരിത്രം പഠിച്ചാൽ മനസ്സിലാവുക. ‘ആരാണ് മനുഷ്യൻ?’ എന്ന ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം നൽകാൻ ശ്രമിച്ച ഭൗതികദർശനങ്ങളിൽ പലതും പരാജയപ്പെടുവാനുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട കാരണങ്ങളിലൊന്ന് ഭൗതികശാസ്ത്രത്തിൻെറ അളവു കോലുകൾ മാത്രമുപയോഗിച്ച് മനുഷ്യനെ വിശദീകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതാണെന്ന് കാണാൻ കഴിയും.

പ്രഗത്ഭ തത്ത്വശാസ്ത്രജ്ഞനായ സി. ഇ.എം. ജോഡ് തൻെറ Guide to the Philosophy of morals and politics എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഹവാർഡിൻെറ സാമാന്യം ദീർഘമായ കവിതയിൽ നിന്നൊരു ഭാഗം ഉദ്ധരിക്കുന്നു ്. അതിൻെറ ആശയം ഇങ്ങനെയാണ്: ‘പത്ത് ഗാലൻ ജലവും ഏഴ് ബാർ സോപ്പുകൾക്കാവശ്യമായ കൊഴുപ്പും ഒൻപതിനായിരം പെൻസിലുകൾക്കുള്ളിലെ കാർബണും ര ായിരത്തി ഇരുന്നൂറ് തീപ്പെട്ടിക്കോലിലുള്ള ഫോസ്ഫ

റസും സാമാന്യം വലിയ ഒരു ആണിയിലെ ഇരുമ്പും കോഴിക്കൂ ട് വെള്ളയടിക്കുവാനാവശ്യമായ ചുണ്ണാമ്പും കുറച്ച് സൾഫറും മെഗ്നീഷ്യവും ശരിയായ അനുപാതത്തിൽ കൂട്ടിക്കുഴച്ചാൽ മ നുഷ്യ ശരീരമായി മാറി' (പേജ് 251).

രസതന്ത്രജ്ഞൻെറ വീക്ഷണത്തിലുള്ള മനുഷ്യനാണിത്. ഏതാനും രാസപദാർഥങ്ങളുടെ മിശ്രിതം. ജീവശാസ്ത്ര വിശാര ദന് ഇതിൽ അൽപം കൂടി കൂട്ടിച്ചേർക്കാനു ായിരിക്കും. ക്രോ മസോമുകളെക്കുറിച്ചും ജീനുകളെക്കുറിച്ചും അയാൾക്ക് പറയു വാനു ാകും. ഊർജ തന്ത്രജ്ഞന് കുറച്ചുകൂടി സംസാരിക്കു വാനു ായിരിക്കും. മനുഷ്യ മസ്തിഷ്കത്തിൻെറയും ശാരീരി ക വ്യവസ്ഥകളുടെയും സങ്കീർണതയെക്കുറിച്ചും ഭൗതിക–രാ സ ഘടനയെ സംബന്ധിച്ചും കൂടി അയാൾ പറയും. മനുഷ്യ നെക്കുറിച്ച കാഴ്ചപ്പാടിൽ പാരമ്പര്യശാസ്ത്രത്തിനും പരിണാമ വാദത്തിനുമെല്ലാം അവയുടെ പങ്ക് വഹിക്കുവാനു ്. അതും കൂടി അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുക– എങ്കിൽ തന്നെ മനുഷ്യനെക്കു റിച്ച പൂർണമായ ചിത്രം നമുക്ക് ലഭിക്കുമോ? 'ഇല്ല' എന്നാണു ത്തരം. മനുഷ്യൻെറ മാത്രമായ പല പ്രത്യേകതകളും ശാസ്ത്ര ശാഖകളുടെ ഗവേഷണ മേഖലക്ക് അതീതമായി നിലകൊള്ളു കയാണ്.മൈക്രോസ്കോപ്പുകളും ടെലസ്കോപ്പുകളും എത്ര ത ന്നെ പുരോഗമിച്ചാലും ഈ അപര്യാപ്തത നിലനിൽക്കുക ത ന്നെ ചെയ്യും– തീർച്ച.

ഇതുതന്നെയാണ് ഭൗതിക ദർശനങ്ങളുടെയും അവസ്ഥ. പ ് അന്ധന്മാർ ആനയെ കാണാൻപോയ കഥയിലേതു പോ ലെ ഓരോ ദാർശനികനും കാണാൻ കഴിഞ്ഞത് മനുഷ്യൻെറ ഓരോ ഭാഗങ്ങളെ മാത്രമാണ്.ഉദാഹരണത്തിന് സിഗ്മ ് ഫ്രോ യിഡിൻെറ മനഃശാസ്ത്ര തത്ത്വങ്ങൾ നോക്കുക. മനഃശാസ്ത്ര രംഗത്തെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ലേഖനങ്ങൾ വായിക്കുന്നവർക്കറി

യാം, അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചിരുന്ന രോഗികളിലധികവും ലൈംഗിക കാരണങ്ങളാൽ രോഗികളായവരായിരുന്നു എന്ന്. അതിനാൽ മനുഷ്യർക്കു ാകുന്ന മനഃപീഡകൾ(Obsessions)ക്കും ഭീതിരോഗ(Phobias)ങ്ങൾക്കും മനസ്താപങ്ങൾ (Anxiety Neurosis)ക്കും ഞരമ്പു രോഗങ്ങൾ (Neuro Psychosis) ക്കുമെല്ലാം പ്രധാനപ്പെട്ട കാരണം ലൈംഗികവും ദാമ്പത്യ സംബന്ധവുമായ പ്രശ്നങ്ങളാണെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. ഈ ലൈംഗികപ്രസക്തി സ്വപ്നങ്ങൾക്കു കൂടി ബാധകമാക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം തൻെറ മാസ്റ്റർ പീസെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന The Interpretation of dreams എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലൂടെ ചെയ്യുന്നത്. ഗോവണി കയറുന്ന സ്വപ്നത്തിൽ നിന്നുപോലും ലൈംഗികവികാരവും ഉത്തേജനവും നിർധാരണം ചെയ്ത് എടുക്കുന്നു ദ്ദേഹം. ഇക്കാര്യം മനുഷ്യരുടെ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽകൂടി പ്രയോഗിക്കാനൊരുമ്പെടുമ്പോളാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഏറ്റവും ഗുരുതരവും അക്ഷന്തവ്യവുമായ അബദ്ധങ്ങൾ മറനീക്കി വെളിവാകുന്നത്. തൻെറ ഈഡിപ്പസ് കോംപ്ലക്സ്, ഇദ്, ഈഗോ, സൂപ്പർ ഈഗോ സങ്കൽപങ്ങളിലൂടെ മനുഷ്യരുടെ സകല മാന പ്രവർത്തനങ്ങളിലും ലൈംഗികത ദർശിക്കുന്നു ദ്ദേഹം. അമ്മയും കുഞ്ഞും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിൽ പോലും ലൈംഗികതയുടെ ലാഞ്ചന ക ത്തുന്ന അദ്ദേഹം മനുഷ്യനെ ഒരു ലൈംഗികജീവി മാത്രമായി അധഃപതിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. മനുഷ്യനെ മനസ്സിലാക്കാൻ ചെന്ന അദ്ദേഹത്തിന് പിടുത്തം കിട്ടിയത് 'ലൈംഗികത' യെന്ന ഒരൊറ്റ 'അവയവം' മാത്രമായിരുന്നു. ഭൗതികവാദത്തിൻെറ അന്ധത ഗ്രസിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: 'മനുഷ്യൻ ഒരു ലൈംഗിക ജീവി മാത്രമാണ്'.

ഈ നൂറ്റാ ിൻെറ തത്ത്വശാസ്ത്രമെന്ന് സാർത്ര് വിശേഷിപ്പിച്ച മാർക്സിസത്തിന് സംഭവിച്ചതും മറ്റൊന്നല്ല. എപ്പിക്യൂറ

സിൻെറ പരമാണുവാദത്തിൻെറയും ഫോയർ ബാക്കിൻെറ ഭൗതിക വാദത്തിൻെറയും അടിത്തറയിൽ നിന്നുകൊ ് പ്രപഞ്ച വ്യാഖ്യാനത്തിന് ശ്രമിച്ച കാൾമാർക്സിന് പദാർഥത്തിൻെറ മാത്രം സ്വഭാവങ്ങളെ മനുഷ്യനിലും ക ത്താൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. പരിസ്ഥിതിയിലു ാവുന്ന പരിവർത്തനങ്ങൾ പദാർഥത്തിൻെറ സ്വഭാവങ്ങളിൽ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുമെങ്കിൽ മനുഷ്യൻെറ വർത്തനങ്ങളിലും അങ്ങനെയു ാവുമെന്ന് അദ്ദേഹം സിദ്ധാന്തിച്ചു. മനുഷ്യനെന്ന പദാർഥത്തിൻെറ സങ്കീർണമായ സങ്കലിത രൂപങ്ങളിൽ മാറ്റം വരുത്തുന്ന പരിസ്ഥിതി ഘടകം ഉൽപാദന ബന്ധങ്ങളാണെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൻെറ നിഗമനം.ചരിത്രത്തിൻെറ ദശാ സന്ധികളിലു ായ നാഗരിക മുന്നേറ്റങ്ങളിൽ സമ്പത്തിന് അഥവാ ഉൽപാദന ബന്ധങ്ങൾക്കു ായിരുന്ന സ്വാധീനങ്ങളെ തൻെറ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കനുകൂലമായി വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ മാർക്സിന് കഴിഞ്ഞു. ഉൽപാദനോപകരണങ്ങളുടെ മാറ്റത്തിനനുസരിച്ച് മാറ്റം വരുന്ന ഒരു ജീവി മാത്രമാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ വീക്ഷണത്തിലെ മനുഷ്യൻ. അദ്ദേഹവും മനുഷ്യനെ ക ത് അന്ധൻ ആനയെ ക തുപോലെത്തന്നെ! ഫ്രോയിഡ് പിടിച്ചത് ലൈംഗികതയെന്ന വാലിലായിരുന്നുവെങ്കിൽ മാർക്സ് പിടിച്ചത് സ്വകാര്യ സമ്പത്തെന്ന കാലിലായിരുന്നുവെന്ന് മാത്രം. ഇരുവരെയും അന്ധരാക്കിയത് ഭൗതികവാദം തന്നെ.

ആരാണ് മനുഷ്യൻ? പദാർഥത്തിൻെറ പരിണാമചക്രം അനുസ്യൂതം കറങ്ങിയപ്പോൾ ഉരുത്തിരിഞ്ഞ സങ്കീർണ ഘടനയുള്ള ഒരു സംയുക്തം മാത്രമാണോ? ഒരു ലൈംഗിക ജീവിയോ? സാമ്പത്തിക ജീവിയോ? അതല്ല മാലാഖയോ?

ഒന്നാമതായി, മനുഷ്യൻ പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഒരു അംഗമാകുന്നു. സൂര്യനെയും ചന്ദ്രനെയും നക്ഷത്രങ്ങളെയും പോലെയുള്ള ഒരു അംഗം. കല്ലിനെയും പാറയെയും ചുണ്ണാമ്പിനെയും

പോലെയുള്ള ഒരു അംഗം. കല്ലിലും വെള്ളത്തിലും കരിക്കട്ടയിലുമുള്ള മൂലകങ്ങൾ തന്നെയാണ് മനുഷ്യശരീരത്തിലുമുള്ളത്. പക്ഷേ, മനുഷ്യൻ കല്ലും വെള്ളവും കരിക്കട്ടയുമല്ല. അവന്ന് മറ്റ് പദാർഥങ്ങളിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ ഒരു അസ്തിത്വമു ്.അവൻ ചേതനയുള്ളവനാണ്. അപ്പോൾ എന്താണ് ജീവൻ? വ്യക്തമായി നിർവചിക്കാനാവാത്ത പദങ്ങളിലൊന്നായി 'ജീവൻ' ഇന്നും ശാസ്ത്ര നിഘ ുവിൽ അവശേഷിക്കുകയാണ്.

ര ാമതായി, മനുഷ്യൻ സചേതന വസ്തുക്കളുടെ ഗണത്തിലെ ഒരു അംഗമാകുന്നു. റോസാചെടിയെയും ആൽമരത്തെയും പോലെയുള്ള ഒരു അംഗം. അമീബയെയും ഹൈഡ്രയെയും പോലെയുള്ള ഒരു അംഗം. അമീബ ഒരു ഏകകോശ ജീവിയാണെങ്കിൽ മനുഷ്യൻ ഒരു ബഹുകോശ ജീവിയാണെന്ന വ്യത്യാസം മാത്രമാണോ അവ തമ്മിലുള്ളത്? റോസാചെടിയിൽ പൂവു ാവുന്നുവെങ്കിൽ മനുഷ്യനിൽ അതു ാവില്ലെന്ന വ്യത്യാസം മാത്രമാണോ അവ തമ്മിലുള്ളത്? ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരം 'അല്ല' എന്നാണെങ്കിൽ പിന്നെയെന്താണ് മനുഷ്യനെ ഇതര സചേതന വസ്തുക്കളിൽ വേർതിരിച്ചു നിർത്തുന്ന ഘടകമെന്ന് വിശദീകരിക്കുവാൻ കഴിയണം.

മൂന്നാമതായി, ജന്തുവർഗങ്ങളിലൊന്നാകുന്നു നരവർഗം. ആനയെയും ആടിനെയും ഉറുമ്പിനെയും ഉടുമ്പിനെയും നായയെയും നരിയെയും കുരങ്ങിനെയും കുതിരയെയും പോലെയുള്ള ഒരു ജീവി. ആനക്കുള്ളതു പോലെ കണ്ണുകളും ആടിനുള്ളതു പോലെ കാതുകളും ഉറുമ്പിനുള്ളതുപോലെ കാലുകളും ഉടുമ്പിനുള്ളതു പോലെ വായയും നായക്കുള്ളതു പോലെ നാക്കും നരിക്കുള്ളതുപോലെ നഖങ്ങളും കുരങ്ങിനുള്ളതുപോലെ പല്ലുകളും കുതിരക്കുള്ളതുപോലെ നാസാരന്ധ്രങ്ങളുമെല്ലാം മനുഷ്യനു ്. മറ്റൊരു ജന്തുവിനുമില്ലാത്ത ഏതെങ്കിലുമൊരു അ

വയവം മനുഷ്യനില്ല. എങ്കിൽ മനുഷ്യനും മറ്റ് മൃഗങ്ങളുടെ ഗ ണത്തിൽപെടുത്താവുന്ന ഒരു ജീവവർഗം മാത്രമാണോ?

ശാസ്ത്രജ്ഞൻെറ ഉത്തരം ‘അല്ല, മനുഷ്യൻ സൂപ്പർ ആ നിമലാണ്’ എന്നാണ്. അതുതന്നെയാണിവിടത്തെ പ്രശ്നം. എ ന്താണ് മനുഷ്യനെ സൂപ്പർ ആനിമലാക്കുന്നത്?

അവൻെറ കണ്ണുകളാണോ? എങ്കിൽ മനുഷ്യനേക്കാളധി കം കാഴ്ചശക്തിയുള്ള ജന്തുക്കളെന്തേ ‘സൂപ്പർ ആനിമൽ’ ആ കാത്തത്? രാത്രിയിൽ കാണാൻ കഴിയുന്ന മൂങ്ങയും അൾട്രാവ യലറ്റ് രശ്മികൾ കാണാൻ കഴിയുന്ന തേനീച്ചയുമല്ലേ മനുഷ്യ നെക്കാൾ ആ പേരിന് അർഹത നേടുക?

അവൻെറ കാതുകളാണോ? എങ്കിൽ മനുഷ്യന് കേൾ ക്കാൻ സാധിക്കാത്തത്ര ഉയർന്ന ആവൃത്തിയിലുള്ള (20000–100,000Hz) ശബ്ദവീചികൾ പുറപ്പെടുവിക്കാനും അവ പ്രതിബന് ധങ്ങളിൽ തട്ടി പ്രതിഫലിക്കുമ്പോൾ പ്രതിധ്വനി പിടിച്ചെടുക്കു വാനും കഴിയുന്ന വവ്വാലുകളെയല്ലേ ആ പേര് വിളിക്കേ ത്?

അവൻെറ നാസാരന്ധ്രങ്ങളാണോ? എങ്കിൽ മനുഷ്യനെ ക്കാൾ മണം പിടിക്കുവാനും മണങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുവാനും വൈ ദഗ്ധ്യമുള്ള നായ്ക്കളാണല്ലോ ആ പേര് വിളിക്കപ്പെടാൻ അർ ഹരാവേ ത്?

അവൻെറ കാലുകളാണോ? എങ്കിൽ, മനുഷ്യനെക്കാൾ ഉറച്ച കാലുകളും വേഗതയുമുള്ള ചീറ്റപ്പുലിയല്ലേ ആ പേരിൽ വിളിക്കപ്പെടേ ത്?

അല്ല! ഇതൊന്നുമല്ല മനുഷ്യനെ ‘സൂപ്പർ ആനിമൽ’ ആ ക്കുന്നത്. അവയവങ്ങളുടെ ആകെത്തുകയല്ല മനുഷ്യൻ. അതി ൽ കവിഞ്ഞ എന്തൊക്കെയോ ആണ്. അവനെ മൃഗങ്ങളിൽ നി

ന്ന് വ്യത്യസ്തനാക്കുകയും ഉൽകൃഷ്ടനാക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അവയവങ്ങളുടെ കഴിവുകളല്ല; മറ്റെന്തോ ആണ്. എന്താണത്?

ഈ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം ക   ത്താൻ ശാസ്ത്രത്തിന് കഴിയില്ല. പദാർത്ഥ പ്രപഞ്ചമാണ് ശാസ്ത്രത്തിന്റെ മേഖല. ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ നൽകുന്ന അറിവാണ് അതിന്റെ അസംസ്കൃത വസ്തു.ഈ അറിവ് അപഗ്രധിച്ചാണ് ശാസ്ത്രീയമായ നിഗമനങ്ങളും സങ്കൽപങ്ങളും സിദ്ധാന്തങ്ങളുമെല്ലാം ഉരുത്തിരിയുന്നത്.ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്ക് എത്തിപ്പിടിക്കാൻ കഴിയാത്ത, ധിഷണയെ മാത്രമുപയോഗിച്ച് അപഗ്രതിക്കാനാവാത്ത ഒരു അസ്തിത്വം മനുഷ്യനു ്. അതാണ് മനുഷ്യനെ മറ്റു ജീവികളിൽ നിന്ന് വ്യതിരിക്തനാക്കുന്നത്. നാഗരികതകൾ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ അവനെ പര്യാപത്നാക്കുന്നതും നക്ഷത്ര യുദ്ധങ്ങളെ കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുവാൻ അവന് കഴിവ് നൽകുന്നതും ഈ അസ്തിത്വമാണ്;നന്മയിലൂടെ മുന്നേറുവാനും തിന്മയിലൂടെ അധ:പതിക്കുവാനും മനുഷ്യന് മാത്രമേ കഴിയൂ. ഈ കഴിവാണ് അവന്റെ വ്യതിരിക്തത; അവയവങ്ങളിലേതിന്റെയെങ്കിലും സംഭാവനയല്ല ഇത്.പിന്നെയെവിടെ നിന്നാണ് ഈ കഴിവ് ഉ   ായത്. മനുഷ്യന്റെ സവിശേഷമായ അസ്തിത്വം എങ്ങനെയു   ായതാണ്. ഇതെല്ലാം ശാസ്ത്രത്തിന്റെ മേഖലക്ക് പുറത്തുള്ള ചോദ്യമാണ്. ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങളെ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വരുതിക്കുള്ളിലേക്ക് കൊ ുവരാൻ ശ്രമിച്ചതാണ് ഭൗതിക നർശനങ്ങൾക്ക് സംഭവിച്ച തെറ്റ്. ഈ തെറ്റ് ആവർത്തിക്കുന്നിടത്തോളം അവയ്ക്ക് മനുഷ്യനെ മനസ്സിലാക്കാനാവില്ല. ഈ മനസ്സിലാക്കായ്മയാണ് അത്തരം ദർശനങ്ങളെ പരാജയത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നത്.

ര ്

മനുഷ്യപരിണാമം

ഭൗതിക ദർശനങ്ങളെല്ലാം അവയവങ്ങളുടെ ആകെത്തുകയായാണ് മനുഷ്യനെ ക ിട്ടുള്ളത്. അതുതന്നെയാണ് അവയുടെ പരാജയത്തിന്റെ മുഖ്യകാരണം.ജീവപരിണാമമെന്ന ആശയത്തിന്റെ അടിത്തറയിൽ നിന്നുകൊ ാണ് ഭൗതിക ദാർശനികന്മാർ മനുഷ്യനെ വിശദീകരിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോസിൽ റിക്കാർഡിന്റെ അതീവ ദുർബലമായ പിൻബലത്തിന്മേൽ പടുത്തുയർത്തപ്പെട്ട ഒരു അനുമാനം മാത്രമാണ് ജീവപരിണാമം എന്ന ആശയം. നിരീക്ഷണ യോഗ്യമല്ലാത്ത ഊഹങ്ങളുടെ അടിത്തറയിന്മേലാണ് അത് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് പരിണാമ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ആധുനിക വക്താക്കളിൽ പ്രമുഖനായ സ്റ്റീഫൻ– ജെ–ഗോൾഡ് പോലും എഴുതിയിട്ടു ്. (New Scientist-December 1986) സൃഷ്ടികൾ തമ്മിൽ ജൈവശാസ്ത്രപരമായ കുറെ സാജാത്യങ്ങളു ന്നും ജീവ ജാതികൾക്കിടയിൽ ഒരു ശ്രേണി നിലനിൽക്കുന്നുവെന്നും, ഒരു പരിധിവരെ ഫോസിൽ തെളിവുകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു ന്നത് ശരിയാണ്. പരിണാമം അതിന്റെ കാരണം വിശദീകരിക്കുവാൻ വേ ി മുന്നോട്ടു വെക്കപ്പെട്ട ഒരു ആശയം മാത്രമാണ്. ഈ ആശയത്തിന് പകരം മറ്റൊരു ആശയം മുന്നോട്ടു വെക്കപ്പെടാം.അതിന് കൂടുതൽ തെളിവുകളുദ്ധരിക്കപ്പെടാം. 'തർക്കശാസ്ത്രപരമായ വിജയ'മാണ് പരിണാമവാദത്തിന് ശാസ്ത്രലോകത്ത് പ്രതിഷ്ഠ നേടിക്കൊടുത്തത്. ആ പ്രതീക്ഷക്ക് ഒരിക്കലും സ്ഥായീഭാവം അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ല. തർക്ക ശാസ്ത്രപരമായി ഒരിക്കലും ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാതിരുന്ന പലതും ഇന്ന് ശാസ്ത്രലോകത്തിലെ ചവറുകൾ മാത്രമാണെന്നോർക്കുക.

‘ഒന്നുമില്ലാതെ ജനിക്കുകയും പലതും നേടിക്കൊ ് മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ജീവിയാണ് മനുഷ്യൻ; മറ്റ് ജീവികളെല്ലാം പലതുമു ായിക്കൊ ് ജനിക്കുകയും പുതുതായി ഒന്നും നേടാതെ മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവയാണ്’ എന്ന് സാധാരണയായി പറയപ്പെടാറു ്. എന്തുമാത്രം അർഥവത്താണീ മൊഴി. എല്ലാ ജീവികളും ജനിക്കുന്നത് അവയ്ക്കാവശ്യമായ എല്ലാവിധ അറിവുകളോടും കഴിവുകളോടും കൂടിയാണ്. എന്നാൽ, മനുഷ്യൻ ജനിക്കുന്നത് ഒന്നുമില്ലാത്തവനായിക്കൊ ാണ്. പക്ഷേ,അവൻ പ്രകൃതിയിൽ നിന്നും തൻെറ ചുറ്റുപാടുകളിൽനിന്നും പലതും പഠിക്കുകയും നേടിയെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ജീവികളുടെ ജന്മവാസന (Instinct) നമ്മെയെല്ലാം അത്ഭുതപ്പെടുത്താൻ പോന്നതാണ്.നൂറ്റാ ുകളുടെ വിജ്ഞാന വിനിമയത്തിലൂടെ മനുഷ്യൻ നേടിയെടുത്ത കഴിവുകളിൽ പലതും ജീവികൾക്ക് ജന്മനാ ലഭിച്ചിട്ടുു ന്നതാണ് വസ്തുത.

കാട്ടിലെ എഞ്ചിനീയർ എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന ബീവറിനെ നോക്കുക. ശരാശരി ഒരു മീറ്റർ നീളവും പതിനേഴ് കിലോഗ്രാം തൂക്കവുമുള്ള ബീവറിനെ യൂറോപ്യൻ വനങ്ങളിലും വടക്കെ അമേരിക്കയിലെ ചില കാടുകളിലുമാണ് സാധാരണ ക ുവരുന്നത്.വളരെയധികം വണ്ണമുള്ള മരങ്ങൾ തൻെറ ഉളിപ്പല്ലുകൾ കൊ ് കാർന്നുമുറിച്ച് തള്ളിയിട്ടശേഷം ചെറുതായി മുറിച്ച് അരുവിയിലെ ജലത്തിലിട്ട് ഒഴുക്കിനനുകൂലമായി താഴോട്ട് തനിക്ക് വീടു ാക്കാൻ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലത്തേക്ക് ബീവർ കൊ ു പോകുന്നു. അവ കല്ലും ചളിയുമുപയോഗിച്ച് വെള്ളത്തിൽ താഴ്ത്തിവെച്ചു കൊ ് അതിന്നാവശ്യമായ ഉയരത്തിലേക്ക് ജലവിതാനം ഉയർത്തുകയും അത് അണകെട്ടി നിർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ അണക്കെട്ടിനകത്ത് മരച്ചില്ലകൾ ചളി കൂട്ടി ഒട്ടിച്ചുകൊ ാണ് ചിരട്ട കമിഴ്ത്തിവെച്ച ആകൃതിയിലുള്ള തൻെറ ഭ

വനം ബീവർ നിർമിക്കുന്നത്.വായുസഞ്ചാരത്തിനായി കൂടിന്റെ മുകൾ ഭാഗം തുറന്നിട്ടിരിക്കും. കൂട്ടിൽനിന്നും വെള്ളത്തിനടിയിലേക്ക് തുറന്ന തുരങ്കത്തിലൂടെ മാത്രമെ വീട്ടിനകത്തേക്ക് പ്രവേശന മാർഗമു ാവുകയുള്ളൂ.ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ എയർ ക ീഷണറുകളെ പോലും വെല്ലുന്ന രീതിയിലാണത്രെ ബീവറിന്റെ കൂടിനുള്ളിലെ എയർ ക ീഷനിംഗ് സംവിധാനം. ഇതൊന്നും ബീവറിന് ആരും പഠിപ്പിച്ചുകൊടുത്തതല്ല; ജന്മസിദ്ധമായ ബോധം മാത്രം.

നമുക്കെല്ലാം പരിചയമുള്ള തേനീച്ചകളും പാർപ്പിട നിർമാണ രംഗത്തെ അതികായന്മാരാണ്. സ്വന്തം ചിറകുകൾക്ക് ഇടയിൽ നിന്ന് നിർഗളിക്കുന്ന മെഴുകുപയോഗിച്ച് കൃത്യമായ ആറു കോണുകളുള്ള അറകളോടുകൂടിയ കൂടു ാക്കുന്ന തൊഴിലാളി തേനീച്ചക്ക് അതിന്റെ നിർമാണത്തെപ്പറ്റി ആരും പറഞ്ഞു കൊടുത്തിട്ടില്ല.ജ്യാമിതീയ കണിശതയോടെയും ഒട്ടും മെഴുക് അധികച്ചെലവ് വരാതെയും നിർമിക്കപ്പെടുന്ന തേനീച്ചക്കൂടുകൾ എഞ്ചിനീയർമാരെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നു. തേനീച്ചയുടെ നൈസർഗികജ്ഞാനം മാത്രമാണ് ഇതിന് പിന്നിലെ ശക്തി.

ആരൽ (Eel) മത്സ്യത്തിന്റെ സമുദ്ര യാത്ര ജന്തുശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെ ഇന്നും അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നു. ബെർമുഡയുടെ തെക്കു കിഴക്ക് 950 കിലോമീറ്റർ മാറി സർഗാസോ കടലിൽ വെച്ചാണ് ആരലുകൾ പുനരുൽപാദനം നടത്തുന്നത്.യൂറോപ്യൻ സമുദ്രങ്ങളിൽ വസിക്കുന്ന ആരലുകൾ തങ്ങളുടെ പ്രജനന കാലമെത്തിയാൽ ശരാശരി നാലായിരം കിലോമീറ്റർ സഞ്ചരിച്ച് സർഗാസോ കടലിലെത്തുന്നു. സർഗാസോയുടെ അഗാധതകളിൽ ചെന്ന് ലക്ഷക്കണക്കിന് മുട്ടകളിട്ട ശേഷം ഈ ആരലുകൾ അവിടെത്തന്നെ ജീവിതമവസാനിപ്പിക്കുന്നു. ഈ മുട്ടകളിൽനിന്ന് വിരിയുന്ന ആരൽക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ അമ്മ വന്നവഴി മുഴുവൻ താ ി

യൂറോപ്യൻ സമുദ്രങ്ങളിൽ എവിടെ നിന്നാണോ അമ്മ യാത്ര തിരിച്ചത് അവിടെത്തന്നെ കൃത്യമായി എത്തിച്ചേരുന്നു. എന്തൊരത്ഭുതം! ആരും വഴി കാണിക്കാനില്ലാതെ ആയിരക്കണക്കിന് കിലോമീറ്റർ താ ി കൃത്യസ്ഥലത്തെത്തിച്ചേരുക. അതും മുമ്പൊരിക്കലും പോയിട്ടില്ലാത്ത വഴികളിലൂടെ എങ്ങനെയിത് സാധിക്കുന്നു? ആരലുകളുടെ നൈസർഗിക കഴിവു കൊ ു തന്നെ.

ദേശാടനപ്പക്ഷികളുടെ യാത്രയെപ്പറ്റി അത്ഭുതം കൂറുന്ന കണ്ണുകളോടെയല്ലാതെ നമുക്ക് കേട്ടിരിക്കാൻ കഴിയില്ല.ഏറ്റവും ദീർഘമായ ദേശാടനം നടത്തുന്ന ആർടിക്ടേൺ,ശൈത്യ കാലത്ത് ആർടിക്കിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട് പതിനേഴായിരം കിലോമീറ്റർ പറന്ന് വേനലാകുമ്പോഴേക്ക് അൻറാർട്ടിക്കിലെത്തിച്ചേരുന്നു.അവിടെ അൽപ ദിവസം തങ്ങിയശേഷം താൻ വന്ന അതേ വഴിയിലൂടെ തന്നെ പുറപ്പെട്ട് കൃത്യസ്ഥലത്ത് തിരിച്ചെത്തുന്നു. ആരാണിവയ്ക്ക് വഴി കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നത്? ജന്മവാസന മാത്രം!

ചില പ്രത്യേകതരം നൃത്തങ്ങളിലൂടെ തങ്ങളുടെ കൂട്ടാളികൾക്ക് പൂക്കളുള്ള സ്ഥലത്തെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ അറിവ് നൽകുന്നവരാണ് തേനീച്ചകൾ.നാർസിൻ, ടോൺപിഡോ തുടങ്ങിയ മത്സ്യവർഗങ്ങൾ ശരീരത്തിൽനിന്ന് അറുനൂറ് വാട്ട് വരെയുള്ള വൈദ്യുതി ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നവയാണ്.ചുറ്റുപാടിലെ താപനിലയിലുള്ള വ്യതിയാനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ‘ഇൻഫ്രാറെഡ് സ്വീകരണി’കൾ ഉപയോഗിക്കുന്നവരാണ് ‘ക്രോട്ടോലിഡേക്ക്, ബെയ്ഡേക്ക്’ എന്നീ കുടുംബങ്ങളിൽ പെട്ട പാമ്പുകൾ. തൻെറ പിന്നിൽ വരുന്നവർക്ക് വഴികാട്ടാനായി ഫെറോമോണുകൾ എന്ന രാസസന്ദേശം ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നവരാണ് ഉറുമ്പുകൾ. മരുഭൂമിയിൽ ജീവിക്കാനാവശ്യമായ എല്ലാ അനുകൂലനങ്ങളും ഒട്ടകത്തിനു ്. മിന്നാമിനുങ്ങുകൾ, ഏകകോശ ജീവിയായ നോക്ടിലൂക്ക, ചിലയിനം മത്സ്യങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്ക് ശരീരത്തിലെ ചി

ല രാസപ്രവർത്തനങ്ങൾ വഴി പ്രകാശം പ്രസരിപ്പിക്കുവാനുള്ള കഴിവു ്. സൂര്യനെ ആസ്പദമാക്കി ശരിയായ ദിശ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നവയാണ് രാജഞ ുകൾ(King Grabs).എല്ലാം നൈസർഗികമായ കഴിവുകൾ.

ഇനി നാം ചിന്തിക്കുക, ഓരോ ജീവിയും അവക്കാവശ്യമായ എല്ലാവിധ കഴിവുകളോടെയുമാണ് ജനിക്കുന്നത്. ബീവറിന് എഞ്ചിനീയറിംഗിലോ തേനീച്ചക്ക് ജ്യാമിതിലോ ആരൽ മത്സ്യങ്ങൾക്ക് സമുദ്രാന്തരമാർഗ വിജ്ഞാനീയമോ ആർടിക്ടേണിന് ആകാശവഴികളോ ടോർപിഡോ മത്സ്യത്തിന് വിദ്യുത്വിജ്ഞാനീയമോ ക്രോട്ടോഡിലേക്ക് പാമ്പിന് താപഭൗതികമോ മിന്നാമിനുങ്ങുകൾക്ക് പ്രകാശരസതന്ത്രമോ രാജഞ ുകൾക്ക് ദിശാ വിജ്ഞാനീയമോ ആരും പഠിപ്പിച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ല. ഇവയെല്ലാം അവയ്ക്ക് ജന്മനാ ലഭിക്കുന്ന കഴിവുകൾ മാത്രം!

എന്നാൽ മനുഷ്യൻെറ സ്ഥിതിയോ? ഇത്തരം യാതൊരു ജന്മവാസനവും അവനില്ല. അവൻെറ കാലുകൾക്ക് മുയലിനോടൊപ്പം ഓടിയെത്താനുള്ള കഴിവ് പോലുമില്ല.അവൻെറ കൈകൾക്ക് ഭാരം വഹിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ആനയുടെ തുമ്പിക്കൈയേക്കാൾ തുലോം ശക്തി കുറവാണ്. ശത്രുക്കളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനാവശ്യമായ ആമയെപ്പോലുള്ള ശരീര കവചങ്ങൾ അവനില്ല. തണുത്ത കാലാവസ്ഥയിൽ സ്വശരീരത്തെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ധ്രുവക്കരടിയുടേതു പോലുള്ള രോമങ്ങൾ അവന് നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല. തേനീച്ചയുടേതുപോലുള്ള കണ്ണുകളോ വവ്വാലിൻേറതു പോലുള്ള കാതുകളോ നായയുടേത് പോലുള്ള നാസാരന്ധ്രങ്ങളോ അവന്നില്ല.ആകാശത്തിലൂടെ പറക്കാനാവശ്യമായ ചിറകുകളോ സമുദ്രത്തിൽ ഊളിയിടാനും നീന്തിത്തുടിക്കുവാനും ആവശ്യമായ ചെകിളകളോ ചിറകുകളോ ഒന്നും അവന്ന് നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല.സിംഹത്തിൻേറതു പോലുള്ള മാംസപേശികളോ പു

ലിയുടേതുപോലുള്ള നഖങ്ങളോ അവനില്ല. ബീവറിനെപ്പോലെയോ തേനീച്ചയെപ്പോലെയോ പാർപ്പിടമു ാക്കുവാനുള്ള ജന്മവാസന മനുഷ്യനില്ല. ആർടിക്ടേണിനെപ്പോലെ വഴി ക ുപിടിക്കുവാനുള്ള കഴിവ് ജന്മനാ അവന് നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ടോർപിഡോ മത്സ്യത്തെപ്പോലെ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് വൈദ്യുതി ഉൽപാദിപ്പിക്കാനവന്ന് കഴിയില്ല. എന്തിനധികം, വെള്ളത്തിൽ വീണാൽ നീന്തി രക്ഷപ്പെടാനുള്ള കഴിവു പോലും ജന്മനാ മനുഷ്യന് ലഭിക്കുന്നില്ല, അല്ലാഹു പറഞ്ഞതെത്ര ശരി!

''നിങ്ങളുടെ മാതാക്കളുടെ ഉദരങ്ങളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് യാതൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത അവസ്ഥയിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങളെ പുറത്തുകൊ ുവന്നു''(16:78). നൈസർഗികമായി കാര്യമായ ശാരീരിക കഴിവുകളൊന്നും മനുഷ്യന് അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടില്ലെന്നർഥം.

നൈസർഗികമായി കാര്യമായ ശാരീരിക കഴിവുകളൊന്നുമില്ലാതെ ജനിക്കുന്ന ഭൂമിയിലെ ഖലീഫക്ക് പക്ഷേ, ഈ കഴിവുകളിലെല്ലാം മറ്റ് മൃഗങ്ങളെ തോൽപിക്കുവാൻ പോന്ന വിദ്യ സമ്പാദിക്കുവാനാകും. ധ്രുവക്കരടിയുടെ തൊലിയെ വെല്ലുന്ന രോമക്കുപ്പായങ്ങളു ാക്കുവാനും മുയലിനെ തോൽപിക്കുന്ന വാഹനങ്ങൾ നിർമിക്കുവാനും വേ അറിവ് നേടിയെടുക്കാൻ മനുഷ്യന് സാധിക്കും. ബീവറിനെക്കാൾ ഭംഗിയായി പാർപ്പിടമു ാക്കുവാനും തേനീച്ചയെക്കാൾ സുന്ദരമായി ആശയ വിനിമയം നടത്തുവാനുമുള്ള വിദ്യ സമ്പാദിക്കാൻ അവന് കഴിയും. പുലിയെ തോൽപിക്കുന്ന തോക്കുകളും കഴുകനെ വെല്ലുന്ന വിമാനങ്ങളും ടോർപിഡോയെക്കാൾ ശക്തമായ വൈദ്യുതിയും ടെലസ്കോപ്പും മൈക്രോസ്കോപ്പും സോണാ ഗ്രാഫും ഡിറ്റെക്ടറുമെല്ലാം നിർമിക്കുവാനാവശ്യമായ വിജ്ഞാനം നേടുവാൻ അവന് കഴിയും.ഈ വിദ്യകളൊന്നും മനുഷ്യന് പാരമ്പര്യമായി

ലഭിക്കുന്നതല്ല. ഒരു എഞ്ചിനീയറുടെ മകനെ കാട്ടിൽകൊ ു പോയിട്ടാൽ അവൻ കാട്ടുമനുഷ്യനായി മാത്രമെ വളരൂ. അവൻ കാട്ടിൽ സുന്ദരമായ ഒരു എയർക ീഷൻഡ് റൂമിനുള്ള പ്ലാനു ാക്കി അത് നിർമിക്കുകയില്ല. പ്രകൃതിയിൽ നിന്നും പൂർവിക രിൽനിന്നും നേടിയെടുത്ത വിജ്ഞാനങ്ങളാണ് മനുഷ്യ കഴിവു കളുടെയെല്ലാം നിദാനം.

ജീവപരിണാമത്തിൻെറ അടിത്തറയിൽ നിന്നുകൊ ് മാത്രം മനുഷ്യൻെറ കഴിവുകളെയൊന്നും വിശദീകരിക്കുക സാധ്യമല്ല. പരിസ്ഥിതിയുമായി പൊരുത്തപ്പെടാനായി ജീവികൾ നേടിയെടുത്തിട്ടുള്ള അനുകൂലനങ്ങൾ പരിണാമം വഴി അനന്തര തലമുറകളിലേക്ക് സംക്രമിക്കുന്നുവെന്നാണല്ലോ പരിണാമ സിദ്ധാന്തം പറയുന്നത്. ഇതിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നൈസർഗികമായ കഴിവുകൾ ഏറ്റവുമധികം ഉ ാവേ ത് മനുഷ്യനാണ്. പരിണാമ ചക്രത്തിലെ ഏറ്റവും പുരോഗമിച്ച ജീവിയെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന മനുഷ്യന് ധ്രുവക്കരടിയെക്കാൾ നല്ല തൊലിയും പരുന്തിനെക്കാൾ നല്ല ചിറകും ബീവറിനെക്കാൾ നന്നായി പാർപ്പിടമു ാക്കുവാനുള്ള ജന്മ വാസനയും ഉ ാവേ തായിരുന്നു.കാലാവസ്ഥയ്ക്കനുസരിച്ച് പ്രകൃതിയിൽ ജീവിക്കുവാനാവശ്യമായ അനുകൂലനങ്ങൾ എങ്ങനെയാണ് മനുഷ്യനിലെത്തിയപ്പോൾ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയതെന്ന പ്രശ്നത്തിന് തൃപ്തികരമായ ഉത്തരം നൽകുവാൻ പരിണാമവാദികൾക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. പരിണാമവാദികളിൽ പ്രഗത്ഭനായ ഗോർഡൻ ചൈൽഡ് എഴുതുന്നത് നോക്കുക. ‘ആപേക്ഷികമായി മോശമായ തൻെറ ശാരീരിക വിഭവങ്ങൾക്ക് പകരം നഷ്ടപരിഹാരമെന്നോണം മനുഷ്യന് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത് വിപുലവും സൂക്ഷ്മമൃദുലവുമായ ഒരു നാഡീപടലത്തിൻെറ കേന്ദ്രമായി വലുതും സങ്കീർണവുമായ ഒരു തലച്ചോറാണ്’ (Gordon childe: Man makes himself, P. 35) മസ്തി

ഷ്കം വളർന്നപ്പോൾ മറ്റ് കഴിവുകളെല്ലാം കൊഴിഞ്ഞു പോയി എന്ന തികച്ചും വിചിത്രമായ ഒരു വാദമാണ് ഇവ്വിഷയകമായി പരിണാമവാദികൾക്ക് അവതരിപ്പിക്കുവാനുള്ളതെന്ന് സാരം.കൊഴിച്ചിലിന് തെളിവായി അവതരിപ്പിക്കാൻ പറ്റിയ ഫോസിൽ റിക്കാർഡുകളോ ഭ്രൂണ ശാസ്ത്ര തെളിവുകളോ മുന്നോട്ടു വെക്കുവാൻ ഇതുവരെ പരിണാമവാദികൾക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

ശാരീരിക കഴിവുകളിൽ മൃഗങ്ങളെക്കാൾ പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന മനുഷ്യനെ തന്നെക്കാൾ എത്രയോ മടങ്ങ് ശക്തിയുള്ള മൃഗങ്ങളെപ്പോലും വരുതിയിൽ നിർത്തുവാൻ കഴിയുമാറാക്കുന്ന ശക്തിയാണ് ബുദ്ധി. മുകളിൽ പറഞ്ഞതും പറയാത്തതുമായ കഴിവുകളെല്ലാം നേടിയെടുക്കുവാൻ മനുഷ്യനെ പര്യാപ്തനാക്കിയത് അവൻെറ ബുദ്ധിശക്തിയാണ്. ഈ ബുദ്ധി ശക്തി ജീവപരിണാമത്തിൻെറ ഏത് ഘട്ടത്തിലാണ് മനുഷ്യന് കരഗതമായതെന്ന പ്രശ്നത്തിനും പരിണാമവാദികളുടെ പക്കൽ വ്യക്തമായ ഉത്തരമില്ല. ‘താരതമ്യേന ഭാരമേറിയ മസ്തിഷ്കവും ത്രിമാന വസ്തുക്കൾ കാണാൻ കഴിയുന്ന കണ്ണുകളും സൗകര്യാർഥം ചലിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന കൈകളുമാണ് മനുഷ്യനെ ബുദ്ധി ജീവിയാക്കി മാറ്റുന്നതെ’ന്നാണ് (Stephen jay gould; ever since darwin) ആധുനിക പരിണാമവാദികളിൽ അഗ്രഗണ്യനായ സ്റ്റീഫൻ ജെ. ഗോൾഡ് പറയുന്നത്. മാർക്സിൻെറ സഹപ്രവർത്തകനായ ഏംഗൽസിൻെറ അഭിപ്രായത്തിൽ ‘കുരങ്ങിൽ നിന്ന് മനുഷ്യനിലേക്കുള്ള നിർണായകമായ ചുവട് കൈ സ്വതന്ത്രമാവുകയും അതു കൊ ് അധ്വാനിക്കാൻ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തതാണ്. (ഏംഗൽസ്: കുരങ്ങിൽ നിന്ന് മനുഷ്യനിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനത്തിൽ അധ്വാനത്തിനുള്ള പങ്ക്) ഇതൊന്നും പ്രശ്നത്തിൻെറ മർമത്തിനുള്ള ഉത്തരമാകുന്നില്ല. ‘മസ്തിഷ്കം’ എന്ന അനുകൂലനം നേടിയെടുക്കാൻ മനുഷ്യനെ പര്യാപ്തമാ

ക്കിയത് ഏതുരൂപത്തിലുള്ള പാരിസ്ഥിതിക ഘടകമാണെന്ന് പറയുവാൻ പരിണാമവാദികൾക്കൊന്നും കഴിയുന്നില്ല. മനുഷ്യന്റേതെന്ന് പറയപ്പെടുന്ന പൂർവികനിൽ ഇത്തരം ജൈവമാറ്റങ്ങളു ാക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായ ഉൽപരിവർത്തനത്തിന്(Mutation) പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ച ഉൽപ്രേരക (Catalyst) മെന്തായിരുന്നുവെന്നാണ് പരിണാമവാദികൾ വ്യക്തമാക്കേ ത്. പക്ഷേ, അവർക്കിതിന് കഴിയുന്നില്ലെന്നതാണ് വാസ്തവം.

മനുഷ്യന്റെ മാത്രം സ്വഭാവ സവിശേഷതയായ പരോപകാരേച്ഛക്കും ത്യാഗത്തിനും മറ്റും വിശദീകരണം നൽകുന്നതിൽ ഭൗതിക ശാസ്ത്രങ്ങൾ മുഴുവൻ പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യന്റെ ദയാവായ്പും, സ്വജീവൻ പോലും മറ്റുള്ളവർക്കായി ത്യജിക്കാനുള്ള സന്നദ്ധതയും പരിണാമവാദത്തിന്റെ വിശദീകരണത്തിന് വഴങ്ങുന്നതല്ല. പ്രകൃതി നിർദ്ധാരണ സിദ്ധാന്ത പ്രകാരം തികച്ചും സ്വാർഥ താൽപര്യങ്ങൾക്കായി ശ്രമിക്കുന്ന ജീവജാതികൾക്കാണ് നിലനിൽക്കാൻ കൂടുതൽ കഴിയുക. സ്വന്തം നന്മ മാത്രമാണ് അവയുടെ ലക്ഷ്യം. ഈ ലക്ഷ്യമാണ് അവയുടെ നിലനിൽപിന് ആധാരവും. സ്വന്തം ജീനുകളുടെ പ്രതിനിധികളെ വർധിപ്പിക്കുന്നതിനായി അവ സദാ പോരാടിക്കൊ ിരിക്കുന്നു.നിലനിൽപിന് വേ ിയുള്ള സമരം(struggle for existence) എന്ന ഡാർവിനിയൻ സാങ്കേതിക ശബ്ദം കൊ ് വിവക്ഷിക്കുന്നത് ഈ പോരാട്ടമാണ്. വ്യക്തിഗത നേട്ടങ്ങൾ മാത്രമാണ് പ്രകൃതിയിലെ പിടിച്ചു നിൽപിനുള്ള മാനദണ്ഡമെന്ന് ഡാർവിൻ വാദിക്കുന്നു.അപ്പോൾ പിന്നെയെങ്ങനെയാണ് ജന്തുക്കളിൽ നിന്ന് പരിണമിച്ചു ായ മനുഷ്യനിൽ സ്വാർഥതയല്ലാതെ മറ്റൊരു സ്വഭാവം വളർന്നു വികസിക്കുന്നത്? ദയ, പരോപകാര കാംക്ഷ, ത്യാഗ മനഃസ്ഥിതി എന്നിവ മറ്റു മൃഗങ്ങളുടേതിനേക്കാൾ തുലോം കുറവാകേ ജീവിയാണ് ഡാർവിനിയൻ പരിണാമവാദ

പ്രകാരം മനുഷ്യൻ. സ്വാർഥതക്കു മാത്രമാണല്ലോ നിലനിൽക്കാനുള്ള അവകാശം നേടിയെടുക്കാൻ കഴിയുക.എന്നാൽ, നമുക്കറിയാം, മാനസികമായി വളർന്ന് മാലാഖമാരെപ്പോലെ പരിശുദ്ധരാകാനും,തളർന്ന് മൃഗങ്ങളേക്കാൾ അധഃപതിക്കാനും സാധ്യതയുള്ള ഒരേയൊരു ജീവിയാണ് മനുഷ്യനെന്ന്.

മനുഷ്യൻെറ ദയയും കരുണയുമൊന്നും ജീവ ശാസ്ത്രത്തിൻെറ ഭാഷയിൽ വിശദീകരിക്കാൻ ഇതഃപര്യന്തം ശ്രമങ്ങളൊന്നും നടന്നില്ലെന്ന് ഇതിന്നർഥമില്ല. ശ്രമങ്ങൾ നടന്നിട്ടു ്.ഇന്നും നടന്നുകൊ ിരിക്കുന്നു. അതിൽ ഏറ്റവും പുതിയതാണ്, പരിണാമ വാദത്തിൻെറ പ്രമുഖ വക്താവായ സ്റ്റീഫൻ ജേ–ഗോൾഡിൻെറ 'ഡാർവിനു ശേഷം'* എന്ന പുസ്തകത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഡാർവിൻെറ പരിണാമവാദത്തിന് വഴങ്ങാത്ത ദയ, കരുണ, ത്യാഗം, പരോപകാരേച്ഛ തുടങ്ങിയ മൂല്യങ്ങൾക്ക് പരിണാമവാദത്തിനകത്തു നിന്നുകൊ ു തന്നെ വിശദീകരണം നൽകാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഗോൾഡ്, പ്രസ്തുത ശ്രമത്തിൽ ദയനീയമായി പരാജയപ്പെടുന്നത് പ്രസ്തുത പുസ്തകം ഒരാവർത്തി വായിക്കുന്നവർക്ക് കാണാൻ കഴിയും. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ പരോപകാരേച്ഛയായി മനസ്സിലാക്കപ്പെടുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾ, ജീവ ശാസ്ത്രപരമായി, തൻെറ വർഗത്തിലുള്ള ജീനുകളെ വർധിപ്പിക്കുവാൻ വേ ിയുള്ള സ്വാർഥതയാണെന്നാണ് ഗോൾഡ് നൽകുന്ന വിശദീകരണം.പ്രപഞ്ചത്തിലെ സൗഹൃദങ്ങളിലും സഹകരണങ്ങളിലുമെല്ലാം സംഘട്ടനം ദർശിച്ച മാർക്സിയൻ വൈരുദ്ധ്യഭാവത്തെയും മാതൃ–പുത്ര ബന്ധത്തിൽ പോലും ലൈംഗിക മൂർച്ഛ ക ത്തിയ ഫ്രോയിഡിയൻ മനഃശാസ്ത്ര സിദ്ധാന്തത്തെയും പോലെ ദയയിലും കരുണയിലും പരോപകാരേച്ഛയിലുമെല്ലാം സ്വാർഥത ദർശിക്കുകയാണ് സ്റ്റീഫൻ ജെ. ഗോൾഡ് ചെയ്യുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ വിശദീകരണം ഏതാ

ിങ്ങനെയാണ്. 'ഒരാൾക്കും അയാളുടെ സഹോദരനും ആകെ ജീനുകളുടെ പകുതി പൊതുവായി കാണാൻ സാധ്യതയു ്. അഥവാ, നിങ്ങളുടെ ഒരു ജീൻ നിങ്ങളുടെ സഹോദരനിൽ കാണാനുള്ള സാധ്യത 1/2 ആണ്. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മൂന്നു സഹോദരങ്ങളോടൊപ്പം യാത്ര ചെയ്യുന്നു, ഒരു രാക്ഷസൻ നിങ്ങളെയെല്ലാം കൊല്ലാനായി പാഞ്ഞടുക്കുന്നത് നിങ്ങൾ മാത്രം കാണുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് ര ു മാർഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാം. ഒന്ന്, അലറി വിളിച്ച് സഹോദരങ്ങൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിക്കൊ ് രാക്ഷസന്റെ നേരെ ചെന്ന്, രാക്ഷസൻ നിങ്ങളെ തിന്നുന്ന സമയം കൊ ് സഹോദരങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടാനനുവദിക്കുക. ര ്, നിങ്ങൾ വേഗം ഓടിയൊളിച്ച് നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളെ രാക്ഷസൻ തിന്നുന്നത് കാണുക. ഇതിൽ ഒന്നാമത്തെ മാർഗമാണ് നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുക. കാരണം, നിങ്ങളുടെ മൂന്നു സഹോദരങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ജീനുകളിലെ ഒന്നര ഭാഗത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു ്. സ്വന്തം ജീനുകളെ 100 ശതമാനം പ്രചരിപ്പിക്കാൻ നിങ്ങൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിലും നല്ലത് 150 ശതമാനം പ്രചരിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്ന മൂന്ന് സഹോദരങ്ങൾ ജീവിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ, പ്രത്യക്ഷമായി പരോപകാരമായ നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തി ജീവശാസ്ത്ര പരമായ സ്വാർഥതയാണ്.'' ഇത്തരത്തിലുള്ള ജനിതക സ്വാർഥതക്ക് ഒട്ടനവധി ഉദാഹരണങ്ങൾ തേനീച്ചയിൽനിന്നും മറ്റുമായി ഗോൾഡ് ഉദ്ധരിക്കുന്നു ്.

ത്യാഗത്തിന്റെ 'ജനിതക സ്വാർഥതാ വിശദീകരണം' വെറും വിശദീകരണത്തിനുവേ ിയുള്ള വിശദീകരണമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ ഏറെ പ്രയാസമില്ല. ഏതെങ്കിലും താൽപര്യങ്ങൾക്കു വേ ി തന്റെ സഹോദരീ സഹോദരന്മാരെ,മുഴുവൻ കൊന്നൊടുക്കുന്ന 'യഥാർഥ സ്വാർഥത'ക്ക് എങ്ങനെയാണ് ഈ ജനിതക വിശദീകണം പാകമാകുകയെന്നറിയാൻ കൗതുകമു ്.

പക്ഷേ, ഗോൾഡ് പുസ്തകത്തിൽ ആ ഭാഗം-മനുഷ്യൻെറ മൃഗീയ ഭാവങ്ങളെക്കുറിച്ച വിശദീകരണം- തീരെ വിട്ടു കളഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. താനിച്ഛരിക്കുന്ന പെണ്ണിനെ നേടിയെടുക്കാൻ വേ ി സ്വസഹോദരങ്ങളയും മാതാ പിതാക്കളെയും വെട്ടിനുറുക്കാൻ തയാറായ മകനെ നമുക്കറിയാം. അയാൾ ചെയ്തത് സ്വന്തം ജീനുകളെ 250 ശതമാനം പ്രചരിപ്പിക്കുവാനുള്ള സാധ്യതയെ നശിപ്പിക്കുകയും നൂറു ശതമാനം പ്രചരിപ്പിക്കാനുള്ള സാധ്യതയെ നില നിർത്തുകയുമാണ്. സ്വന്തം ജീവൻ വെടിഞ്ഞും മറ്റൊരാളെ-തീർത്തും അന്യനായ ഒരുത്തനെ-രക്ഷിക്കാൻ പലരും നടത്തിയ ധീരകൃത്യങ്ങൾക്കുള്ള ജനിതക വിശദീകരണമെന്താണ്? നാടിൻെറ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും ആദർശത്തിൻെറ നിലനിൽപിനു വേ ി സമരം ചെയ്ത് മരിച്ച, മരിച്ചുകൊ ിരിക്കുന്ന ആയിരങ്ങളുടെ ത്യാഗത്തിന് എന്തുതരം ജനിതക വിശദീകരണമാണ് നൽകുക? മൂല്യങ്ങളുടെ ഉൽപത്തിയിൽ ഒരു ദൈവികമായ സ്രോതസ്സ് കൽപിക്കുന്നതിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ ഗോൾഡ് നടത്തുന്ന ശ്രമം, അത്യന്തം ശോചനീയമായ വിധത്തിൽ അന്ത്യശ്വാസം വലിക്കുന്ന കാഴ്ചയാണ് നാമിവിടെ കാണുന്നത്.

മനുഷ്യന്റ അവയവങ്ങൾ എങ്ങനെയാണ് പരിണമിച്ചു ായതെന്ന് വിശദീകരിക്കുവാനാണ് പരിണാമവാദം പരിശ്രമിക്കുന്നത്. പുരാവസ്തു വിജ്ഞാനീയത്തിന്റെയും ഭ്രൂണശാസ്ത്രത്തിന്റെയും ജനിതിക ശാസ്ത്രത്തിന്റെയുമെല്ലാം അടിത്തറയിൽ നിന്നുകൊ ് നാലു കാലിൽ നടന്നിരുന്ന മനുഷ്യൻ എങ്ങനെയാണ് ഇരുകാലിയായി തീർന്നതെന്ന് വിശദീകരിക്കാൻ പരിണാമവാദികൾക്ക് കഴിയുന്നില്ല. വളരെ ദുർബലമായ തെളിവുകൾ മാത്രമാണ് പരിണാമവാദികളുടെ പക്കലുള്ളത്. അവയവങ്ങളിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്രമായ അസ്തിത്വം മനുഷ്യനു ന്ന് സമ്മതിക്കാനുള്ള വൈമനസ്യം കാരണമാണ് മനുഷ്യാസ്ഥിത്വത്തിന്റെ മാത്രം

സവിശേഷതകളെ ജനിതികമായി വ്യഖ്യാനിക്കുവാൻ പരിണാമ വാദികൾ മുതിരുന്നത്. പ്രസ്തുത പരിശ്രമങ്ങളാകട്ടെ തികഞ്ഞ പരാജയത്തിൽ കലാശിക്കുന്ന കാഴ്ചയാകണ് ജീവശാസ്ത്ര ലോകവും ദാർശനിക ലോകവും ഇന്ന് ക ുകൊ ിരിക്കുന്നത്.

മൂന്ന്
മനുഷ്യൻ ഖുർആനിൽ

ഭൗതിക പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളിൽ നിന്ന് വളരെ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു വീക്ഷണമാണ് മനുഷ്യാസ്തിത്വത്തെക്കുറിച്ച് ഇസ്ലാമിനുള്ളത്. മനുഷ്യസൃഷ്ടിക്കുമുമ്പ് അല്ലാഹു മലക്കുകളോട് പറഞ്ഞതായി ഖുർആൻ ഉദ്ധരിക്കുന്ന വരികൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്.

''ഞാനിതാ ഭൂമിയിൽ ഒരു ഖലീഫയെ നിയോഗിക്കുവാൻ പോകുകയാണെന്ന് നിന്റെ നാഥൻ മലക്കുകളോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം'' (2:30).

'ഖലീഫ'യെന്ന പദത്തിന് പിൻഗാമി, പകരം നിൽക്കുന്നവൻ, പ്രതിനിധി തുടങ്ങിയ അർഥങ്ങളു ്. ഇവിടെ ഈ പദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് വളരെ വിശാലമായ അർഥത്തിലാണെന്നാണ് മനസ്സിലാവുന്നത്. 'സ്വതന്ത്രമായ കൈകാര്യകർതൃത്വമുള്ള സൃഷ്ടി' എന്ന ആശയമാണ് ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് പ്രാമാണികരായ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടു ്. ഭൂമിയിൽ 'ഖലീഫ'യെ നിശ്ചയിക്കുവാൻ പോകുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞപ്പോഴേക്ക് മലക്കുകൾ പ്രതികരിച്ചത് 'കുഴപ്പമു ാക്കുകയും രക്തം ചിന്തുകയും ചെയ്യുന്നവരെയാണോ നീ അവിടെ നിശ്ചയിക്കുന്നത്' എന്നായിരുന്നുവെന്ന കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുക. 'ഖലീഫ' യെന്നാൽ 'രക്തം ചിന്തുന്നവൻ'

എന്ന് അർഥമില്ല. പിന്നെ എന്തു കൊ ാണ് മലക്കുകൾ അങ്ങനെ പറഞ്ഞത്? ഇതിൽനിന്ന് 'ഖലീഫ'യെന്ന പദം മനുഷ്യരുടെ സ്വതന്ത്രമായ കൈകാര്യകർതൃത്വത്തെ കുറിക്കുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഏറെ സാധ്യതകളും ബാധ്യതകളുമുള്ള സ്വതന്ത്രമായ കൈകാര്യകർതൃത്വമെന്ന ഉത്തരവാദിത്തത്തിൻെറ നീതി പൂർവകമായ നിർവഹണത്തിൽ മനുഷ്യൻ ഉപേക്ഷവരുത്തുവാനും അതുമൂലം ഭൂമി കലാപ കലുഷിതമാകുവാനുമുള്ള സാധ്യതയെപ്പറ്റിയാവണം മലക്കുകൾ ആശങ്ക പ്രകടിപ്പിച്ചത്. എന്നാൽ മനുഷ്യാസ്തിത്വത്തിൻെറ സൃഷ്ടിപരമായ സാധ്യതകളെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊ ് അല്ലാഹു പറയുന്ന മറുപടി 'നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്തത് എനിക്കറിയാം' (2:30) എന്നാണ്.

ഭൂമിയിലെ ഖലീഫയാണ് മനുഷ്യൻ. സ്വതന്ത്രമായ കൈകാര്യകർതൃത്വവും അധീശാധികാരങ്ങളുമുള്ള ഭൂമിയിലെ ഏക ജീവി. പ്രപഞ്ചത്തെ ഉപയോഗിക്കുവാനും പ്രകൃതിയെ സ്വാധീനിക്കുവാനും കഴിവുള്ള ഒരേയൊരു സൃഷ്ടി. അതാണ് ഖുർആനിക വീക്ഷണത്തിലെ മനുഷ്യൻ. ഭൂമുഖത്ത് മനുഷ്യനുള്ള സകല സ്ഥാനങ്ങളെയും ദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന പദമത്രെ 'ഖലീഫ'. 'സ്ഥാനപതി', 'പിൻഗാമി', പ്രതിനിധി തുടങ്ങിയ അർഥങ്ങൾ പ്രസ്തുത പദത്തിനു ന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. തൻെറ മുൻഗാമിയുടെ പൈതൃകമേറ്റെടുത്ത് നാഗരികതയെ പരിപോഷിപ്പിക്കുവാനും സ്വതന്ത്രമായ ഒരു ദൗത്യമേറ്റെടുത്ത് നടത്തുവാനും തൻെറ സമൂഹത്തെ മൊത്തത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കുവാനും കഴിയുന്ന ഏക ജീവിയാണ് മനുഷ്യൻ.

പ്രകൃതിയിലെ സൗകര്യങ്ങളെ ഉപജീവിച്ച് മാത്രം നിൽക്കാൻ കഴിയുന്ന മനുഷ്യേതര സൃഷ്ടികളിൽനിന്ന് തികച്ചും വ്യത്യസ്തനാണ് മനുഷ്യൻ. അവന്ന് നൽകപ്പെട്ട 'ഖിലാഫത്ത്' ഉപയോഗിച്ച് പ്രകൃതിയെ സ്വാധീനിക്കുവാൻ അവന് സാധിക്കും. മ

നുഷ്യൻ ചരിത്രത്തിൻെറ സൃഷ്ടിയാണെന്ന ഭൗതിക ദർശനങ്ങളുടെ കാഴ്ചപ്പാടുമായി ഖുർആൻ വിയോജിക്കുന്നു. ഖുർആനിക വീക്ഷണത്തിൽ, മനുഷ്യൻ ചരിത്രം സൃഷ്ടിക്കുന്ന ജീവിയാണ്. പ്രാപഞ്ചിക നിയമങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് മാത്രം വർത്തിക്കാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട ഒരു ‘ഇരുകാലി പദാർഥം’ മാത്രമായി മനുഷ്യനെ കാണുന്ന രീതിയോട് ഖുർആൻ യോജിക്കുന്നില്ല. ചരിത്രത്തെത്തന്നെ മാറ്റിമറിക്കാൻ കഴിയുന്ന ജീവിയാണ് മനുഷ്യനെന്നാണ് അതിൻെറ അധ്യാപനം.

സ്വതന്ത്രമായ കൈകാര്യകർതൃത്വമെന്ന ഉത്തരവാദിത്തം മനുഷ്യൻ സ്വയം ഏറ്റെടുത്തതാണെന്നാണ് ഖുർആൻ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ആകാശഗോളങ്ങൾക്കും ഭൂമിക്കും പർവതങ്ങൾക്കും മനുഷ്യനൊഴിച്ചുള്ള ജീവജാലങ്ങൾക്കുമെല്ലാം അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച പ്രകൃതി നിയമങ്ങൾക്ക് വിധേയമായി വർത്തിക്കാനേ കഴിയൂ. പ്രപഞ്ച ഘടനയിൽ അവയ്ക്ക് വഹിക്കുവാനുള്ള പങ്ക് സ്വയം നിർണയിക്കുവാൻ അവയ്ക്ക് കഴിയില്ല.എന്നാൽ മനുഷ്യൻ അങ്ങനെയല്ല. ഒരു പരിധിവരെ പ്രകൃതിയുടെ മേൽ ആധിപത്യം നേടാൻ അവന് സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.സ്വതന്ത്രമായ കർമങ്ങളിലൂടെ സ്വന്തം ഭാഗധേയം നിർണയിക്കാൻ മനുഷ്യന് സാധിക്കും.ഈ കഴിവുകളുപയോഗിക്കേ ത് എങ്ങനെയാണെന്ന് തീരുമാനിക്കേ തും അവൻ തന്നെ. നീതിപൂർവകമായി ഉപയോഗിച്ചാൽ സ്വന്തത്തിൻെറയും സമൂഹത്തിൻെറയും പുരോഗതിക്ക് അത് കാരണമാകും. പ്രസ്തുത സ്വാതന്ത്ര്യം ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുമ്പോഴാണ് അക്രമവും അരാജകത്വവും അധാർമികതയും വ്യാപിക്കുന്നത്. മനുഷ്യൻെറ സ്വതന്ത്രമായ കൈകാര്യ കർതൃത്വത്തിനുള്ള കഴിവിൻെറ ദുരുപയോഗം സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളിലേക്കും ഖുർആൻ വിരൽ ചൂ ിയിട്ടു ്.

‘തീർച്ചയായും നാം ആ ഉത്തരവാദിത്തം (അമാനത്ത്) ആ

കാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും പർവതങ്ങളുടെയും മുമ്പാകെ എടുത്തുകാട്ടുകയു ായി. എന്നാൽ അത് ഏറ്റെടുക്കുന്നതിന് അവ വിസമ്മതിക്കുകയും അതിനെപ്പറ്റി അവയ്ക്ക് ഭയം തോന്നുകയും ചെയ്തു. മനുഷ്യൻ അത് ഏറ്റെടുത്തു. തീർച്ചയായും അവൻ കടുത്ത അക്രമിയും അവിവേകിയുമായിരിക്കുന്നു'(33:72).

മനുഷ്യനും മറ്റ് സൃഷ്ടികളും തമ്മിലുള്ള അടിസ്ഥാനപരമായ അന്തരം എത്ര സുന്ദരമായാണ് ഈ സൂക്തത്തിൽ പ്രതീകാത്മകമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. സ്വതന്ത്രമായ കൈകാര്യകർതൃത്വത്തെ ഒരു ഉത്തരവാദിത്ത(അമാനത്ത്)മായാണ് ഈ സൂക്തത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. പ്രസ്തുത ഉത്തരവാദിത്തം സൃഷ്ടിപരമായി നിർവഹിക്കപ്പെടുമ്പോഴാണ് പുരോഗതിയു ാവുക; അല്ലെങ്കിൽ അധോഗതിയും.

'പരിണാമ വൃക്ഷ'ത്തിൽ ചിമ്പാൻസിയുടെ മുൻഗാമിയിൽ നിന്ന് വാല് മുറിഞ്ഞാണ് 'മനുഷ്യൻ' എന്ന അത്ഭുതമു ായതെന്ന വാദം ഇസ്ലാം അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ അത്യുൽകൃഷ്ട സൃഷ്ടിയായാണ് ഖുർആൻ മനുഷ്യനെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. അവൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് കളിമണ്ണിൻെറ സത്തിൽ നിന്നാണ്.

''തീർച്ചയായും മനുഷ്യനെ നാം കളിമണ്ണിൻെറ സത്തിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു''(23:12) എന്നാണ് അല്ലാഹു പറയുന്നത്.മൃഗങ്ങളിൽ നിന്ന് തികച്ചും വ്യതിരിക്തമായ ഒരു അസ്തിത്വമാണ മനുഷ്യന നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അത്യുൽകൃഷ്ടനായ സൃഷ്ടിയാണവൻ.

''തീർച്ചയായും മനുഷ്യരെ നാം ഏറ്റവും നല്ല ഘടനയോടു കൂടി സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു''(95:4)എന്നാണ് പടച്ചതമ്പുരാൻ പ

റയുന്നത്. മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രത്യേക സൃഷ്ടിയാണ്. ഭൂമിയിലെ ഖലീഫയാണവൻ. സ്വതന്ത്രമായ കൈകാര്യകർതൃത്വ മുള്ള ഏക ജീവി.

ആലേഘന വിദ്യ

ആദ്യമായി അവതരിക്കപ്പെട്ട ഖുർആൻ സൂക്തങ്ങൾ തന്നെ മനുഷ്യാസ്തിത്വത്തെ മൗലികമായ ചിലവസ്തുതകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു ്. പ്രസ്തുത സൂക്തങ്ങളുടെ സാരം ഇങ്ങനെയാണ്.

''സൃജ്ടിച്ചവനായ നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ നാമത്തിൽ വായിക്കുക. മനുഷ്യനെ അവൻ ഭ്രൂണത്തിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. നീ വായിക്കുക. നിന്റെ രക്ഷിതാവ് പേന കൊ ് പഠിപ്പിച്ചവനായ ഏറ്റവും വലലിയ ഔദാര്യവാനാകുന്നു. മനുഷ്യന് അറിയാത്തത് അവൻ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു'' (96:1–5.)

വായിക്കുവാൻ കൽപിച്ചു കൊ ാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെ തുടക്കം നാഗരികതകൾ നിർമിക്കുവാൻ മനുഷ്യർക്ക് കഴിഞ്ഞത് അറിയാവുന്ന ആശയങ്ങൾ ആലേഘനം ചെയ്യാനും ആലേഘനം ചെയ്യപ്പെട്ടവ വായിച്ചെടുക്കുവാനുമുള്ള കഴിവുള്ളതുകൊ ാണ്. പ്രസ്തുത കഴിവടക്കം പ്രപഞ്ചത്തിലെ സകല പ്രതിഭാസങ്ങളെയും പടച്ച നാഥന്റെ നാമത്തിൽ വായിക്കുവാനാണ് കല്പന. ഈ നാഥനെ പരിചയപ്പെടുത്തുകയാണ് പിന്നീട്. ആരാണ് ആ നാഥൻ ? മനുഷ്യരെ അലഖിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചവൻ, പുരുഷബീജവും അണ്ഡവും കൂടിച്ചേർന്ന ശേഷം ഗർഭാശയത്തിൽ പറ്റിപ്പിടിച്ച് വളരുന്ന സിക്താണ്ഡത്തെയാണ് അലഖ് എന്നു പറയുക. സസ്തനികളിലെല്ലാം സിക്താണ്ഡത്തിൽ നിന്നു തന്നെയാണ് കുഞ്ഞു ാവുന്നത്. പിതാവിന്റെ ബീജത്തിന്റെയും മാതാവിന്റെ അണ്ഡത്തിന്റെയുമെല്ലാം ഘടന–ക്രോമോ

സോമുകളുടെ എണ്ണമൊഴിച്ച് –സസ്തനികളെല്ലാം സമാനമാണ്. അവ ര ും ചേർന്നു ാകുന്ന സിക്താണ്ഡത്തിന്റെ (അലഖ്) ഘടനയും രൂപവുമെല്ലാം അങ്ങനെത്തന്നെയാണ് മറ്റു ജന്തുക്കളെപ്പോലെ അലഖിൽ നിന്നു തന്നെയാണ് മനുഷ്യന്റെ സൃഷ്ടിപ്പും. എന്നാൽ സൃഷ്ടിയിൽ തന്നെ മനുഷ്യൻ മറ്റു ജീവികളിൽ നിന്ന് വ്യതിരിക്തനാണ് എന്നാണ് അവനെ വ്യതിരിക്തനാക്കുന്നത് ?

''നീ വായിക്കുക. നിന്റെ രക്ഷിതാവ് പേന കൊ ് പഠിപ്പിച്ചവനായ ഏറ്റവും വലലിയ ഔദാര്യവാനാകുന്നു.'' (96–3,4) വെന്നാണ് സിക്താണ്ഡത്തിൽ നിന്നുള്ള മനുഷ്യസൃഷ്ടിയെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിച്ച ഉടനെത്തന്നെ ഖുർആൻ പറയുന്നത്. അലഖിൽ നിന്നു തന്നെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മറ്റു ജന്തുക്കളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി മനുഷ്യന് നൽകപ്പെട്ട പ്രത്യേകമായ ഔദാര്യമാണ് പേനയുപയോഗിക്കുവാനുള്ള കഴിവ്. ജീവ പരിണാമത്തിന്റെ മാത്രം അടിത്തറയിൽ നിന്നുകൊ ് ഈ കഴിവിനെ വിശദീകരിക്കാനാവില്ല. സിക്താണ്ഡത്തിൽ നിന്ന് വളർന്ന് അമ്മയുടെ ഗർഭാശയത്തിൽ നിന്ന് പൂർണ ജീവിയായി പുറത്തുവരുന്ന പതിനായിരക്കണക്കിന് ജീവികളിലൊന്നു തന്നെ പേനയുപയോഗിക്കാൻ പഠിച്ചിട്ടില്ല. വാനരനിൽ നിന്ന് നരനായി മാറിയതിൽ അധ്വാനത്തിനാണ് പങ്ക് എന്നു പറയുന്ന ഭൗതികവാദികൾ പ്രസ്തുത അധ്വാനത്തിനു വേ ി കൈകൾ പരിണമിച്ചപ്പോൾ തത്ഫലമായി ആലേഖന വിദ്യയും മനുഷ്യൻ അഭ്യസിച്ചതാണെന്ന് വാദിച്ചേക്കാം. നാഡീ വിജ്ഞാനീയ രംഗത്ത്(Neurology) ഈയടുത്തു ായ ഗവേഷണ ഫലങ്ങൾ ഈ വാദത്തിന്റെ നട്ടെല്ലൊടിക്കുന്നു ്.

മസ്തിഷ്കത്തിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഭാഗമാണ് സെറിബ്രൽ കോർട്ടെക്സ്(Cerebral Cortex). വിവിധ ശാരീരികാവയവങ്ങളുടെ ചലനം ക്രമീകരിക്കുന്ന സെറിബ്രത്തിലെ ഭാഗമാണ് മോട്ടോർ

കോർട്ടെക്സ്(Motor Cortex) എന്നറിയപ്പെടുന്നത്. ഇവിടെ ശാരീരിക ചലനങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന നാഡീ കോശങ്ങളാണുള്ളത് (Motor Neurons). ഓരോ അവയവവും എത്രത്തോളം ചലനാത്മകമാണോ അത്രയും നാഡീകോശങ്ങൾ പ്രസ്തുത അവയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് മോട്ടോർ കോർട്ടെക്സിൽ വിന്യസിക്കപ്പെട്ടിട്ടു ്.ശരീരത്തിലെ ഏറ്റവും ചലനാത്മകമായ ഭാഗത്തിന് അൽപം കൂടുതലു ാവുമെന്നതൊഴിച്ചാൽ മൃഗങ്ങളുടെയെല്ലാം മോട്ടോർ കോർട്ടെക്സിൽ നാഡീ കോശങ്ങൾ അവയുടെ അവയവങ്ങളുടെ വലുപ്പത്തിന് ആനുപാതികമായാണ് വിന്യസിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അഥവാ മോട്ടോർ കോർട്ടെക്സിൽ വിന്യസിക്കപ്പെട്ട നാഡീകോശങ്ങലെ അവയവങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വർഗീകരിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തിയാൽ,ശരീരത്തിലെ ചലനാത്മകമായ ഭാഗത്തിന് അൽപം മുൻതൂക്കമു ങ്കിലും,ഏകദേശം ഒരു പൂർണ ജീവിയുടെ ചിത്രം തന്നെയാണ് ലഭിക്കുക.എന്നാൽ മനുഷ്യന്റെ സ്ഥിതി തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണ്.മനുഷ്യമസ്തിഷ്കത്തിലെ മോട്ടോർ ന്യൂറോണുകൾ വിന്യസിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് നിയന്ത്രിക്കപ്പെടേ അവയവങ്ങളുടെ വലുപ്പത്തിന് ആനുപാതികമായിട്ടില്ല.കൈപ്പത്തിയും വിരലുകളും ചു ുകളും വായയും നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനാണ് മനുഷ്യന്റെ മോട്ടോർ കോർട്ടെക്സിൽ വളരെ കൂടുതൽ മോട്ടോർ ന്യൂറോണുകൾ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. മറ്റു ശരീരഭാഗങ്ങൾ നിയന്തിക്കുന്നതിനു വേ ിയുള്ള ന്യൂറോണുകളെ അപേക്ഷിച്ച് അത് വളരെ കൂടുതലാണ്. ഇതിൽ തന്നെ തള്ള വിരലും(thump) ചൂ ു വിരലും(index finger) നിയന്ത്രിക്കുന്നതിന്നായി വളരെക്കൂടുതൽ മോട്ടോർ ന്യൂറോണുകൾ വിന്യസിച്ചിട്ടു ്. മനുഷ്യന്റെ മോട്ടോർ കോർട്ടെക്സിൽ വിന്യസിക്കപ്പെട്ട ന്യൂറോണുകളെ അവയവങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയാൽ ഭീമാകാരമായ കയ്യും അതിൽ തന്നെ വളരെ വലിയ ത വിരലും ചൂ ു വിരലുമുള്ള ഒരു കൊച്ചു മനുഷ്യ

ന്റെ ചിത്രമാണ് ലഭിക്കുക. പരിണാമ ചക്രത്തിനിടയിൽ യാദൃ ശ്ചികമായി രൂപപ്പെട്ടതാണ് ആലേഖന വിദ്യയെങ്കിൽ അതിനനു സൃതമായ രീതിയിൽ ചൂ ുവിരലും തള്ളവിരലും നിയന്ത്രിക്കു വാനുള്ള ന്യൂറോണുകൾ വർധമാനമായ തോതിൽ മസ്തിഷ്ക ത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നതെന്തുകൊ ാണെന്ന് വിശദീകരിക്കുവാ ൻ പരിണാമ വാദത്തിന് കഴിയില്ല. കായികാധ്വാനത്തിൽ നിന്നാ ണ് മനുഷ്യൻ നാഗരികതകൾ നിർമിക്കുവാനുള്ള കഴിവ് നേടിയെ ത്തതെങ്കിൽ ചൂ ുവിരലിനും ത വിരലിനും മാത്രം മസ്തിഷ് കത്തിൽ പ്രത്യേകം സ്ഥാനമു ായതിന്ന് പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ച പ്രകൃതി നിർധാരണമേതാണെന്ന് പറഞ്ഞു തരുന്നതിലും പരിണാ മ വാദികൾ പൂർണമായി പരാജയപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്ന ത്. മനുഷ്യന്റെ മുൻഗാമിയായി പരിണാമ വാദികൾ പരിചയപ്പെ ടുത്തുന്ന ആൾക്കുരങ്ങിലാകട്ടെ കൈവിരലുകൾക്കുവേ ി വ ളരെ കുറച്ച് മോട്ടോർ ന്യൂറോണുകൾ മാത്രമെ വിന്യസിക്കപ്പെ ട്ടിട്ടുള്ളൂ വെന്നതും ഏറെ ശ്രദ്ധേയമാണ്.

മനുഷ്യനിലെ കൈവിരലുകൾക്ക്– വിശേഷിച്ചും ത വി രലിനും ചൂ ുവിരലിനും അവന്റെ അസ്തിത്വവുമായി ബന്ധപ്പെ ട്ട പ്രധാനപ്പെട്ട ചില ദൗത്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കാനു ന്ന് തന്നെ യാണ് അവയ്ക്കു വേ ി മാത്രമായി വളരെയധികം മോട്ടോർ ന്യൂറോണുകൾ വിന്യസിക്കപ്പെട്ടതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ ക ഴിയുന്നത്. പേനയുപയോഗിക്കുവാൻ മനുഷ്യന് കഴിയുന്നത് ത ള്ള വിരലും ചൂ ുവിരലും എന്റെ ഇച്ഛ പ്രകാരം ചലിപ്പിക്കുവാ നാകുന്നത് കൊ ാണല്ലോ. മനുഷ്യന്റെ അവയവങ്ങളും അവ നിയന്ത്രിക്കാനായി മസ്തിഷ്കവുമെല്ലാം സംവിധാനിച്ചവൻ ത ന്നെ എഴുതുവാൻ കഴിയുന്ന രൂപത്തിൽ അവനെ സൃഷ്ടിച്ചുവെ ന്നതാണ് വാസ്തവം. ഈ എഴുത്തുവിദ്യയിലൂടെ അവൻ എ ത്തിച്ചേരേ ഉത്തരവാദിത്വത്തെക്കുറിച്ച കൃത്യമായ ആസൂത്ര

ണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെയാണ് മനുഷ്യൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്ന് ഇതെല്ലാം വ്യക്തമാക്കുന്നു ്.പേനകൊ ് പഠിപ്പിക്കുകയെന്ന സ്രഷ്ടാവിന്റെ ഔദാര്യമാണ്, തന്നെപ്പോലെ സിക്താണ്ഡത്തിൽ നിന്നു തന്നെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മറ്റു ജന്തുക്കളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്ഥമായി, നാഗരികതകൾ പടുക്കുവാനും ശാസ്ത്ര ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തുവാനും സാങ്കേതികമായി മുന്നേറുവാനും മനുഷ്യനെ പ്രാപ്തമാക്കുന്നത്. പേനകൊ ് പഠിപ്പിച്ച നാഥന്റെ ഔദാര്യത്തെക്കുറിച്ച് പരാമർശിച്ച ഉടനെത്തന്നെ ''മനുഷ്യന് അറിയാത്തത് അവൻ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു''(96:5) വെന്ന് ഖുർആൻ പറഞ്ഞത് ഏറെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. ആലേഖന വിദ്യയാണ് അറിവിന്റെ പുതിയ ചക്രവാളങ്ങൾ തേടുവാൻ മനുഷ്യനെ പ്രാപ്തനാക്കുന്നതെന്ന് പറയേ തില്ലല്ലോ.

മനുഷ്യനും മൃഗങ്ങളും

മൃഗങ്ങളെല്ലാം പ്രകൃതിയുടെ ഭാഗം മാത്രമാണ്. എന്നാൽ മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിയെ ഭരിക്കാൻ കഴിയുന്നവനാണ്. ഇതാണ് മനുഷ്യനും മൃഗങ്ങളും തമ്മിലുള്ള മൗലികമായ അന്തരം. ഈ അന്തരം ചെറുതല്ല;സചേതനങ്ങളും അചേതനങ്ങളുമായ വസ്തുക്കൾ തമ്മിൽ എന്തുമാത്രം അന്തരമു ോ അതിനെക്കാളധികം അന്തരമു ് മനുഷ്യനും മറ്റുജീവികളും തമ്മിൽ.ജീവശാസ്ത്രത്തിൻെറ അളവുകോലുകൾ മാത്രമുപയോഗിച്ച് ഈ അന്തരം മനസ്സിലാക്കാനാവുകയില്ല. മനുഷ്യന്ന് മാത്രമുള്ള സവിശേഷതകളെ അളക്കുവാൻ പ്രസ്തുത അളവുകോലുകൾ കൊ ് കഴിയില്ല. ജീവപരിണാമമെന്ന ആശയത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം മനുഷ്യനെ ക ുകൊ ് ദർശനങ്ങൾ പണിതാൽ അതു തകരും.കാരണം,ദർശനത്തിൻെറ അസംസ്കൃത പദാർഥമായ മനുഷ്യനെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് ജീവശാസ്ത്രത്തെ മാത്രം അവലംബിച്ചാൽ പോര. അതിന് ദൈവിക മാർഗദർശന

ത്തെത്തന്നെ അവലംബിക്കേ ി വരും. സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായറിയുക സ്രഷ്ടാവിന് തന്നെയാണല്ലോ.

നാം പിന്നിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോവുക.നൂറ്റാ ുകൾക്കുമുമ്പുള്ള ബീവറുകളും തേനീച്ചകളും എങ്ങനെ കൂടു ാക്കിയോ അങ്ങനെത്തന്നെയാണ് ഇന്നുള്ളവയും കൂടു ാക്കുന്നത്. കാലത്തിനനുസരിച്ച് പുതിയ സ്റ്റൈലിലുള്ള വീടു ാക്കുവാൻ അവ പഠിച്ചിട്ടില്ല. മറ്റുള്ള ജീവികളുടെയും സ്ഥിതി തഥൈവ. അവയുടെ പ്രകൃതിയുടെ തന്നെ ഭാഗമായിക്കൊ ാണ് അവയ്ക്ക് അനുകൂലനങ്ങൾ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവ മാറ്റുന്നതിനെയോ പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനെയോ കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുവാനുള്ള ശേഷി ജന്തുക്കൾക്കില്ല.

എന്നാൽ മനുഷ്യൻെറ സ്ഥിതിയോ? കഴിഞ്ഞ തലമുറക്കറിയാത്ത പലതും ഇന്ന് നമുക്കറിയാം. നമുക്കറിയാത്ത പല കാര്യങ്ങളും അടുത്ത തലമുറ ക ുപിടിക്കും. ഇന്നലെ ആകാശത്തിലൂടെ പറക്കുകയെന്നത് കവിതകളിലെയും പുരാണങ്ങളിലെയും വെറും സങ്കൽപം മാത്രമായിരുന്നു. ഇന്ന് ശബ്ദത്തെക്കാൾ വേഗതയോടു കൂടി പറക്കാൻ കഴിയുന്ന സൂപ്പർ സോണിക് വിമാനങ്ങളു ാക്കുവാൻ മനുഷ്യന് കഴിയുന്നു. ഇതാണ് മനുഷ്യൻെറ കഴിവുകളും മൃഗങ്ങളുടെ കഴിവുകളും തമ്മിലുള്ള മൗലികമായ അന്തരം. മൃഗങ്ങൾക്കുള്ള ജന്മവാസനകളും നൈസർഗിക കഴിവുകളും ഒരിക്കലും പുരോഗമിക്കുകയില്ല. പുരോഗമിപ്പിക്കാൻ അവയ്ക്ക് കഴിയുകയില്ല. എന്നാൽ മനുഷ്യന് തലമുറകളായി കൈമാറി വരുന്ന വിജ്ഞാനങ്ങളെ ശേഖരിക്കുകയും അവ പുരോഗമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാനുള്ള വിദ്യയറിയാം.ഈ വിദ്യയാണ് മനുഷ്യനെ മറ്റ് മൃഗങ്ങളിൽ നിന്ന് വേർതിരിച്ചു നിർത്തുന്നത്; നാഗരികതകളുടെ നിർമാണത്തിന് മനുഷ്യന് സാധിക്കുന്നത് ഈ കഴിവുകൊ ാണ്.

മനുഷ്യഭാഷ

മൃഗങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി വസ്തുതകളെ അപഗ്രഥിച്ച് മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും അങ്ങനെ പുരോഗമിക്കുന്നതിനും മനുഷ്യന് കഴിയുന്നത് അവൻെറ ഭാഷകൊ ാണ്. ഭാഷ അക്ഷരങ്ങളിൽ നിന്നല്ല ആരംഭിക്കുന്നത്; നാമങ്ങളിൽ നിന്നാണ്. തൻെറ ചുറ്റുപാടുമുള്ള വസ്തുക്കളുടെ ഗുണഗണങ്ങളെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കി അവയ്ക്ക് നാമകരണം ചെയ്യാനുള്ള കഴിവ് നേടിയെടുക്കുവാൻ മൃഗങ്ങൾക്കൊന്നും സാധിച്ചിട്ടില്ല; അത് മനുഷ്യൻെറ മാത്രം പ്രത്യേകതയാണ്. നാമകരണം എന്നത് കേവലമൊരു കർമമല്ല; പ്രത്യുത ഒരു പ്രത്യേക വസ്തുവിനെ മറ്റ് വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് വേറിട്ടുനിർത്തി പഠിക്കുന്നതിനുള്ള പാതയാണത്. ഒരു വസ്തുവിൻെറ പേരിൽനിന്ന് അതിൻെറ ഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ച് നിഗമനത്തിലെത്താൻ മനുഷ്യന് കഴിയുന്നു. 'പേന'യെന്ന് പറയുമ്പോൾ അത് എന്തിന് ഉപയോഗിക്കുന്നതാണെന്നും അതിൻെറ ഗുണങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണെന്നും മറ്റ് എഴുത്തു വസ്തുക്കളിൽ നിന്നുള്ള അതിൻെറ വ്യതിരിക്തതയെന്താണെന്നും മനുഷ്യന് മനസ്സിലാകുന്നു. പദങ്ങളുടെ കേവലമായ അർഥത്തെക്കാളധികം ഉപയോഗത്തിലുള്ള അർഥമാണ് 'പേര്' ധ്വനിപ്പിക്കുന്നത്. 'കംപ്യൂട്ടർ' എന്ന പദത്തിനും 'കാൽക്കുലേറ്റർ' എന്ന പദത്തിനും ഇംഗ്ലീഷിൽ ഏകദേശം ഒരേ അർഥമാണെങ്കിലും പ്രസ്തുത വസ്തുക്കൾ തമ്മിലുള്ള അന്തരം–ഉപയോഗത്തിലുള്ള അന്തരം–അവയുടെ പ്രത്യേകമായ പേരു കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ നമുക്ക് ബോധ്യമാകുന്നു.

മറ്റു ജീവികളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി വസ്തുക്കളുടെ ഗുണങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കി അവയ്ക്ക് നാമകരണം നടത്താനുള്ള കഴിവ് എങ്ങനെയാണ് മനുഷ്യന് ലഭിച്ചതെന്ന് വിശദീകരിക്കുവാൻ പരിണാമവാദികൾക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഭൂമിയിലെ ഖലീഫയായ

മനുഷ്യന് അല്ലാഹു നൽകിയ പ്രത്യേകമായ അനുഗ്രഹമാണ് നാമകരണത്തിനുള്ള കഴിവെന്നാണ് ഖുർആൻ പഠിപ്പിക്കുന്നത്.'അവൻ ആദമിന് നാമങ്ങളെല്ലാം പഠിപ്പിച്ചു'വെന്ന ഖുർആൻ സൂക്തം അല്ലാഹു മനുഷ്യന് നൽകിയ അനേകം അനുഗ്രഹങ്ങളിലൊന്നാണ് 'പേരിടുവാനുള്ള കഴിവ്' എന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഉള്ളതും ഉ ാകാനിരിക്കുന്നതുമായ വസ്തുക്കളുടെ പേരുകളെല്ലാം ആദിപിതാവിനെ പഠിപ്പിച്ചുവെന്നല്ല; മറിച്ച് വസ്തുക്കളുടെ ഗുണഗണങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി പേരിടുവാനുള്ള കഴിവ് നൽകിയെന്നാണ് ഈ സൂക്തം അർഥമാക്കുന്നത്. പ്രസ്തുത കഴിവ് നാഗരികതകളുടെ നിർമാണത്തിന് മനുഷ്യനെ സജ്ജമാക്കുന്നു.

പേരുകളാണ് ഭാഷയുടെ മുഖ്യഘടകമെന്ന് പറഞ്ഞല്ലോ. ഭാഷയില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ മനുഷ്യൻെറ സാംസ്കാരിക വികാസം അസാധ്യമാകുമായിരുന്നു.മറ്റ് മൃഗങ്ങൾക്കും അവയുടേതായ ആശയ വിനിമയരീതികളുെ ങ്കിലും അവയെല്ലാം തങ്ങളുടെ പരിമിതമായ ജൈവആവശ്യങ്ങളിൽ മാത്രമാണ് ഒതുങ്ങി നിൽക്കുന്നത്. എന്നാൽ മനുഷ്യൻ ഭാഷയെ തൻെറ പുരോഗതിക്കുള്ള നിമിത്തമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. അവൻെറ ഭാഷക്കുള്ള സാധ്യതകൾ അനന്തമാണ്. സാഹിത്യസൃഷ്ടികളും ശാസ്ത്ര സിദ്ധാന്തങ്ങളുമെല്ലാം ഭാഷയുടെ ഫലങ്ങളാണ്.

വാലു പോയപ്പോൾ 'ഹോമോസാപ്പിയന്' ലഭിച്ച ഒരു അനുകൂലനം മാത്രമായി ഭാഷയെ കാണുന്നവർക്ക് അതിൻെറ അനന്തമായ സാധ്യതകളെ വിശദീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല.കുറെ നാമങ്ങൾ മാത്രമല്ല ഭാഷ. നാമങ്ങളെ ഘടിപ്പിച്ച് ആശയങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുമ്പോഴാണ് അത് ഭാഷയായി മാറുന്നത്. ആശയങ്ങൾ സ്വതന്ത്രമായി ആവിഷ്കരിക്കുവാനുള്ള കഴിവ് മനുഷ്യന് അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങളിലൊന്നാണെന്നാണ് ഖുർആൻ പഠിപ്പിക്കുന്നത്.

‘‘പരമകാരുണികൻ ഈ ഖുർആൻ പഠിപ്പിച്ചു. അവൻ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു.അവന്ന് ആശയാവിഷ്കരണം പഠിപ്പിച്ചു’’ (55:1–4). മനസ്സിലുള്ള ആശയങ്ങൾ സ്പഷ്ടമായി ആവിഷ്കരിക്കുന്ന സംസാരമാണ് ‘ബയാൻ’. തത്തമ്മയുടെ ‘പൂച്ച പൂച്ച’ക്ക് ‘ബയാൻ’എന്ന് പറയുകയില്ല.ബുദ്ധിപൂർവകമായ സംസാരം–അഥവാ ഭാഷ–യാണ് ബയാൻ. സ്വതന്ത്രമായ കൈകാര്യകർതൃത്വം നൽകപ്പെട്ട മനുഷ്യന് അവൻെറ പ്രകൃതിയുടെ ഭാഗമായി സ്രഷ്ടാവ് നൽകിയ കഴിവാണ് ഭാഷയെന്ന ഖുർആനിക തത്വത്തിന് എതിരു നിൽക്കാൻ പറ്റിയ, സ്പഷ്ടമായ തെളിവുകളോടു കൂടിയ ഒരു സിദ്ധാന്തവും ശാസ്ത്രലോകത്ത് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

ആശയം ആലേഖനം ചെയ്യപ്പെടുമ്പോഴാണ് അത് അടുത്ത തലമുറക്ക് ഗുണകരമായിത്തീരുന്നത്. ആശയാവിഷ്കാരം തലമുറകളിലേക്ക് പകരുവാൻ സാധിച്ചില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ നാമിന്ന് കാണുന്ന പുരോഗതി അസാധ്യമാകുമായിരുന്നു. മുൻകഴിഞ്ഞ തലമുറകളുടെ നേട്ടത്തിൽനിന്നാണ് നാം പുതിയ നേട്ടത്തിലേക്ക് കാലെടുത്തുവെക്കുന്നത്. ഓരോ തലമുറക്കും മുമ്പത്തെ തലമുറ ചെയ്തുവെച്ചതിൽ നിന്ന് തുടങ്ങിയാൽ മതി. മുമ്പുള്ള സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ നിന്നുകൊ ാണ് ഓരോ ശാസ്ത്രജ്ഞനും തൻെറ ഗവേഷണം ആരംഭിക്കുന്നത്. അതിൽനിന്നാണ് പുതിയ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ക ുപിടിക്കുന്നത്.‘ഞാൻ പൊക്കമുള്ളവനായി തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ അതിന് കാരണം ഞാൻ എൻെറ മുൻഗാമികളുടെ തോളിലേറി നിൽക്കുകയാണെന്നതാണ്’ എന്ന ന്യൂട്ടൻെറ വചനം ഇക്കാര്യം വ്യക്തമാക്കുന്നു.തലമുറകളിൽനിന്ന് തലമുറകളിലേക്ക് വിജ്ഞാനം പകരാൻ മനുഷ്യനെ സജ്ജമാക്കുന്ന ‘എഴുതുവാനുള്ള കഴിവ്’ ആണ് ശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക രംഗത്ത് മഹത്തായ കുതിച്ചുചാട്ടത്തിന് അവനെ പര്യാപ്തനാക്കിയ

ത്. ലിഖിത രേഖകളില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ തൻെറ മുൻഗാമി എന്ത് പറഞ്ഞുവെന്നറിയാൻ മനുഷ്യന് മാർഗങ്ങളൊന്നുമു ാകുമായിരുന്നില്ല. മാർക്സിസ്റ്റ് ചിന്തകനായ ഡി.ഡി. കൊസാംബി എഴുതുന്നു: 'ആർക്കിമിഡീസും ന്യൂട്ടണും ഗേസും ഒന്നിനോടൊന്ന് കൂട്ടിയിണക്കപ്പെട്ട ചങ്ങലക്കണ്ണിയാണ്. ഓരോരുത്തരുടെയും ക ുപിടുത്തങ്ങൾ തങ്ങളുടെ മുൻഗാമികളുടെ ക ുപിടുത്തങ്ങളോട് ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ അഭേദ്യമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.ആദ്യത്തെ ക ുപിടുത്തം നടന്നിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ മിക്കവാറും പിന്നത്തേത് നടക്കുമായിരുന്നില്ല' (D.D. Kosa mbi: Science, Society and Peace, P. 10).

ബലമേറിയപ്പോൾ ലഭിച്ച അനുകൂലനങ്ങളിലൊന്ന് മാത്രമായി പേനയുപയോഗിക്കുവാനുള്ള കഴിവിനെ കാണുന്നവർ,പ്രസ്തുത കഴിവിൻെറ അനന്തമായ സാധ്യതകളെക്കുറിച്ച് 'പേന കൊ ുള്ള പഠനം' മനുഷ്യനെ അവനറിയാത്ത കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിലേക്ക് നയിക്കുന്നുവെന്നും അവ ര ും സ്രഷ്ടാവിൻെറ ദാനമാണെന്നും പഠിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ 'എഴുത്തുവിദ്യ'യുടെ പ്രാധാന്യം വ്യക്തമാക്കുകയും അതിൻെറ സാധ്യതകളിലേക്ക് വിരൽചൂ ുകയും ചെയ്യുന്നു.

വസ്ത്രധാരണം

ജന്തുക്കൾക്കെല്ലാം ജനനേന്ദ്രിയങ്ങളു െങ്കിലും അത് മറക്കണമെന്ന ബോധം മനുഷ്യൻെറ മാത്രം പ്രത്യേകതയാണ്.നാണം മനുഷ്യരുടെ സവിശേഷമായ ഗുണങ്ങളിലൊന്നാണ്. മൃഗങ്ങളുടെ പതനത്തിലേക്ക് ആപതിച്ച ചിലർ 'നഗ്നത'യെ ഐഡൻറിറ്റിയായി തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതൊഴിച്ചാൽ മനുഷ്യർ പൊതുവെ വസ്ത്രങ്ങളുപയോഗിക്കുന്നവരാണ്. നദീതട നാഗരികതകളെ കുറിച്ച് ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ വച്ചുനോക്കുമ്പോൾ വസ്ത്രധാരണം എക്കാലത്തെയും മാനവ സംസ്ക്കാരത്തിൻെറ

ഭാഗമായിരുന്നുവെന്നാണ് മനസ്സിലാവുന്നത്.

ജീവപരിണാമത്തിലെ ഏത് ഘട്ടത്തിൽ വെച്ചാണ് തൻെറ ജനനേന്ദ്രിയം മറ്റുള്ളവരിൽനിന്ന് മറച്ചുപിടിക്കണമെന്ന ബോധം മനുഷ്യനു ായതെന്ന് വിശദീകരിക്കുവാൻ പരിണാമവാദത്തിന് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. വിശുദ്ധ ഖുർആനാകട്ടെ, വസ്ത്രധാരണത്തെ മാനവ സംസ്കാരത്തിൻെറ ഭാഗമായാണ് കാണുന്നത്. നഗ്നത പ്രകടമായ അന്നു മുതൽ തന്നെ നാണവും വസ്ത്രം ധരിക്കണമെന്ന ബോധവും മനുഷ്യർക്കു ായി എന്നാണ് ഖുർആൻ പഠിപ്പിക്കുന്നത്.

‘‘അങ്ങനെ അവർ ആ മരത്തിൽ നിന്ന് ഭക്ഷിച്ചു. അപ്പോൾ അവർക്ക് തങ്ങളുടെ നഗ്നത പ്രകടമായി. സ്വർഗത്തിലെ ഇലകൾ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് തങ്ങളുടെ ദേഹം അവർ പൊതിയാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു’’ (20:121).

വസ്ത്രധാരണം സംസ്കാരത്തിന്റെയും ധാർമികതയുടെയും പ്രകടനമാണെന്നാണ് ഖുർആനിന്റെ നിലപാട്.

‘‘ആദം സന്തതികളേ, നിങ്ങൾക്കു നാം നിങ്ങളുടെ ഗോപ്യ സ്ഥാനങ്ങൾ മറയ്ക്കാനുതകുന്ന വസ്ത്രവും അലങ്കാര വസ്ത്രവും നൽകിയിരിക്കുന്നു.ധർമ്മനിഷ്ഠയാകുന്ന വസ്ത്രമാകട്ടെ അതാണ് കൂടുതൽ ഉത്തമം. അവർ ശ്രദ്ധിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേ ി അല്ലാഹു അവതരിപ്പിക്കുന്ന തെളിവുകളിൽപെട്ടതത്രെ അത്.ആദം സന്തതികളേ,നിങ്ങളുടെ മാതാപിതക്കളെ ആ തോട്ടത്തിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കിയത് പോലെ പിശാച് നിങ്ങളെ കുഴപ്പത്തിലാക്കാതിരിക്കട്ടെ. അവർ ഇരുവുടെയും ഗോപ്യസ്ഥാനങ്ങൾ അവർക്ക് കാണിച്ചു കൊടുക്കുവാനായി അവൻ അവരിൽ നിന്ന് അവരുടെ വസ്ത്രം എടുത്തുനീക്കുകയായിരുന്നു. തീർച്ചയായും അവനും അവന്റെ വർഗ്ഗകാരും നിങ്ങളെ ക ുകൊ

ിരിക്കും; നിങ്ങൾക്ക് അവരെ കാണാൻപറ്റാത്ത വിധത്തിൽ. തീർച്ചയായും വിശ്വസിക്കാത്തവർക്ക് പിശാചുകളെ നാം മിത്ര ങ്ങളാക്കി കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.'' (7:26,27.)

വസ്ത്ര ധാരണത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞയുടനെത്തന്നെ പൈ ശാചിക പ്രലോഭനത്തെക്കുറിച്ച് ഖുർആൻ നൽകുന്ന മുന്നറിയി പ്പ് ഏറെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. സ്വർഗത്തിൽ വെച്ച് ആദി മാതാപിതാ ക്കളെ വിവസ്ത്രരാക്കിയത് പിശാചിന്റെ കുതന്ത്രമാണെന്നും പ്ര സ്തുത കുതന്ത്രത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ സദാ ശ്രദ്ധയാലുവാ യിരിക്കണമെന്നും ഖുർആൻ മനുഷ്യരെ ഉപദേശിക്കുന്നു.

കറുത്തമുഖം

സ്വതന്ത്രമായ കൈകാര്യ കർത്തൃത്വത്തിനുള്ള അവകാ ശം മനുഷ്യരെ ഉൽകൃഷ്ടമാക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതിന്റെ ദുരുപ യോഗം അവനെ നികൃഷ്ടനാക്കുമെന്നും ഖുർആൻ പഠിപ്പിക്കു ന്നു ്. തീർച്ചയായും മനുഷ്യരെ നാം ഏറ്റവും നല്ല ഘടനയോ ടു കൂടി സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞയുടനെ തന്നെ ''പി ന്നീട് അവനെ നാം അധമരിൽ അധമനാക്കിത്തീർത്തു''(95:5) വെന്നും ഖുർആൻ പറയുന്നു. അല്ലാഹു ഏൽപിച്ച സ്വതന്ത്രമാ യ കൈകാര്യകർത്തൃത്വമെന്ന അമാനത്ത് ഏറ്റെടുത്ത ശേഷം ക ടുത്ത അക്രമിയും അവിവേകിയുമായിത്തീരുകയാണ് മനുഷ്യ ൻ ചെയ്തതെന്നും ഖുർആൻ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

''തീർച്ചയായും നാം ആ വിശ്വസ്ത ദൗത്യം (ഉത്തരവാദി ത്വം) ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും പർവ്വതങ്ങളുടെയും മുമ്പാകെ എടുത്തു കാട്ടുകയു ായി. എന്നാൽ അത് എറ്റെടു ക്കുന്നതിന് അവ വിസമ്മിതിക്കുകയും അതിനെപ്പറ്റി അവയ്ക്ക് പേടി തോന്നുകയും ചെയ്തു. മനുഷ്യൻ അത് ഏറ്റെടുത്തു. തീ ർച്ചയായും അവൻ കടുത്ത അക്രമിയും അവിവേകിയുമായിരി

ക്കുന്നു.''(33:72).

ഇതാണ് മനുഷ്യാസ്തിത്വത്തിന്റെ കറുത്ത മുഖം. മൃഗങ്ങളൊന്നും ഈ അമാനത്ത് ഏറ്റെടുത്തിട്ടില്ല.അതുകൊ ു തന്നെ അവയ്ക്ക് വിധിക്കപ്പെട്ട പാതയിലൂടെ അവർ മുന്നോട്ടു പോകുന്നു. അവയുടെ ജീവസന്ധാരണം ആർക്കും ഒരു പ്രശ്നവും സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല. അവ പ്രകൃതിയുടെ ഭാഗമാണ്.അവയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായ യാതൊന്നുമില്ല.എന്നാൽ മനുഷ്യനോ? അവന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം അവൻ ഏറ്റെടുത്തതാണ്.പക്ഷെ, ആ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ അവൻ ദുരുപയോഗിക്കുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകിയ സ്രഷ്ടാവിന്റെ വിധിവിലക്കുകളെ വിലമതിക്കാതെ അവൻ അക്രമിയും അവിവേകിയുമായിത്തീരുന്നു. ഈ അവിവേകമാണ് സകല കുഴപ്പങ്ങൾക്കും കാരണമാകുന്നത്. ഖുർആൻ പറയുന്നത് കാണുക:

''മനുഷ്യരുടെ കൈകൾ പ്രവർത്തിച്ചത് നിമിത്തം കരയിലും കടലിലും കുഴപ്പം വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിൽ ചിലതിന്റെ ഫലം അവർക്ക് ആസ്വദിക്കുവാൻ വേ ിയത്രെ അത്. അവർ ഒരു വേള മടങ്ങിയേക്കാം.''(30:41)

മനുഷ്യർക്ക് നൽകപ്പെട്ടതു പോലെ തന്നെ മറ്റുജീവികൾക്കും ഇന്ദ്രിയങ്ങളു ്. കണ്ണും കാതും മൂക്കും നാക്കും ലക്ഷ്യമാക്കുന്ന ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ മറ്റുപലജീവികളിലും മനുഷ്യരിലേതിനേക്കാൾ മികച്ചതാണ്. നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയാത്ത കാഴ്ചയും കേൾക്കാൻ കഴിയാത്ത ശബ്ദവും മണക്കാനാവാത്ത മണവുമനുഭവിക്കുന്ന ജീവികളു ന്നർത്ഥം. ജീവികളെല്ലാം അറിവു നേടുന്നു ്. എന്നാൽ പ്രസ്തുത അറിവിനെ തങ്ങളുടെ ജീവിബന്ധാരണത്തിനാവശ്യമായ തരത്തിലല്ലാതെ മറ്റു തലങ്ങളിലേക്ക് ഉപയോഗിക്കുവാൻ അവയ്ക്കാവില്ല. ദ്വന്ദ്രേന്ദ്രിയങ്ങളിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന വിജ്ഞാനമുപയോഗിച്ച് പ്രപഞ്ച രഹസ്യങ്ങളിലേക്ക് ഊ

ളിയിട്ടിറങ്ങുവാനോ സാങ്കേതിക വിദ്യയിലൂടെ പുരോഗമിക്കുവാനോ സ്വന്തത്തെപ്പറ്റി വിലയിരുത്തുവാനോ ജന്തുക്കൾക്കൊന്നും കഴിയില്ല. അതുകൊ ു തന്നെ നാഗരികതകൾ നിർമിക്കുവാനോ കാലത്തിനൊത്ത് ഉയരുവാനോ അവയ്ക്ക് അസാധ്യമാണ്.പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന അറിവിനെ അപഗ്രഹിക്കുവാനും സമന്വയിപ്പിക്കുവാനും പുതിയ നിഗമനങ്ങളിലെത്തുവാനും പ്രസ്തുത നിഗമനങ്ങൾ സത്യസന്ധമാണോയെന്ന് പരിശോധിക്കുവാനുമെല്ലാമെത്തുന്ന കഴിവ് മനുഷ്യനു ്. ഇന്ദ്രിയ ജ്ഞാനത്തിനപ്പുറത്തേക്ക് മനുഷ്യ വിജ്ഞാനം കുതിക്കുന്നത് ഈ ശേഷിയുള്ളതു കൊ ാണ് മനുഷ്യരുടെ ഭൗതിക പുരോഗതികൾക്കെല്ലാം ആധാരം പുതിയ അറിവുകൾ ആർജ്ജിച്ച് മുന്നേറുവാനുള്ള ശേഷിയാവണം.

പ്രപഞ്ചത്തെയും സ്വന്തത്തെയും കുറിച്ച് പഠിക്കുവാനും അപഗ്രഥിക്കുവാനും ഭൗതികമായി പുരോഗമിക്കുവാനും സന്നദ്ധമാവുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവിനെ അറിയുവാനും സ്വന്തത്തിന്റെ വ്യതിരിക്തതയും ലക്ഷ്യവും മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും കൂടി പഞ്ചേന്ദ്രിയ ജ്ഞാനവും അവയുപയോഗിച്ചുള്ള അപഗ്രഥനവും വഴി സാധിക്കേ തുെ ന്ന് ഖുർആൻ മനുഷ്യരെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു.ഭൗതിക പുരോഗതിക്ക് പ്രാപിതമാക്കുന്ന, സവിശേഷതകൾ നൽകിയ നാഥനെ അറിയുകയും അവന്റെ വിധിവിലക്കുകൾ പ്രകാരം ജീവിച്ച് സ്വന്തത്തിനും സമൂഹത്തിനും നന്മ വരുത്തുകയും ചെയ്യേ ത് മനുഷ്യരുടെ ചുമതലയാണ്. ഈ ചുമതല തിരിച്ചറിയാത്തവൻ മൃഗങ്ങളെക്കാൾ അധ:പതിച്ചവരാണെന്നാണ് ഖുർആനിന്റെ നിലപാട്.

‘‘ജിന്നുകളിൽ നിന്നും മനുഷ്യരിൽ നിന്നും ധാരാളം പേരെ നാം നരകത്തിനു വേ ി സൃഷ്ടിച്ചിട്ടു ്. അവർക്ക് മനസ്സുകളു ്. അതുപയോഗിച്ച് അവർ കാര്യം ഗ്രഹിക്കുകയില്ല.

അവർക്ക് കണ്ണുകളു ്. അതുപയോഗിച്ച് അവർ ക റിയുക യില്ല. അവർക്ക് കാതുകളു ്. അതുപയോഗിച്ച് അവർ കേട്ട് മ നസ്സിലാക്കുകയില്ല.അവർ കാലികളെപ്പോലെയാകുന്നു. അല്ല; അ വരാണ് കൂടുതൽ പിഴച്ചവർ. അവർ തന്നെയാണ് ശ്രദ്ധയില്ലാ ത്തവർ.'' (7:179)

പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ നൽകുന്ന അറിവും അവ അപഗ്രഥിച്ച് ലഭിക്കുന്ന ജ്ഞാനവുമുപയോഗിച്ച് നാഥനെ അറിയുകയും അ വന്റെ ആജ്ഞാ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പ്രകാരം ജീവിച്ച് സ്വയം വിമലീ കരിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരെ വിശുദ്ധീകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് മാനവികതയുടെ ഉദാത്തീകരണം ദൈവദാസ ൻമാരെന്നും അവരാണ് ആത്യന്തികമായി വിജയിക്കുന്നവരെന്നു മാണ് ഖുർആൻ പഠിപ്പിക്കുന്നത്.

''പരമകാരുണികന്റെ ദാസന്മാർ ഭൂമിയിൽ കൂടി വിനയ ത്തോടെ നടക്കുന്നവരും, അവിവേകികൾ തങ്ങളോട് സംസാരി ച്ചാൽ സമാധാനപരമായി മറുപടി നൽകുന്നവരുമാകുന്നു.തങ്ങ ളുടെ രക്ഷിതാവിന് പ്രണാമം ചെയ്യുന്നവരായിക്കൊ ും, നിന്ന് നമസ്കരിക്കുന്നവനായിക്കൊ ും രാത്രി കഴിച്ചു കൂട്ടുന്നവരുമാ കുന്നു അവർ.'ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ, ഞങ്ങളിൽ നിന്ന് നരക ശിക്ഷ നീ ഒഴിവാക്കി തരേണമേ,തീർച്ചയായും അതിലെ ശിക്ഷ വിട്ടൊഴിയാത്ത വിപത്തുമാകുന്നു, തീർച്ചയായും(നരകം) ചീത്ത യായൊരു താവളവും പാർപ്പിടവും തന്നെയാകുന്നു' എന്ന് പറ യുന്നവരുമാകുന്നു അവർ. ചെലവു ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അമി തവ്യയം നടത്തുകയൊ, പിശുക്കി പിടിക്കുകയൊ ചെയ്യാതെ അ തിന്നിടക്കുള്ള മിതമായ മാർഗം സ്വീകരിക്കുന്നവരുമാകുന്നു അ വർ. അല്ലാഹുവേടൊപ്പം വേറെയൊരു ദൈവത്തേയും വിളിച്ച് പ്രാ ർത്ഥിക്കാത്തവരും, അല്ലാഹു പവിത്രമാക്കി വെച്ചിട്ടുള്ള ജീവനെ ന്യായമായ കാരണത്താലല്ലാതെ ഹനിച്ചു കളയാത്തവരും,വ്യഭി

ചരിക്കാത്തവരുമാകുന്നു അവർ. ആ കാര്യങ്ങൾ വല്ലവനും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അവൻ പാപ ഫലം കണ്ടെത്തുകതന്നെ ചെയ്യും. ഉയർത്തെഴുന്നേൽപ്പിന്റെ നാളിൽ അവന്ന് ശിക്ഷ ഇരട്ടിയാക്കപ്പെടുകയും, നിന്ദ്യനായി കൊണ്ട് അവൻ അതിൽ എന്നെന്നും കഴിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്യും. പശ്ചാത്തപിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും സൽകർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്വരൊഴികെ അത്തരക്കാർക്ക് അല്ലാഹു തങ്ങളുടെ തിന്മകൾക്ക് പകരം നന്മകൾ മാറ്റി കൊടുക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹു ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമായിരിക്കുന്നു.വല്ലവനും പശ്ചാത്തപിക്കുകയും,സൽകർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് ശരിയായ നിലയിൽ മടങ്ങുകയാണ് അവൻ ചെയ്യുന്നത്. വ്യാജത്തിന് സാക്ഷി നിൽക്കാത്തവരും, അനാവശ്യ വൃത്തികൾ നടക്കുന്നേടത്തു കൂടി പോകുകയാണെങ്കിൽ മാന്യന്മാരായി കൊണ്ട് കടന്നു പോകുന്നവരുമാകുന്നു അവർ. തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ വചനങ്ങൾ മുഖേന ഉത്ബോധനം നൽകപ്പെട്ടാൽ ബധിരന്മാരും അന്ധന്മാരുമായികൊണ്ട് അതിന്മേൽ ചാടി വീഴാത്തവരുമാകുന്നു അവർ.'ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ,ഞങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരിൽ നിന്നും സന്തതികളിൽ നിന്നും ഞങ്ങൾക്ക് നീ കൺകുളിർമ നൽകുകയും, ധർമനിഷ്ഠ പാലിക്കുന്നവർക്ക് ഞങ്ങളെ നീ മാതൃകയാക്കുകയും ചെയ്യേണമേ എന്ന് പറയുന്നവരുമാകുന്നു അവർ.അത്തരക്കാർക്ക് തങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചതിന്റെ പേരിൽ(സ്വർഗത്തിൽ)ഉന്നതമായ സ്ഥാനം പ്രതിഫലമായി നൽകപ്പെടുന്നതാണ്. അഭിവാദ്യത്തോടും സമാധാനാശംസയോടും കൂടി അവർ അവിടെ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതുമാണ്. അവർ അതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും, എത്ര നല്ല താവളവും പാർപ്പിടവും! (25:63–76)

നാല്
ധാർമികത

മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിയെ ഭരിക്കാൻ കഴിവുള്ളവനാണെന്ന് നാം ക ു. നമ്മളൊന്ന് ചിന്തിച്ചുനോക്കുക. ഭൂമിയിൽ ജീവൻ ആവിർഭവിച്ച് ലക്ഷക്കണക്കിന് വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷമാണ് മനുഷ്യൻെറ ആഗമനമു ായതെന്ന് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ചൂ ിക്കാണിക്കുന്നു. നമുക്ക് ചുറ്റും കാണുന്ന ജീവികൾ തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും വിസർജിക്കുകയും ഇണചേരുകയും ചെയ്യാനാരംഭിച്ചിട്ട് ലക്ഷക്കണക്കിന് വർഷങ്ങളായി.അവയ്ക്കൊന്നും തന്നെ പ്രകൃതിയുടെ സംതുലിതാവസ്ഥയെ തകിടം മറിക്കുവാനോ എന്തിനധികം, അതിൽ അൽപമെങ്കിലും മാറ്റം വരുത്തുവാനോ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കാരണമെന്താണ്? അവ എന്നും പ്രകൃതിയുടെ ഭാഗം മാത്രമായിരുന്നു. അവയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളും പ്രകൃതിയുടെ ഭാഗം തന്നെയായിരുന്നു.അതു കൊ ു തന്നെ അവ എങ്ങനെ ജീവിച്ചാലും അത് പ്രകൃതി വിരുദ്ധമാവുകയില്ല. അവയുടെ ജീവിതത്തിന് കടിഞ്ഞാണുകൾ ആവശ്യമില്ലെന്ന് സാരം. എന്നാൽ മനുഷ്യൻെറ സ്ഥിതിയോ? താനുൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രകൃതിയെത്തന്നെ തകരാറിലാക്കാൻ പര്യാപ്തമായ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാൻ മനുഷ്യന് കഴിയും. ന്യൂക്ലിയർ ആയുധങ്ങളുപയോഗിച്ച് നിമിഷങ്ങൾ കൊ ് ഭൂമിയെത്തന്നെ ജീവരഹിതമാക്കുവാൻ അവന്ന് സാധിക്കും. ജീവികളെപ്പോലെ സ്വതന്ത്രമായ വിഹാരത്തിന് അവനെ വിട്ടാൽ സർവത്ര നാശവും കുഴപ്പവുമായിരിക്കും ഫലം.അവൻെറ ജീവിതത്തിലും പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും ചില ചിട്ടകളും വ്യവസ്ഥകളുമാവശ്യമാണ്. അവൻ എങ്ങനെ ജീവിക്കണമെന്നതിന് വ്യക്തമായ മാർഗ ദർശനം അനിവാര്യമാണെന്നർഥം.

ഭൂമിയിലെ നായകനാണ് മനുഷ്യൻ. അവൻ സർവ തന്ത്ര

സ്വാതന്ത്രനാണ്.ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം മനുഷ്യാസ്തിത്വത്തിൻെറ മാത്രം പ്രത്യേകതയാണ്. മൃഗങ്ങൾക്കൊന്നും ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അവ പ്രകൃതിയുടെ ഭാഗമായി മാത്രം നിലകൊള്ളുകയാണ്. അസ്തിത്വത്തിൻെറ സ്വാതന്ത്ര്യം മനുഷ്യനെ പ്രകൃതിയുടെ മേൽ ആധിപത്യമുള്ളവനാക്കി മാറ്റുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ പ്രകൃതിയുടെ പല ഘടകങ്ങളിലും തൻെറ സ്വാധീനമുറപ്പിക്കാൻ അവന്ന് കഴിയുന്നു. മനുഷ്യാസ്തിത്വത്തിൻെറ ഏറ്റവും മൗലികമായ സവിശേഷതയായ സ്വാതന്ത്ര്യം നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്, അതുകൊ ് തന്നെ സഹിക്കാൻ അവന്ന് കഴിയുകയില്ല. വിശപ്പിനെക്കാളും ദാഹത്തെക്കാളും മനുഷ്യർക്ക് അസഹനീയമായിട്ടുള്ളത് പാരതന്ത്ര്യമാകുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നശിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർക്കെതിരെ ചോരചിന്തി പോരാടാൻ മനുഷ്യർ സന്നദ്ധരാവുന്നത് അതുകൊ ാണ്.

ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം അല്ലാഹു നൽകിയ 'അമാനത്ത്' ആണെന്നാണ് ഖുർആൻ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ആകാശങ്ങൾക്കോ ഭൂമിക്കോ പർവതങ്ങൾക്കോ മറ്റ് ജീവജാലങ്ങൾക്കോ നൽകാത്ത 'അമാനത്ത്' ആണ് മനുഷ്യന് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം. പക്ഷേ,ഈ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് വ്യക്തമായ വിലക്കുകൾ ആവശ്യമല്ലേ? ജന്തുക്കളിൽ ഏറ്റവും സുന്ദരനായ മനുഷ്യന് തന്നെ വിരൂപനായി മാറാനും കഴിയും. നഖം മുറിക്കുകയോ ക്ഷൗരം ചെയ്യുകയോ കുളിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ ജീവിക്കുന്ന ഒരാളെ ക ാൽ അയാൾ പന്നിയെക്കാൾ വൃത്തികെട്ടവനാണെന്ന് നാം പറയും. എന്നാൽ മൃഗങ്ങൾക്കോ? അവ ക്ഷൗരം ചെയ്യുകയോ നഖം വെട്ടുകയോ ചെയ്യുന്നു ോ? ഇല്ല. ഇതേ രൂപത്തിൽ ജീവിതത്തിൻെറ എല്ലാ രംഗങ്ങളിലേക്കും ആവശ്യമായ നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കേ ത് മനുഷ്യൻെറ ബാധ്യതയാണ്. ഈ നിയമങ്ങൾ അവൻെറ സ്വാതന്ത്രാസ്തിത്വത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയ

ല്ല; അതിനെ രചനാത്മക വശങ്ങളിലേക്ക് തിരിച്ചുവിടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകപ്പെടുക വഴി സൃഷ്ടികളിൽ അത്യുന്നതനായി മാറിയ മനുഷ്യന് തന്നെ പ്രസ്തുത സ്വാതന്ത്ര്യം ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊ ് അതിനികൃഷ്ടനായി മാറാനും സാധിക്കും. വിശുദ്ധ ഖുർആൻ ഇക്കാര്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നതിങ്ങനെയാണ്: ''തീർച്ചയായും മനുഷ്യനെ നാം ഏറ്റവും നല്ല ഘടനയോടുകൂടി സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. പിന്നീട് അവനെ നാം അധമരിൽ അധമനാക്കിത്തീർത്തു.'' ഏതാണ് ഏറ്റവും നല്ല ഘടന? സ്വതന്ത്രമായ അവൻെറ അസ്തിത്വം തന്നെ. പ്രസ്തുത സ്വാതന്ത്ര്യം തന്നെ അധമത്വത്തിനും നിമിത്തമാകാം;വിലക്കുകൾ പാലിക്കാതിരുന്നാൽ.ഒരുദാഹരണം നോക്കുക. മൃഗങ്ങളുടെ ലൈംഗിക വേഴ്ചയുടെ ലക്ഷ്യം അവയുടെ വംശം നിലനിർത്തുക മാത്രമാണ്. അതിനു വേ ി പ്രകൃതി നിശ്ചയിച്ച നിയമങ്ങൾ പാലിക്കുവാൻ അവ നിർബന്ധിതവുമാണ്.തങ്ങളുടേതല്ലാത്ത ജീവിവർഗങ്ങളിൽ (Species) പെട്ടവരുമായി ലൈംഗികബന്ധം പാടില്ലെന്നതു മാത്രമാണ് പൊതുവെ ജന്തുവർഗത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന പ്രകൃതിയുടെ വിലക്ക്. (ഇതിന് അപവാദങ്ങളു ന്നത് ശരിയാണ്. പ്രസ്തുത അപവാദങ്ങൾ പോലും അവയുടെജൈവികമായ ആവശ്യ നിർവഹണത്തിനെന്നതാണ് വാസ്തവം). സ്വന്തം വർഗത്തിൽപെട്ട പെറ്റമ്മയുമായി പോലും ലൈംഗികബന്ധത്തിലേർപ്പെടുന്നതിന് പ്രകൃതിനിയമം അവക്ക് തടസ്സമാകുന്നില്ല. അതുകൊ ു തന്നെ പുത്രൻെറ ബീജം പേറാൻ മാതാവും പിതാവിൻെറ ബീജം പേറാൻ മകളും സന്നദ്ധരാവുന്നു.അതുകൊ ് മൃഗങ്ങളുടെ ലോകത്ത് യാതൊരു കുഴപ്പവുമില്ല. മനുഷ്യൻെറ ലൈംഗികവേഴ്ചയുടെ ലക്ഷ്യം അവൻെറ വംശം നിലനിർത്തുക മാത്രമല്ല. ആനന്ദത്തിനും സ്നേഹത്തിനും കുടുംബത്തിൻെറ കെ

ട്ടുറപ്പിനും അതുവഴി സമൂഹത്തിൻെറ നിലനിൽപിനുമെല്ലാമുള്ള പരസ്പര ബന്ധത്തിൻെറ അടിത്തറയായി മനുഷ്യനിൽ ലൈം ഗികത മാറുന്നു. അവിടെ പ്രകൃതി അവനിൽ അടിച്ചേൽപിച്ചത ല്ലാത്ത മറ്റ് പല നിയമങ്ങളും പാലിക്കാൻ അവൻ ബാധ്യസ്ഥ നാണ്. താൻ വിവാഹം ചെയ്ത ഇണയുമായി മാത്രമെ അവൻ, അല്ലെങ്കിൽ അവൾ ബന്ധപ്പെടുവാൻ പാടുള്ളൂ. ഇത്തരം നിയമ ങ്ങൾ പാലിക്കാതെ ജീവിക്കുന്നത് അവൻെറ സ്വതന്ത്രാസ്തിത്വ ത്തെ മലിനപ്പെടുത്തും. അവൻ അധമരിൽ അധമനായിത്തീരും. ഇടമറുകും മകളും കൂടി നടത്തിയ മലേഷ്യായാത്രക്കിടയിൽ അ വർക്കു ായ ഒരു അനുഭവം വിവരിക്കുന്നത് കാണുക: ‘സ്ത്രീ പുരുഷ ബന്ധം നേരിൽ ക ് ആസ്വദിക്കാം. അതിന് അഞ്ച് ഡോ ളറേയുള്ളൂ; അയാൾ പറഞ്ഞു: ‘നായയും സ്ത്രീയും തമ്മിലുള്ള ലൈംഗികബന്ധം കാണണമെങ്കിൽ പത്ത് ഡോളർ.ഒറാങ്ങ് ഒട്ടാ നും (ഒരുതരം കുരങ്ങ്) പെണ്ണും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം കാണണോ? അതിനും ഒരു സ്ഥലമു ്. പക്ഷേ, പതിനഞ്ച് ഡോളർ കൊടു ക്കണം’ (ഇടമറുക് ആൻറ് ഗീതാ ഇടമറുക്: തായ്ലൻറിലൂടെ ഒ രു യാത്ര. ഭാഗം: 1, പുറം 21). എത്ര ലജ്ജാവഹം! സ്വന്തം വർഗ ത്തിൽ പെട്ടവരുമായിട്ടല്ലാതെ ലൈംഗികബന്ധം പാടില്ലെന്ന ‘മൃ ഗീയ നിയമം’പോലും ഇവിടെ ലംഘിക്കപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യ സ്വാ തന്ത്ര്യത്തിൻെറ ഏറ്റവും നിഷേധാത്മകമായ വശമാണിവിടെ നാം കാണുന്നത്. മനുഷ്യന് എത്രത്തോളം അധമനാകാൻ കഴിയുമെ ന്ന് ഈ സംഭവം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ധാർമിക നിയമങ്ങൾ മനുഷ്യൻെറ നിലനിൽപിനു തന്നെ അനിവാര്യമാകുന്നു. വർഗത്തിൻെറ നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കാ തിരിക്കുന്നത് നരവർഗത്തിൻെറ തന്നെ നാശത്തിന് നിമിത്തമാ വും. എയിഡ്സ് പോലുള്ള ലൈംഗികരോഗങ്ങൾ ഈ വസ്തു തയിലേക്കാണ് വിരൽ ചൂ ുന്നത്. വിവേചന രഹിതമായി ലൈം

ഗികവൃത്തിയിലേർപ്പെടുന്ന മൃഗങ്ങൾക്കൊന്നിനും തന്നെ ലൈം ഗിക രോഗങ്ങളോ മറ്റ് ലൈംഗിക പ്രശ്നങ്ങളോ ഉ ാവുന്നില്ലെ ന്ന വസ്തുത,ആൾക്കുരങ്ങിൻെറ സന്തതിയായി മനുഷ്യനെ കാ ണുന്നവരുടെ കണ്ണ് തുറപ്പിക്കേ താണ്.

മണ്ണിൻെറയും ആത്മാവിൻെറയും സമന്വയം

വിശപ്പും ദാഹവും ലൈംഗികാസക്തിയും പോലെയുള്ള ശാരീരികാവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റപ്പെടുന്നതോടെ ജന്തുക്കൾ സം തൃപ്തരാവുന്നു. ജന്തുസഹജമായ വിശപ്പിൻെറയും വികാരത്തി ൻെറയും ശമനം മനുഷ്യനും ആവശ്യമാണെങ്കിലും പ്രസ്തുത ശമനത്തിലൂടെ മാത്രം അവൻ സംതൃപ്തനാവുന്നില്ല.ശാന്തിയും സ്വസ്ഥതയും സമാധാനവും അവൻ കാംക്ഷിക്കുന്നു. സ്നേഹ ത്തിനു വേ ി അവൻെറ മനസ്സ് ദാഹിക്കുന്നു.സദ്സ്വഭാവം അ വൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. ധാർമികജീവിതം അവൻെറ ജീവിതത്തെ ധന്യമാക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ പല നിലയ്ക്കും മനുഷ്യൻ മൃഗങ്ങളി ൽ നിന്ന് തികച്ചും വ്യതിരിക്തമായ വ്യക്തിത്വം വെച്ചു പുലർ ത്തുന്നവനാണ്.ഈ വ്യതിരിക്തത മനുഷ്യൻെറ ഏതെങ്കിലുമൊ രു അവയവത്തിൻെറ പ്രത്യേകതയല്ല.ഭൗതികമായ അളവു കോ ലുകളുപയോഗിച്ച് അത് അളക്കുക സാധ്യവുമല്ല. ജന്തു സഹജ മല്ലാത്ത എന്തെല്ലാം മനുഷ്യനിലു ോ അതെല്ലാം തന്നെ 'ആത് മാവി'ൻെറ പ്രവർത്തനങ്ങളാണെന്ന് മതം പറയുന്നു.ഈ 'ആത് മാവ്' മനുഷ്യനുവേ ി സ്രഷ്ടാവ് പ്രത്യേകമായി ദാനം ചെയ് തതാണ്. മണ്ണിൽനിന്നും മനുഷ്യരൂപം സൃഷ്ടിച്ച ശേഷം അല്ലാ ഹു അവൻെറ ആത്മാവിൽ നിന്നും ആ രൂപത്തിൽ ഊതുന്ന തോടെയാണ് മനുഷ്യനെന്ന ഉൽകൃഷ്ട സൃഷ്ടിയുടെ ജനനമു ായതെന്നാണ് ഖുർആൻ പഠിപ്പിക്കുന്നത്.

മനുഷ്യൻ, മണ്ണിൻെറയും ആത്മാവിൻെറയും സമന്വയ മാണ്. അവനിൽ മണ്ണിൻേറതായ എല്ലാ ഗുണങ്ങളുമു ്; വിശ

പ്പും ദാഹവും വികാരവുമെല്ലാം ആത്മാവിന്റെ എല്ലാവിധ ദീപ്തികളും അവനകത്ത് പ്രകാശിപ്പിക്കാനാവും. സ്നേഹം, ദയ, കരുണ,സാഹോദര്യം,ധാർമികബോധം എന്നിവയെല്ലാം ആത്മാവിന്റെ സ്വഭാവങ്ങളത്രെ.കോപവും ക്രൂരതയും കാപട്യവും അധാർമിക പ്രവർത്തനങ്ങളുമെല്ലാം ആത്മാവിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ കളങ്കപ്പെടുത്തും. സദ്സ്വഭാവവും സേവനസന്നദ്ധതയും സന്മനസ്സും ആത്മാർഥതയുമെല്ലാം ആത്മാവിന്റെ പ്രോജ്ജ്വലമാക്കും. ഇതാണ് ഇവ്വിഷയകമായ ഖുർആനിന്റെ വീക്ഷണം.

പരിണാമവാദം പരാജയപ്പെടുന്നു

മനുഷ്യന്റെ മാത്രം സവിശേഷതയായ ധാർമികബോധത്തെ ജീവപരിണാമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ ഭൗതികവാദികൾ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയെല്ലാം പരാജയപ്പെടുക മാത്രമാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഇവ്വിഷയകമായി ബർട്രാൻറ് റസ്സൽ എഴുതുന്നത് നോക്കുക: 'നന്മതിന്മകളെ കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ വികാരവിചാരങ്ങൾ, നമ്മെ സംബന്ധിക്കുന്ന മറ്റെല്ലാ കാര്യങ്ങളിലുമെന്നപോലെ നിലനിൽപിനുവേണ്ടിയുള്ള നമ്മുടെ ജീവിതസമരത്തിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിയുന്ന സ്വാഭാവിക വസ്തുതകൾ മാത്രമാണ്.അവയ്ക്ക് പ്രകൃത്യാതീതമായോ ദൈവികമായോ യാതൊരു ഉൽപത്തിയുമില്ല' (Bert rand Russel: Why I am not a Christian, P. 73) ഇതേ ആശയം തന്നെ റോജർസ് പെറി കുറച്ചു കൂടി വ്യക്തമായി പരാമർശിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക.

'മസ്തിഷ്ക പ്രക്രിയകളുടെ സ്വാഭാവിക ഗുണവിശേഷങ്ങളാണ് മാനുഷികമൂല്യങ്ങൾ. അവയ്ക്ക് സ്വതന്ത്രമായ നിലനിൽപുണ്ടെന്ന് കരുതി, അവയെ കൃത്യമായി മസ്തിഷ്കപ്രക്രിയയിൽ നിന്ന് വേർതിരിച്ച് നിർത്തുകവഴി നാം യുക്തിവിചാരപരമായ ചിന്താക്കുഴപ്പം ക്ഷണിച്ചു വരുത്തുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്.മസ്തിഷ്കത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉള്ളിലേക്ക് വരുന്ന വ

സ്തുക്കളുമായി പ്രതിപ്രവർത്തിക്കുകയും അവയെ മൂല്യങ്ങളായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു' (Rogger Sperry: Science and Moral Priority. P. 141).

ഇവിടെ, ഉത്തരം നൽകപ്പെടേ ഒട്ടനവധി പ്രശ്നങ്ങളു ്. മസ്തിഷ്ക പ്രക്രിയയുടെ ഫലമായിട്ടാണ് മൂല്യങ്ങൾ ഉരുത്തിരിയുന്നതെങ്കിൽ എല്ലാ മനുഷ്യരും ഒരേ രൂപത്തിൽ മൂല്യങ്ങളിൽ നിർബന്ധ പൂർവ്വം നയിക്കപ്പെടേ തല്ലേ? ഒരേ മാതാവിൻെറ മക്കളിൽതന്നെ ഒരാൾ ദയാലുവും മറ്റൊരാൾ ക്രൂരനുമായി മാറുന്നതെങ്ങനെയാണ്? മസ്തിഷ്കം വളർന്ന് വികസിച്ചവരാണെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞർ സ്വാർഥതക്കുവേ ി അന്യായമായ മനുഷ്യക്കുരുതിക്ക് കൂട്ടുനിൽക്കുന്നതെന്തു കൊ ്? നിലനിൽപിനു വേ ിയുള്ള ജീവിതസമരത്തിൽനിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞതാണ് മൂല്യങ്ങളെന്ന വാദപ്രകാരം,ഒരു മൃഗം മാത്രമായ മനുഷ്യന് നിലനിൽക്കുവാൻ മറ്റ് മൃഗങ്ങളുടേതിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ കുറെ മൂല്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കപ്പെടണമെന്ന് പറയുന്നതിൻെറ അടിസ്ഥാനമെന്താണ്? മറ്റ് മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ ജീവിച്ചാൽ അവന് നിലനിൽക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന അവസ്ഥ സംജാതമായത് എങ്ങനെയാണ്? അനുവദിക്കപ്പെട്ടതും വിലക്കപ്പെട്ടതുമായ വ്യത്യാസം നോക്കാതെ ഭക്ഷണത്തിനു വേ ി ഏത് മാർഗവും സ്വീകരിക്കുകയെന്ന ആയാസരഹിതമായ പാത എന്തേ മനുഷ്യൻ കൈവിട്ടുകളഞ്ഞത്? മാതാവും സഹോദരിയുമെന്ന വ്യത്യാസമില്ലാതെ ലൈംഗിക ബന്ധത്തിലേർപ്പെടുകയെന്ന സ്വതന്ത്രമായ നിലപാടിൽ നിന്ന് മനുഷ്യൻ പിന്തിരിഞ്ഞത് എന്തുകൊ ാണ്? വിവേചനരഹിതമായ ലൈംഗികബന്ധങ്ങളുടെ ഫലമായി മൃഗങ്ങൾക്കു ാവാത്ത മാരകമായ ലൈംഗികരോഗങ്ങൾ എങ്ങനെയാണ് മനുഷ്യൻെറ മാത്രം പ്രത്യേകതയായി മാറിയത്? ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മുമ്പിൽ ഭൗതിക വാദം ഉത്തരം

മുട്ടി നിൽക്കുകയാണ്.

മനുഷ്യൻെറ മാത്രം സവിശേഷതയായ പരോപകാരേച്ഛക്കും ത്യാഗത്തിനും മറ്റും വിശദീകരണം നൽകുന്നതിൽ ഭൗതിക ശാസ്ത്രങ്ങൾ മുഴുവൻ പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യൻെറ ദയാവായ്പും സ്വജീവൻപോലും മറ്റുള്ളവർക്കായി ത്യജിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയും ഡാർവിൻെറ പരിണാമവാദത്തിൻെറ വിശദീകരണത്തിന് വഴങ്ങുന്നതല്ല. പ്രകൃതി നിർധാരണ സിദ്ധാന്തപ്രകാരം തികച്ചും സ്വാർഥ താൽപര്യങ്ങൾക്കായി ശ്രമിക്കുന്ന ജീവജാതികൾക്കാണ് നിലനിൽക്കാൻ കൂടുതൽ കഴിയുക. സ്വന്തം നന്മ മാത്രമാണ് അവയുടെ ലക്ഷ്യം. ഈ ലക്ഷ്യമാണ് നിലനിൽപിന് ആധാരം. സ്വന്തം ജീനുകളുടെ പ്രതിനിധികളെ വർധിപ്പിക്കുന്നതിനായി അവ സദാ പോരാടിക്കൊ ിരിക്കുന്നു.നിലനിൽപിനുവേ ിയുള്ള സമരം (Struggle for existence) എന്ന പരിണാമവാദത്തിലെ സാങ്കേതിക ശബ്ദം കൊ ് ഈ പോരാട്ടമാണ് വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്.വ്യക്തിഗത നേട്ടങ്ങൾ മാത്രമാണ് പ്രകൃതിയിൽ പിടിച്ചുനിൽക്കാനുള്ള മാനദണ്ഡമെന്ന് ഡാർവിൻ വാദിക്കുന്നു. അപ്പോൾ പിന്നെയെങ്ങനെയാണ് ജന്തുക്കളിൽ നിന്ന് പരിണമിച്ചു ായ മനുഷ്യനിൽ സ്വാർഥതയല്ലാത്ത മറ്റൊരു സ്വഭാവം വളർന്ന് വികസിക്കുന്നത്? ദയ, പരോപകാരം, ക്ഷമ, ത്യാഗ മനസ്ഥിതി എന്നിവ മറ്റ് മൃഗങ്ങളുടേതിനേക്കാൾ കുറവാകേ ജീവിയാണ് പരിണാമവാദപ്രകാരം മനുഷ്യൻ സ്വാർഥതക്ക് മാത്രമാണല്ലോ നിലനിൽക്കാനുള്ള അർഹത നേടിയെടുക്കാൻ കഴിയുക.

മൂല്യനിഷേധത്തിൻെറ പടുകുഴിയിൽ

പദാർഥത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ യാതൊരു അസ്തിത്വവും മനുഷ്യന് കൽപിക്കുവാൻ തയാറല്ലാത്തവർ അവസാനമായി ചെന്നുവീഴുക മൂല്യ നിഷേധത്തിൻെറ പടുകുഴിയിൽ ത

ന്നെയാണ്. കേവല മാനവികതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം മൂല്യങ്ങളെ നിർണയിക്കാമെന്ന് വാദിക്കുന്ന ഹ്യൂമനിസ്റ്റുകൾ ആഗോളാടിസ്ഥാനത്തിൽ സംഘടിച്ചിട്ടുെ ങ്കിലും ഒരു ആഗോള മൂല്യസങ്കൽപം വളർത്തിയെടുക്കുന്നതിൽ ഇതുവരെ വിജയിച്ചിട്ടില്ല. ബ്രിട്ടണിലെ യുക്തിവാദ സംഘടനയായ 'നാഷണൽ സെക്കുലർ സൊസൈറ്റി'യുടെ പ്രസിഡൻറായ ബാർബറ സ്മോക്കർ എഴുതുന്നത് കാണുക: 'വിവാഹേതര ലൈംഗികബന്ധങ്ങളെ അപ്പാടെ ഹ്യൂമനിസ്റ്റുകൾ പഴിക്കുന്നില്ല', 'ആരെയും ദ്രോഹിക്കാതെയും സ്വന്തം ഇച്ഛ ആരുടെമേലും അടിച്ചേൽപിക്കാതെയുമുള്ള ലൈംഗിക ബന്ധങ്ങൾ അനുവദിക്കപ്പെടാം'. 'എന്നാൽ ആവശ്യമില്ലാതെ(?) ഒരു ശിശുവിന് ജന്മം കൊടുക്കുന്നത് സദാചാര വിരുദ്ധമാണെന്ന് മാനവിക പക്ഷക്കാർ കരുതുന്നു'. 'എന്നാൽ ഒരേ ലിംഗത്തിൽപെട്ട ര ് പ്രായപൂർത്തിയായ ആളുകൾ പരസ്പരം ലൈംഗികസുഖം പങ്കിടുന്നതിന് തീരുമാനിച്ചാൽ അതിൽ തെറ്റില്ല എന്നാണ് മാനവികപക്ഷം. അതിനാലാണ് മറ്റു ചില പുരോഗമനാശയക്കാരുടെ സംഘങ്ങളോടൊപ്പം ചേർന്ന് ഹ്യൂമനിസ്റ്റുകൾ സ്വവർഗരതിയെ വിലക്കുന്ന നിയമത്തിനെതിരെ പ്രചാരവേല നടത്തിയത്' (Barbara Smoker: Humanism,P. 82,83) ബ്രിട്ടണിലെ ഹ്യൂമനിസ്റ്റുകളുടെ സദാചാര സങ്കൽപപ്രകാരം വ്യഭിചാരവും സ്വവർഗരതിയും തെറ്റല്ലെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ. ഇന്ത്യയിലെ 'ഹ്യുമനിസ്റ്റുകൾ' തങ്ങളാണെന്ന് കൊട്ടിഘോഷിക്കുന്ന യുക്തിവാദി സംഘത്തിൻെറ വക്താക്കൾക്ക് ഈ സദാചാര സങ്കൽപം സ്വീകരിക്കുവാൻ കഴിയുമോ? 1990 ജനുവരിയിൽ ന്യൂഡൽഹിയിൽ വെച്ച് നടന്ന ഇന്ത്യൻ യുക്തിവാദി സംഘത്തിൻെറ ദേശീയ സമ്മേളനം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തയാളാണ് ബാർബറ സ്മോക്കർ. പക്ഷേ, അവരുടെ സദാചാര സങ്കൽപം സ്വീകരിക്കുവാൻ ഇന്ത്യൻ യുക്തിവാദി പ്രസ്ഥാനത്തിൻെറ താത്വികാചാര്യനെന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന ഇടമറുകിനുപോലും

സാധിക്കുകയില്ല. ഇടമറുകിൻെറ പുത്രി ഗീതയുടെ ഭർത്താവായ യൂറോപ്യൻ സഞ്ചാരി യോരാൻ സ്കാർണർ എഴുതുന്നത് കാണുക: 'വിവാഹം നിയമപരമായി രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതു വരെ എൻെറ കൂടെ പുറത്തെവിടെയെങ്കിലും പോരാൻ അവർ (ഇടമറുകും ഭാര്യയും) ഗീതയെ അനുവദിച്ചില്ല. ഇന്ത്യൻ സമൂഹം വിവാഹ പൂർവബന്ധങ്ങളെ ഒരിക്കലും അംഗീകരിക്കുകയില്ല. പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിൽ നിലവിലുള്ള ഡേറ്റിംഗ് സമ്പ്രദായത്തെ എത്ര പുരോഗമനവാദിയായ ഇന്ത്യക്കാരനും സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല' (യോരാൻ സ്കാർണർ– ഇന്ത്യയുടെ ആയിരം മുഖങ്ങൾ. പുറം: 29). ഇംഗ്ല ിലും ഇന്ത്യയിലും പൊതുവായ ഒതു മൂല്യസങ്കൽപം വളർത്തിയെടുക്കാൻ പോലും കഴിയാത്തവർക്ക് എങ്ങനെയാണ് തങ്ങൾ മാനവതാവാദികളാണെന്ന് അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയുക?

ധാർമിക നിയമങ്ങൾ മനുഷ്യൻെറ സ്വതന്ത്രമായ അസ്തിത്വത്തിന് അനിവാര്യമാണെന്ന് നാം ക ു. പക്ഷേ, ഈ നിയമങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കേ ത് ആരാണെന്ന പ്രശ്നം ബാക്കി നിൽക്കുന്നു ്. ഓരോരുത്തരും തങ്ങളുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരം സദാചാര നിയമങ്ങൾ ആവിഷ്കരിച്ചാൽ എങ്ങനെയിരിക്കുമെന്നതിനുള്ള ഉദാഹരണമാണ് സ്മോക്കറുടെ പുസ്തകത്തിൽ നാം ക ത്. മനുഷ്യൻെറ നിലനിൽപിന്നാവശ്യമായ നിയമങ്ങൾ മനുഷ്യർ തന്നെ നിർമിച്ചാൽ അവയിൽ പ്രമാദങ്ങളു ാവുമെന്നതിനുള്ള തെളിവാണത്. അപ്പോൾ മനുഷ്യനല്ലാത്ത, മനുഷ്യൻെറ സ്വഭാവങ്ങളെക്കുറിച്ച് ശരിക്കറിയാവുന്ന ഒരു നിയമ വിദഗ്ദ്ധനായിരിക്കണം അവന്നാവശ്യമായ നിയമങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കുന്നത്. അത്തരം നിയമങ്ങൾക്കല്ലാതെ സാർവകാലികത്വം അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ല; ഇവിടെയാണ് ദൈവിക മാർഗ ദർശനത്തിൻെറ പ്രസക്തി നമുക്ക് ബോധ്യമാകുന്നത്.

അഞ്ച്
മാനവികത

പ്രകൃതിയെ ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഏകജീവിയായ മനുഷ്യന് ഇവ്വിഷയകമായ ദൈവിക മാർഗ നിർദേശങ്ങൾ ആവശ്യമാണ്. ദൈവികമാർഗ നിർദേശങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലാതെയുള്ള പ്രകൃതിയുടെ ഉപഭോഗം മനുഷ്യവർഗത്തിൻെറ തന്നെ നാശത്തിന് മാത്രമേ ഹേതുവാകുകയുള്ളൂ. മനുഷ്യൻ എങ്ങനെ മനുഷ്യനായി ജീവിക്കണമെന്ന് മനുഷ്യനല്ലാത്ത ഒരു ഉന്നതാസ്തിത്വത്തിന് മാത്രമേ പറഞ്ഞു തരാനാവൂ. സ്രഷ്ടാവല്ലാതെ സൃഷ്ടികളിലൊന്നും തന്നെ മനുഷ്യരെക്കാൾ ഉന്നതരല്ലെന്ന് നമുക്കറിയാം. അപ്പോൾ സ്രഷ്ടാവിൻെറ തന്നെ മാർഗനിർദേശങ്ങൾ ലഭിക്കണം നമുക്ക്.ഇസ്ലാമിൻെറ കാഴ്ചപ്പാടിൽ പ്രവാചകന്മാർ മുഴുവൻ അവതീർണമായത് ഈയൊരു ലക്ഷ്യത്തിന് വേ ിയായിരുന്നു. മനുഷ്യർ എങ്ങനെ മനുഷ്യരായി ജീവിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞു കൊടുക്കാൻ; ദൈവികമാർഗനിർദേശങ്ങൾ പ്രായോഗികമായി ജീവിതത്തിൽ പകർത്തി തങ്ങളുടെ സഹജീവികൾക്ക് മാതൃകകളാവാൻ വേ ിയാണ് ദൈവിക ബോധനം ലഭിച്ച അസംഖ്യം പ്രവാചകന്മാർ ഈ ലോകത്തിലേക്ക് വന്നത്. ഇസ്ലാമിൻെറ സാങ്കേതിക ശബ്ദമായ 'രിസാലത്ത്' പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത് ഈ ആശയത്തെയാണ്. ദൈവവും മനുഷ്യരും തമ്മിൽ, ആകാശവും ഭൂമിയും തമ്മിൽ, രിസാലത്തിലൂടെ ബന്ധപ്പെടുന്നു.

പ്രവാചകന്മാർ ദൈവങ്ങളോ ദിവ്യാംശമുള്ളവരോ ആണെന്ന് ഇസ്ലാം പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല.'മനുഷ്യർ ഭൂമിയിൽ എന്തായിത്തീരണമോ, ആകാശത്തിലുള്ള ദൈവം ഇറങ്ങിവന്ന് അതായിത്തീർന്ന് മാതൃകയാവുക'യെന്ന അവതാര സങ്കൽപവുമായി ഇ

സ്ലാമിലെ പ്രവാചകത്വത്തിലുള്ള വിശ്വാസം താത്വിക വൈരുധ്യം പുലർത്തുന്നു. മനുഷ്യരുടെ സകലവിധ ചപലതകളോടും കൂടി ദൈവം ഇറങ്ങി വരുന്നുവെന്ന വാദം സർവശക്തൻെറ പരിശുദ്ധിയെ കളങ്കപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. മനുഷ്യർ എങ്ങനെ ജീവിക്കണമെന്ന് ദൈവം മനുഷ്യരൂപം പൂ   ുകാണിച്ചു തരികയെന്ന സങ്കൽപം തന്നെ അർഥമില്ലാത്തതാണ്. സർവശക്തനാണ് ദൈവം.അവന്ന് ഭക്ഷണമോ വികാരപൂർത്തീകരണമോ ആവശ്യമില്ല.അവൻ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ ഇറങ്ങിവന്നാലും വികാരങ്ങളോ മാനുഷ്യകമായ ചോദനകളോ ഇല്ലാതെ നിലനിൽക്കാം. എന്നാൽ മനുഷ്യനോ? ദൈവത്തെ അനുകരിച്ചുകൊ ് ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളോ വൈകാരിക പൂർത്തീകരണമോ ഇല്ലാതെ ജീവിക്കുക അവന്ന് അസാധ്യം. ദൈവമല്ല; മനുഷ്യരാണ് മനുഷ്യർക്കുള്ള മാതൃകകളായി വരേ   ത്.ദൈവികമാർഗനിർദേശത്തിനൊത്ത് മനുഷ്യൻ എങ്ങിനെ ജീവിക്കണമെന്ന് പ്രായോഗികമായി കാണിച്ചു കൊടുക്കേ   ത് മനുഷ്യരിൽനിന്നുള്ള പ്രതിനിധികളാണ്.

പൂർണരായ മനുഷ്യർ!

പ്രവാചകന്മാർ പച്ചയായ മനുഷ്യരായിരുന്നു.അവർക്കും വിശപ്പും ദാഹവുമു   ായിരുന്നു.ഉറക്കവും വിശ്രമവുമാവശ്യമായിരുന്നു. സന്തോഷവും സന്താപവുമു   ായിരുന്നു. ഭാര്യമാരും കുട്ടികളുമു   ായിരുന്നു: മനുഷ്യരുടെ എല്ലാ സ്വഭാവങ്ങളും അവർക്കു   ായിരുന്നു. പക്ഷേ, വിശക്കുമ്പോൾ അന്യൻെറ സമ്പത്ത് അപഹരിക്കാൻ അവർ തയാറായില്ല. ലൈംഗികദാഹം ശമിപ്പിക്കാൻ വ്യഭിചാരത്തിലവർ ഏർപ്പെട്ടില്ല. സന്തോഷത്തിൽ മതിമറന്ന് അവർ കൂത്താടിയില്ല. സന്താപാവസരങ്ങളിൽ മദ്യത്തിലും മയക്കു മരുന്നുകളിലും അവർ അഭയം തേടിയില്ല. ഭാര്യമാർക്കുവേ   ി അപരനോടവർ അനീതി പ്രവർത്തിച്ചില്ല. കുട്ടികളെ പോറ്റാ

നായി അക്രമമാർഗങ്ങളിലവർ പണം സമ്പാദിച്ചില്ല. അവർ മനുഷ്യരായിരുന്നു. പൂർണരായ മനുഷ്യർ!

വ്യത്യസ്ത സമൂഹങ്ങളിൽ പ്രവാചകന്മാർ വന്നു, അവരുടെ ദൗത്യം നിർവഹിച്ചുകൊ ിരുന്നു. മനുഷ്യ ധിഷണയുടെ വളർച്ചക്കനുസരിച്ച് നിയമനിർദേശങ്ങളിൽ നിസ്സാരമായ മാറ്റങ്ങളു ായി. പക്ഷേ, അടിസ്ഥാനപരമായി ദൈവത്തിൻെറ പ്രവാചകന്മാരെല്ലാം പറഞ്ഞത് ഒന്നുതന്നെയായിരുന്നു. 'അഖിലാണ്ഡവും പടച്ച് പരിപാലിക്കുന്നവനെ മാത്രം ആരാധിക്കുക; അവൻ അയച്ച പ്രവാചകന്മാരെ അനുസരിക്കുക'. സമൂഹം വളർന്നുകൊ ിരുന്നു. പ്രവാചകന്മാരെല്ലാം തങ്ങളുടെ പ്രബോധനങ്ങളോടൊപ്പംതന്നെ അവസാനം വരാനിരിക്കുന്ന,ലോകാവസാനംവരെയുള്ള മനുഷ്യർക്ക് മുഴുവൻ മാതൃകയാവാൻ കെൽപ്പുറ്റ ഒരു മഹാപ്രവാചകനെക്കുറിച്ച് ദീർഘ ദർശനം ചെയ്തു.

മുഹമ്മദ്(ﷺ) ഈ ലോകത്തിലെ അവസാനത്തെ മനുഷ്യൻ വരെയുള്ള സകലരുടെയും പ്രവാചകനാണ്.അദ്ദേഹത്തിൻെറ രഹസ്യവും പരസ്യവുമായ ജീവിതം മുഴുവൻ നമുക്ക് മുന്നിൽ തുറന്ന് വെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ലോകത്ത് മറ്റൊരു നേതാവിൻെറയും ജീവിതം അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജീവിതത്തെപ്പോലെ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടാൽ ആദരണീയരായ പല വ്യക്തിത്വങ്ങളും അനാദരണീയരായി മാറും.പക്ഷേ, പ്രവാചകൻെറ ജീവിതം നോക്കൂ. അദ്ദേഹത്തിൻെറ കുളിമുറി മുതൽ കിടപ്പറവരെയുള്ള ജീവിതം മുഴുവൻ നമുക്ക് മാതൃകായോഗ്യമാണ്. അദ്ദേഹം പൂർണനായ ഒരു മുസ്‌ലിമായിരുന്നു. അഥവാ,മാനുഷിക ഗുണങ്ങളെല്ലാം പ്രതിബിംബിച്ചിരുന്ന മഹാനായ ഒരു മനുഷ്യൻ. തന്നിൽ ദൈവികതയു ന്ന് അദ്ദേഹം അവകാശപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതിമാനുഷഗുണങ്ങളുള്ള വ്യക്തിയാണ് താനെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചിട്ടുമില്ല. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. താനൊരു മുസ്‌ലിമാണെ

ന്ന്;ദൈവത്തിന് സ്വജീവിതത്തെ സമ്പൂർണമായി സമർപ്പിക്കുക വഴി മനുഷ്യത്വത്തിൻെറ ഉദാത്തീകരണം സാധിച്ച ഒരു മനുഷ്യനാണെന്ന്. സ്വജീവിതത്തിൻെറ മാതൃകയിലൂടെ അനേകം മുസ്ലിംകൾക്ക് ജന്മം നൽകിയ മഹാനായ പ്രവാചകനായിരുന്നു മുഹമ്മദ്(ﷺ).

മുഹമ്മദി(ﷺ)ലൂടെ ലോകത്തിന് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട വേദഗ്രന്ഥമാകട്ടെ ഒരേസമയത്ത് മാർഗദർശക വെളിപാടും അതോടൊപ്പം അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തവുമാണ്. അതിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ട തത്ത്വങ്ങൾ മനുഷ്യൻെറ ഭൗതികപുരോഗതിക്കെതിരല്ല. പക്ഷേ,'പുരോഗമിച്ചു' മൃഗമാവാൻ സാധ്യതയുള്ള മനുഷ്യൻെറ ജീവിതത്തിൻെറ ഓരോ രംഗങ്ങളിലും സ്വീകരിക്കേ നിയമനിർദേശങ്ങളത് ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.അതിലെ ഏതെങ്കിലുമൊരു നിയമം അപ്രായോഗികമാണെന്ന് പറയുക സാധ്യമല്ല. കാലഹരണപ്പെട്ട ഒരു നിർദേശവും അത് ഉൾക്കൊള്ളുന്നില്ല.അവസാനനാളുവരെയുള്ളവർക്ക് മാർഗദർശനം നൽകാൻ കഴിയുന്ന ഒരേയൊരു ഗ്രന്ഥം! അതാണ് ഖുർആൻ. വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പുറം ചട്ടയണിഞ്ഞ മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥത്തിനും ഈ പരിശുദ്ധി അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ല.അത് ഒന്നുകിൽ 'വിശുദ്ധ'ന്മാരുടെ അല്ലെങ്കിൽ പുരോഹിതന്മാരുടെ അതുമല്ലെങ്കിൽ ഋഷിമാരുടെ രചനകളാണ്. ഖുർആനാകട്ടെ ദൈവിക വെളിപാടുകളുടെ സമാഹാരമാണ്. മുഹമ്മദ്(ﷺ) നിർമിച്ച ഒരൊറ്റ വചനം പോലും ഖുർആനിലില്ല. ദൈവം അദ്ദേഹത്തിന് അവതരിപ്പിച്ചു കൊടുത്തതത്രെ അതിലെ ഓരോ അക്ഷരങ്ങളും.ശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക രംഗങ്ങളിൽ മനുഷ്യൻ കുതിച്ചുയരും തോറും ഖുർആനിന്റെ അപ്രമാദിത്വവും അതുല്യതയും ദൈവികതയും കൂടുതൽ കൂടുതൽ വെളിപ്പെട്ടു കൊ ി രിക്കുകയാണ്.

ഖുർആനും നബിചര്യയുമനുസരിച്ച് ജീവിക്കുകയത്രെ മനുഷ്യൻ വിമോചിതരാവാനുള്ള മാർഗം.അവ ര ിനും മാത്രമേ മാനവികതയെ ദീപ്തമാക്കാനാവൂ. മനുഷ്യവർഗത്തെ നയിക്കാൻ കഴിയൂ.

അന്തിമ പ്രവാചകനായ മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ)യോട് പടച്ച തമ്പുരാൻ പ്രഖ്യാപിക്കാൻ കൽപിക്കുന്ന വചനം ഇവിടെ പ്രസക്തമാണ്:

‘‘പറയുക: ഞാൻ നിങ്ങളെപ്പോലുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ മാത്രമാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ ദൈവം ഏകദൈവമാണെന്ന് എനിക്ക് ബോധനം നൽകപ്പെടുന്നു’’ (വി.ഖുർആൻ 18:20). പ്രവാചകന്മാരെല്ലാം എല്ലാ അർഥത്തിലും മനുഷ്യരായിരുന്നു; ജനങ്ങളെ സത്യ മാർഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കാനാവശ്യമായ ബോധനം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നവരായിരുന്നു അവർ എന്നുമാത്രം.

ശാസ്ത്രത്തിൻെറ അപര്യാപ്തത

നന്മയും തിന്മയും വേർതിരിക്കുന്ന അതിര് ക ുപിടിക്കാൻ ഭൗതിക തത്ത്വ ശാസ്ത്രങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചത് ശാസ്ത്രത്തിൻെറ സാങ്കേതിക മാർഗങ്ങളെയാണ്. പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളുടെ പരിധിക്കപ്പുറത്ത് ഒന്നുമില്ലെന്ന് ശാഠ്യംപിടിച്ച ഭൗതികവാദത്തിന് മുമ്പിൽ മറ്റ് മാർഗങ്ങളൊന്നുമില്ലായിരുന്നുവെന്ന് പറയുന്നതാവും ശരി. ശാസ്ത്രത്തിൻെറ പാത നന്മയും തിന്മയും വേർ തിരിച്ചറിയുന്നതിന് തീരെ അപര്യാപ്തമാണെന്ന് കൂടുതലൊന്നും ചിന്തിക്കാതെ തന്നെ മനസ്സിലാക്കാനാവും. അധ്വാനിച്ച് സമ്പാദിക്കുന്ന ധാന്യ മണികളും അന്യൻെറ പത്തായപ്പുരയിൽനിന്ന് കട്ടെടുക്കുന്ന ധാന്യമണികളും തമ്മിൽ രസതന്ത്രത്തിൻെറയോ ഭൗതികശാസ്ത്രത്തിൻെറയോ ഒന്നും മാർഗങ്ങളുപയോഗിച്ച് വ്യത്യാസം ക ു പിടിക്കുക സാധ്യമല്ല. എന്നാൽ നമ്മിലെ ധാർമികബോധം

പറയുന്നത് ഒന്ന് നന്മയും മറ്റേത് തിന്മയുമാണെന്ന് തന്നെയാണ്. ഭാര്യാഭർതൃ ബന്ധത്തിലൂടെയു ാവുന്ന കുഞ്ഞും വ്യഭിചാരത്തിലൂടെയു ാവുന്ന കുഞ്ഞും തമ്മിൽ ജീവശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക തത്വങ്ങളുപയോഗിച്ച് പരിശോധിച്ചാൽ വ്യത്യാസമൊന്നും കാണുകയില്ല.വൈവാഹിക ബന്ധത്തിലും വ്യഭിചാരത്തിലും ഒരേ ജൈവനിയമങ്ങളാണ് പാലിക്കപ്പെടുന്നത്. പക്ഷേ, വിവാഹം പരിശുദ്ധമാണെന്നും വ്യഭിചാരം നികൃഷ്ടമാണെന്നും നമ്മിലെ മൂല്യബോധം പറയുന്നു. നന്മയും തിന്മയും വിവേചിക്കുന്നതിന് ശാസ്ത്രത്തിൻെറ മാർഗങ്ങൾ തീരെ അപര്യാപ്തമാണെന്ന വസ്തുതയാണിവിടെ അനാവൃതമാവുന്നത്.

അല്ലാഹുവിൻെറ ബോധനത്തിനനുസരിച്ചാണ് പ്രവാചകന്മാർ ജീവിച്ചതെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ധർമത്തെയും അധർമത്തെയും വ്യക്തമായ അതിർവരമ്പ് തിരിച്ച് വേർതിരിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ള ഏക ദർശനം ഇസ്ലാമത്രെ.പ്രവാചകൻ അനുവദിച്ച കാര്യങ്ങളെല്ലാം നന്മയും നിരോധിച്ച കാര്യങ്ങളെല്ലാം തിന്മയുമാണെന്നാണ് ഇസ്ലാം പഠിപ്പിക്കുന്നത്. നന്മതിന്മകളെ പ്രവാചക ജീവിതവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കാത്ത ഏതൊരു രീതിശാസ്ത്രവും പരാജയപ്പെടും. ദേശീയതക്കോ വംശീയതക്കോ ഭാഷക്കോ യുക്തിക്കോ ഒന്നുംതന്നെ സ്ഥായിയായ നന്മയെക്കുറിച്ച് പറയാനാവില്ല. അതിന് ദൈവികദർശനം തന്നെ വേണം; അല്ലാഹുവിൻെറ ബോധനത്തിനനുസരിച്ച് ജീവിച്ച പ്രവാചകനിലാണ് നമുക്ക് ഉത്തമ മാതൃക ക ത്താനാവുകയെന്നാണ് ഖുർആൻ പഠിപ്പിക്കുന്നത്.

''തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ ദൂതനിൽ ഉത്തമമായ മാതൃകയു ്'' (33:21).ആ മാതൃകയാണ് നന്മയെയും തിന്മയെയും വേർതിരിക്കുന്നത്. അന്ത്യപ്രവാചകൻെറ ചെയ്തികളും മൊഴികളുമെല്ലാം നമുക്ക് മുന്നിൽ തുറന്ന് കിടക്കുന്നു ്.

ഓരോ വിഷയങ്ങളിലുമുള്ള നന്മ തിന്മകളെക്കുറിച്ച മാർഗദർശനം നമുക്ക് അവയിൽ നിന്ന് ലഭിക്കും. ദൈവികബോധനത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലാതെ നന്മതിന്മകളെ വിവേചിക്കാൻ പുറപ്പെട്ടാൽ ദിവസങ്ങൾ കഴിയുംതോറും നന്മതിന്മകളെ മാറ്റി നിർവചിക്കേ ി വരും.

പ്രവാചകന്മാർ മനുഷ്യരാകാനാണ് ജനങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചിരുന്നതെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇവിടെ ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാക്കേ തുെ ന്ന് തോന്നുന്നു. മാലാഖമാരുടെ അവസ്ഥയിലേക്ക് മനുഷ്യരെ 'ഉയർത്തുക'യാണ് മതങ്ങൾ ചെയ്യേ തെന്ന ഒരു ധാരണ പൊതുവെയു ്. ഇത് ഇസ്‌ലാമിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ശരിയല്ല.മാലാഖമാരുടെ വികാരങ്ങളില്ലാത്ത അവസ്ഥയിലേക്ക് മനുഷ്യന് എത്തിച്ചേരാൻ കഴിയില്ല. അങ്ങനെ എത്തുവാൻ ആരെങ്കിലും ശ്രമിക്കുന്നുെ ങ്കിൽ,അത് മനുഷ്യൻെറ സവിശേഷാസ്തിത്വത്തോട് ചെയ്യുന്ന അക്രമമാണ്. സ്വതന്ത്രമായ അസ്തിത്വത്തോടു കൂടി ഭൂമിയിലെ ഭാഗധേയം നിർവഹിക്കുകയെന്ന ഉത്തരവാദിത്തത്തിൽനിന്നുള്ള ഒളിച്ചോട്ടം മാത്രമാണത്. വികാരങ്ങളുടെ നിർമൂലനത്തിലൂടെയുള്ള ഉദാത്തീകരണം എന്ന ആശയം ചില ഷണ്ഡന്മാരുടെ ദൗർബല്യം മറച്ചുവെക്കാൻ സഹായകമാവുമെങ്കിലും പൊതുവെ അപ്രായോഗികവും അസ്വീകാര്യവുമാണത്. മാനവികമായ അർഥത്തിലൂടെയുള്ള ഉദാത്തീകരണം സാധ്യമാവേ ത് സ്വന്തമായ അസ്തിത്വത്തിൻെറ പൂർണമായ പ്രകാശനത്തിലൂടെയാണ്; അഥവാ, സമ്പൂർണനായ മനുഷ്യനാകുന്നതിലൂടെയാണ്; നല്ലതെല്ലാം അനുഭവിക്കാനും ദുഷിച്ചതെല്ലാം വർജിക്കാനും സന്നദ്ധനായ മുസ്‌ലിമാകുന്നതിലൂടെയാണ്.

പ്രതീക്ഷയോടെയുള്ള ജീവിതം

ഭൗതിക ദർശനങ്ങളുടെ പിന്നിൽ പോയവർക്കെല്ലാം അ

വസാനം ദുഃഖവും നിരാശയുമാണ് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത്.ഭൂമിയിൽ സ്വർഗ രാജ്യം പണിയാനായി തങ്ങളൊഴുക്കിയ വിയർപ്പ് മുഴുവൻ വൃഥാവിലായിപ്പോയല്ലോ എന്ന നിരാശാബോധം വിപ്ലവങ്ങൾക്ക് കൊടിപിടിച്ചവരെ പലപ്പോഴും മയക്കുമരുന്നുകൾക്ക് അടിമകളാക്കി മാറ്റിയിട്ടു ്. ഭൂതകാലത്തെക്കുറിച്ച ദുഃഖസ്മരണകളും ഭാവിയെക്കുറിച്ച ഭയപ്പാടും അവരെ വേട്ടയാടിക്കൊ ിരിക്കുന്നു. ഈ ഭൂമിയിൽ ദുഃഖവും നിരാശയും നാളെ പരലോകത്ത് ശാശ്വതമായ ഭയപ്പാടും കഷ്ടപ്പാടുമാണവർക്ക് ലഭിക്കുന്നത്.

ദൈവിക ദർശന പ്രകാരമുള്ള ജീവിതമാകട്ടെ, ദുഃഖങ്ങളും ദുരിതങ്ങളുമില്ലാതെ മുന്നോട്ടുപോകാൻ മനുഷ്യരെ പ്രാപ്തരാക്കുന്നു. ജീവിതത്തിൽ അനുഭവിക്കേ ി വരുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെ ധീരമായി നേരിടുവാൻ അവന്ന് കരുത്ത് നൽകുന്നു. പ്രയാസങ്ങളു ാവുമ്പോൾ ക്ഷമിക്കുവാൻ അത് മനുഷ്യരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. മരണാനന്തര ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച പ്രതീക്ഷ മനുഷ്യരെ എല്ലാ അർഥത്തിലും ധാർമികബോധമുള്ളവരാക്കി മാറ്റുന്നു.ഈ ലോകത്ത് ദുഃഖങ്ങളില്ലാത്ത ഒരു ജീവിതവും പരലോകത്ത് ശാശ്വതമായ സുഖവുമാണ് അവർക്ക് ലഭിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''എന്നിട്ട് എന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള മാർഗദർശനം നിങ്ങൾക്ക് വന്നെത്തുമ്പോൾ എന്റെ ആ മാർഗദർശനം പിൻപറ്റുന്നവരാരോ അവർക്ക് ഭയപ്പെടേ തില്ല. അവർ ദുഃഖിക്കേ ി വരികയുമില്ല'' (2:38).

ശാരീരികമായ പ്രയാസങ്ങളെക്കാൾ പലപ്പോഴും മാനസിക പ്രയാസങ്ങളാണ് മനുഷ്യജീവിതം ദുരിതപൂർണമാക്കുന്നത്. അധാർമിക ജീവിതത്തിന്റെ സ്വാഭാവികമായ പരിണതി മനഃസാക്ഷിക്കുത്തും മാനസിക വിക്ഷോഭങ്ങളുമായിരിക്കും. സർവശക്തനെക്കുറിച്ച സ്മരണയും അവന്റെ വിധിവിലക്കുകൾ അനുസരിച്ചു കൊ ുള്ള ജീവിതവുമാണ് മനുഷ്യന് മനസ്സമാധാ

നം നൽകുന്നത്. ഖുർആൻ പറയുന്നു:

''അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച സ്മരണ കൊ ാണ് മനസ്സുകൾ ശാന്തമായിത്തീരുന്നത്''(13:28). ബഹുദൈവ വിശ്വാസവും ദൈവ നിഷേധവും മനുഷ്യമനസ്സിൽ ഹീനത്വവും അഹങ്കാരവും സൃഷ്ടിക്കുന്ന അപചപ്യുതികളാണ്. അവ സ്വീകരിക്കുന്നതിലൂടെ മാനസികമായ പിരിമുറുക്കവും അന്തഃസംഘർഷവുമാണ് മനുഷ്യരിലു ാവുക.യഥാർഥ ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസമാകട്ടെ അവൻ ഉൽകൃഷ്ടവും വിനയാന്വിതനുമാക്കുന്നു. അങ്ങനെ മനുഷ്യ മനസ്സിനെ ശാന്തമാക്കുന്നു.

<u>ആറ്</u>
വിമോചനം

മനുഷ്യരുടെ വിമോചനമാണ് ദർശനങ്ങളുടെയെല്ലാം വിഷയം. തങ്ങളുടെ സമൂഹത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്ന അക്രമങ്ങളും അഴിമതിയും അരാജകത്വവുമെല്ലാമാണ് ദാർശനികന്മാരെ ചിന്തിപ്പിച്ചത്.പ്രസ്തുത പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം കാണുന്നതിനു വേ ിയാണ് അവർ തത്ത്വങ്ങൾ പടച്ചത്. സമൂഹത്തെ ഗ്രസിച്ചിരുന്ന പ്രശ്നങ്ങളുടെ കാരണത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലേ ിവന്നപ്പോഴാണ് മനുഷ്യനെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേ ി അവർ ശ്രമിച്ചത്. മനുഷ്യൻെറ പ്രശ്നങ്ങളുടെ വേര് ക ുപിടിക്കണമെങ്കിൽ അവൻെറ അസ്തിത്വത്തെ അപഗ്രഥിച്ചു പഠിക്കണമെന്ന തിരിച്ചറിവാണ് മനുഷ്യനെക്കുറിച്ച പഠനത്തിലേക്ക് അവരെ നയിച്ചത്.ഈ തിരിച്ചറിവ് ശരിയായിരുന്നുവെന്ന് പറയാം. ശാസ്ത്രജ്ഞൻെറ അളവു കോലുകൾക്ക് വഴങ്ങാത്ത മനുഷ്യൻെറ സവിശേഷമായ

അസ്തിത്വത്തെ ഭൗതികമായി മാത്രം വ്യാഖ്യാനിക്കണമെന്ന ശാഠ്യമാണ് ദാർശനികന്മാരെ പിഴപ്പിച്ചതെന്ന് പറയുന്നതാവും ശരി.

ഈ പിഴവാണ് ദർശനങ്ങളുടെ പരാജയത്തിനുള്ള മുഖ്യമായ കാരണം. മനുഷ്യരെ മനസ്സിലാക്കാതെ മനുഷ്യന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുവാൻ എങ്ങനെ സാധിക്കും? മാർക്സിസത്തിന് സംഭവിച്ചത് ഈ സ്വാഭാവികമായ മരണമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമായിരുന്നില്ല. നമ്മുടെ നൂറ്റാ ിന്റെ തത്ത്വചിന്തയെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന കമ്യൂണിസത്തിന് ശാസ്ത്രം മുതൽ സാഹിത്യം വരെയുള്ള വ്യത്യസ്ത മേഖലകളിൽ തങ്ങളുടേതായ പ്രഭാവം തെളിയിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടും ഭൗതിക തത്ത്വശാസ്ത്രങ്ങളുടെ അനിവാര്യമായ പതനം അതിന്നുമു ായി. മഹത്തായ വിപ്ലവത്തിന്റെ മന്ത്രധ്വനികളിൽ മാലോകരെ മത്തുപിടിപ്പിച്ച മാർക്സിസം ദാർശനിക ചരിത്രത്തിന്റെ വിശാലമായ ചവറ്റുകൊട്ടയിൽ അനന്തമായ ശയനത്തിനുള്ള തയാറെടുപ്പിലാണിന്ന്. എന്തു കൊ ിത് സംഭവിച്ചു? പല രൂപത്തിലുമുള്ള വിശകലനങ്ങൾ നടന്നു കൊ ിരിക്കുന്നു. മാർക്സിസത്തിന്റെ പതനം പ്രായോഗികമായ പാളിച്ചകളുടെ മാത്രം ഫലമാണെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കാനാണ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് ബുദ്ധിജീവികൾ ശ്രമിച്ചുകൊ ിരിക്കുന്നത്. മനുഷ്യന്റെ സവിശേഷമായ അസ്തിത്വത്തെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കാതെ, കേവലം പദാർഥലോകത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾ മനുഷ്യനും ബാധകമാണെന്ന് സമർഥിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതാണ് മാർക്സിസത്തിന് പറ്റിയ ഏറ്റവും വലിയ തെറ്റ്.മനുഷ്യനെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ സംഭവിച്ച പാളിച്ചകളുടെ അനിവാര്യമായ അനന്തര ഫലമായിരുന്നു മാനവ മോചനത്തെക്കുറിച്ച വിശദീകരണത്തിൽ പ്രസ്തുത ദർശനത്തിന് പറ്റിയ അബദ്ധങ്ങളെന്ന വസ്തുത പലപ്പോഴും വിസ്മരിക്കപ്പെടുന്നു.

സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ പതനത്തിന് കാരണമായ വിപ്ല

വത്തോടനുബന്ധിച്ച്, കെ.ജി.ബി. തലവനായിരുന്ന സെഷൻസ്കിയുടെ പ്രതിമ തല്ലിപ്പൊളിച്ചു കൊ ിരുന്ന യുവാവിൻെറ വചനങ്ങൾ അന്ന് പത്രങ്ങളിൽ വന്നിരുന്നു. 'മനുഷ്യർ കഷ്ടപ്പെടുന്നിടത്താണ് കമ്യൂണിസ്റ്റുകൾ തഴച്ചുവളരുകയെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയില്ല?' ശരിയാണ്. കഷ്ടപ്പാടുകളാണ് കമ്യൂണിസത്തെ വളർത്തുന്നത്. കാരണമു ്. ദാരിദ്ര്യമനുഭവിക്കുന്നവൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത് ഈ ഭൂമിയിലെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രശ്നം ദാരിദ്ര്യമാണെന്നാണ്. കിടപ്പാടമില്ലാത്തവൻെറ കണ്ണിൽ അതാണ് ഏറ്റവും വലിയ പ്രശ്നം. തൊഴിലില്ലാത്തവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ലോകത്തിൻെറ ഏറ്റവും വലിയ പ്രശ്നം തൊഴിലില്ലായ്മയാണ്. ദാരിദ്ര്യത്തിനും തൊഴിലില്ലായ്മക്കും ഈ ലോകത്തിലെ സകലവിധ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും കാരണം സ്വകാര്യ സമ്പത്താണെന്നാണ് മാർക്സ് പറഞ്ഞത്. ഈ പ്രശ്നങ്ങളെല്ലാം പരിഹരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിൻെറ വീക്ഷണത്തിൽ ഏക മാർഗമേയുള്ളൂ. ''സ്വകാര്യ സ്വത്തിനെ ഇല്ലാതാക്കുക''.പട്ടിണിയുടെയും പരിവട്ടത്തിൻെറയും ലോകത്തിലേക്ക് സ്വകാര്യ സ്വത്തിൻെറ നിഷ്കാസനത്തിലൂടെ സമത്വത്തിൻെറ ലോകം കൈയെത്തിപ്പിടിക്കാമെന്ന മുദ്രാവാക്യവുമായി മാർക്സിസം കടന്നുവന്നപ്പോൾ പ്രസ്തുത മുദ്രാവാക്യത്തിൻെറ വാഹകരായി പീഡിതരും നിന്ദിതരുമായ ജനലക്ഷങ്ങൾ അണിനിരന്നു.അത് സ്വാഭാവികമായിരുന്നു. ലെനിനും മാവോ സേതൂങ്ങിനും പിന്നിൽ അണിനിരന്നത് അധ്വാനിക്കുന്ന മനുഷ്യരായിരുന്നു. അവർക്കുവേ ി ചുരുക്കിയ മുഷ്ടികളിൽ തൂമ്പയും ചുറ്റികയും അരിവാളും പിടിച്ച തഴമ്പുകളു ായിരുന്നു.പക്ഷേ,എന്താണു ായത്? പോള ിലെ തൊഴിലാളി നേതാവായിരുന്ന ലെക്വലേസയുടെ വരികൾ ശ്രദ്ധിക്കുക: 'അധികാരം കിട്ടുന്നതിന് മുമ്പ് കമ്യൂണിസ്റ്റുകൾ പറഞ്ഞു. 'നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ ഭക്ഷണം കിട്ടുന്നില്ല; വസ്ത്രം ലഭിക്കുന്നില്ല; പാർപ്പിടവുമില്ല; നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ അധികാരത്തിലേ

റ്റൂ.നിങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷണം തരാം; വസ്ത്രം തരാം; പാർപ്പിടം തരാം; പക്ഷേ, അധികാരം കിട്ടിയപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷണം കിട്ടിയില്ല്'. പതിറ്റാ ുകളോളം കമ്യൂണിസ്റ്റ് ഭരണം അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ ആയിരങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തെയാണ് ലെക്വലേസ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്.മോചനത്തിൻെറ എന്തെന്ത് സുന്ദര മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ മുഴക്കിക്കൊ ാണ് മാർക്സിസം കടന്നുവന്നത്. പട്ടിണി കിടക്കുന്നവൻെറ ദുഃഖം തീർക്കാൻ സ്വകാര്യസമ്പത്ത് നശിപ്പിച്ചാൽ മതിയെന്ന സിദ്ധാന്തം പ്രയോഗവൽക്കരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ, കത്തിക്കരിഞ്ഞ ആമാശയത്തിന് അൽപമെങ്കിലും ആശ്വാസം ലഭിക്കുമല്ലോയെന്ന് കരുതി അവരെ പിന്തുണച്ച മനുഷ്യ മക്കൾക്ക് ലഭിച്ചത് ആത്മാവിനെ വരിഞ്ഞു മുറുക്കുവാൻ പോന്ന ചങ്ങലക്കെട്ടുകൾ മാത്രമായിരുന്നു. മാനവിക പ്രശ്നങ്ങളെ സമഗ്രമായി അപഗ്രഥിച്ച മാർക്സിസത്തിൻെറ സ്ഥിതി ഇതാണെങ്കിൽ പ്രശ്നങ്ങളുടെ ഓരോ വശങ്ങളെ മാത്രം പഠനത്തിന് വിധേയമാക്കിയ ദർശനങ്ങളുടെ സ്ഥിതി ഇതിലും കഷ്ടമാണ്. ഇവിടെയാണ്, അടിസ്ഥാനപരമായി പരിഹരിക്കപ്പെടേ പ്രശ്നങ്ങളെന്താണെന്ന പ്രസക്തമാവുന്നത്. മനുഷ്യ വിമോചനത്തിൻെറ ആത്യന്തികമായ അർഥമെന്തായിരിക്കണമെന്ന ചർച്ചയിൽ നിന്നാണ് പരിഹരിക്കപ്പെടേ പ്രശ്നങ്ങളെന്തൊക്കെയാണെന്ന പ്രശ്നത്തിനുള്ള ഉത്തരം ഉരുത്തിരിയുക.

വിമലീകരണത്തിലൂടെ വിമോചനം

എല്ലാവരും പറയാറുള്ള പട്ടിണി തന്നെ നോക്കുക.എന്താണ് പട്ടിണിക്കുള്ള കാരണം? സമ്പത്ത് ഏതാനും വ്യക്തികളിൽ മാത്രം കേന്ദ്രീകരിച്ചതാണെന്ന് പറയുക സാധ്യമാണോ? ഈ ഭൂമിയിലെ സമ്പദ് വിതരണത്തിൻെറ രീതിശാസ്ത്രമെന്താണെന്ന് നിർവചിക്കുക സാധ്യമല്ല. ഇന്നലത്തെ പണക്കാരിൽ പലരും ഇന്ന് പാപ്പരാണ്.നേരെ തിരിച്ചുമു ്. സമ്പത്തിൻെറ വിതരണത്തി

ൽ ഐക്യരൂപ്യമു   ാവുക അസാധ്യമാണെന്ന് അൽപം ചിന്തിച്ചാൽ ബോധ്യമാകും. പിതാവിൽനിന്ന് ഒരേ സംഖ്യ തന്നെ അനന്തരാവകാശമായി കിട്ടിയ മക്കളിൽ ചിലർ പണക്കാരായി മാറുകയും മറ്റുചിലർ പാപ്പരാവുകയും ചെയ്തതിന് നമ്മുടെയെല്ലാം അയൽപക്കത്ത് തന്നെ ഉദാഹരണങ്ങളു   ാവും. ചിലർ ജന്മനാ തന്നെ അധ്വാനിക്കാൻ കഴിവില്ലാത്തവരാണ്. മറ്റുചിലർ ധൂർത്തന്മാരാണ്.ചിലരാകട്ടെ സൂത്രത്തിൽ പണം സമ്പാദിക്കാൻ കഴിവുള്ളവരാണ്. ഈ മൂന്ന് വിഭാഗത്തിലും പെട്ട ഓരോരുത്തർക്കും ഒരു നിശ്ചിത സംഖ്യ വീതം കൊടുത്താൽ അൽപ ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം എന്ത് സംഭവിക്കുമെന്ന് അൽപം ചിന്തിച്ചാൽ ബോധ്യമാകും.അതുകൊ   ുതന്നെ,പട്ടിണിക്കുള്ള പരിഹാരമായി നിർദേശിക്കപ്പെടാറുള്ള സമ്പത്തിൻെറ തുല്യമായ വിതരണമെന്ന ആശയം തീരെ അപ്രായോഗികമാണ്.

സമ്പാദിക്കുവാനുള്ള മനുഷ്യൻെറ ആർത്തി അവൻെറ പ്രകൃതിയുമായി ഒട്ടിച്ചേർന്നിട്ടുള്ളതാണ്. ഇതിന് 'സാമ്പത്തിക സ്വാർഥത' എന്ന് പറയുമെങ്കിൽ ഈ 'സ്വാർഥത'യാണ് ഭൂമിയിലെ പുരോഗതിക്കെല്ലാം നിമിത്തമായിട്ടുള്ളത്. ഈ സ്വാർഥതയെ നശിപ്പിക്കാനായി 'വടി'യെടുത്തതാണ് മാർക്സിസത്തിന് പറ്റിയ ഒരു തെറ്റ്. സമ്പാദിക്കുവാനുള്ള ആഗ്രഹം മനുഷ്യൻെറ മാത്രം സവിശേഷതയായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൻെറ ഭാഗമാണ്. ആ അവകാശം നിഷേധിക്കപ്പെടുമ്പോൾ സ്വാഭാവികമായും സമൂഹത്തിൻെറ പുരോഗതി നിലയ്ക്കുന്നു. താൻ വേല ചെയ്തിട്ട് തനിക്ക് കൂലി കിട്ടുന്നില്ലെങ്കിൽ പിന്നെയെന്തിന് പാടുപെടണമെന്ന ചിന്ത അവനെ മടിയനാക്കുന്നു. ഈ മടിയിൽനിന്നും അവനെ ഉണർത്താൻ ഭരണകൂടം വടിയെടുക്കേ   ിവരുന്നു. ഇതാണ് കമ്യൂണിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ സംഭവിച്ചത്.

പട്ടിണി മാറ്റുവാൻ ര   ് തരത്തിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ

ആവശ്യമാണ്. ഒന്ന് പട്ടിണി കിടക്കുന്നവൻെറ ഭാഗത്തു നിന്നാണ് ഉ ാവേ തെങ്കിൽ മറ്റേത് പണക്കാരൻെറ ഭാഗത്തുനിന്നാണ് ഉ ാവേ ത്. സമ്പത്തിൻെറ ദുർവിനിയോഗവും ധൂർത്തും അമിതവ്യയവും തടയേ തു ്. മദ്യവും മയക്കുമരുന്നുകളുമുപയോഗിച്ച് പാപ്പരായി മക്കളെ പട്ടിണിയിലേക്ക് തള്ളിയിടുന്ന രക്ഷിതാക്കളു ്. ചൂതുകളിച്ച് തറവാട് പണയപ്പെടുത്തുകയും മക്കളെയും കൂട്ടി തെരുവിലിറങ്ങേ ിവരികയും ചെയ്ത 'ഉന്നത കുലജാതൻ'മാരും അത്യാവശ്യത്തിന് കടം വാങ്ങിയതിൻെറ പേരിൽ പലിശ കൊടുത്ത് തുലഞ്ഞവരും നമ്മുടെയെല്ലാം സമൂഹത്തിലു ്. പട്ടിണി തുടച്ചുമാറ്റുന്നതിൻെറ ഭാഗമായി ആദ്യമായി ചെയ്യാനുള്ളത് ദുർവ്യയവും ധൂർത്തും മദ്യവും മയക്കുമരുന്നുകളും ചൂതുകളിയും പലിശയുമെല്ലാം ഇല്ലാതെയാക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ പട്ടിണിയും പരിവട്ടവും കടന്നുവരാനുള്ള മാർഗങ്ങൾ അടക്കുകയാണ്.

സമ്പാദിക്കുവാനുള്ള എല്ലാ അവകാശങ്ങളും നൽകുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ അന്യായമായ മാർഗങ്ങളിലൂടെയുള്ള സമ്പാദ്യത്തെ പൂർണമായി നിരോധിക്കുകയും ചെയ്യണം. സമ്പാദിക്കുന്നവൻെറ കൈവശം മാത്രം സ്വത്ത് സ്വരൂപിക്കപ്പെടുന്ന അവസ്ഥയു ാവരുത്. സമൂഹത്തിൻെറ നിർമാണ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് അത് വിനിയോഗിക്കപ്പെടണം. പണം കൈവശമുള്ളവർ പിശുക്ക് കാണിക്കരുത്. ആവശ്യങ്ങൾക്ക് വേ ി പണം ചെലവഴിക്കാൻ അവൻ തയാറാവണം. തൻെറ ചുറ്റുപാടുമുള്ള പാവങ്ങളുടെ വിഷമങ്ങൾ കാണുവാനും അവരെ സഹായിക്കുവാനും അവൻ സന്നദ്ധനാവണം. തൻെറ കീഴിലുള്ള തൊഴിലാളികളോട് കാരുണ്യത്തോടുകൂടി പെരുമാറുവാനും അർഹമായ വേതനം നൽകുവാനും അവന് സാധിക്കണം. അനാശാസ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കോ അധാർമിക വൃത്തികൾക്കോ പണം ചെലവഴിക്കപ്പെടരു

ത്. ഇതിന് ആദ്യമായി വളർന്നുവരേ ത് സാഹോദര്യമാണ്. പട്ടിണി കിടക്കുന്ന അയൽക്കാരനും തന്നെപ്പോലെതന്നെ വിശപ്പും ദാഹവും വികാരവുമെല്ലാമുള്ള സൃഷ്ടിയാണെന്നും അടിസ്ഥാനപരമായി തങ്ങൾ സഹോദരന്മാരാണെന്നുമുള്ള ബോധം.ര ാമതായി, താൻ പണക്കാരനാണെന്ന അഹങ്കാരത്തിൽനിന്ന് മുക്തമാവുകയാണ് വേ ത്. തന്റെ സമ്പാദ്യം തന്റെ അധ്വാനത്തിന്റെയും ബുദ്ധിയുടെയുംഫലമായി മാത്രം ലഭിച്ചതല്ലെന്നും അത് ആകാശഭൂമികളുടെ ഉടമസ്ഥന്റെ ദാനമാണെന്നും അവൻ വിചാരിച്ചാൽ അത് തിരിച്ചെടുക്കുന്നതിന് യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ലെന്നുമുള്ള ബോധം വരുന്നതിലൂടെ മാത്രമെ പണക്കാരൻ വിനയാന്വിതനും നിസ്വാർഥനുമായി മാറൂ.

വിശുദ്ധ ഖുർആനിന്റെ വിമോചന സങ്കൽപം

ഇവിടെയാണ് വിശുദ്ധ ഖുർആനിന്റെ വിമോചന സങ്കൽപം പ്രസക്തമാവുന്നത്.പട്ടിണിയിൽനിന്നും പരിവട്ടത്തിൽ നിന്നും ഭൗതികമായ പരാധീനതകളിൽ നിന്നുമുള്ള മോചനത്തിന് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ അർഹമായ സ്ഥാനം നൽകിയിട്ടു ്. അതിന്നാവശ്യമായ സാമൂഹിക നിയമങ്ങളു ാക്കിയിട്ടു ്.എന്നാൽ പ്രസ്തുത വിമോചനമാണ് ഏറ്റവും അടിസ്ഥാനപരമായി ആവശ്യമുള്ളത് എന്ന ഭൗതിക ദർശനങ്ങളുടെ കാഴ്ചപ്പാടിനോട് ഖുർആൻ യോജിക്കുന്നില്ല.വ്യക്തിയുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും വിമലീകരണ (തസ്കിയത്ത് salvation) ത്തിലൂടെയാണ് വിമോചന (തഹ്‌രീറ് Liberation) മു ാവേ തെന്നാണ് വിശുദ്ധ ഖുർആനിന്റെ കാഴ്ചപ്പാട്. അങ്ങനെയുള്ള വിമോചനത്തിന് മാത്രമെ സ്ഥായീഭാവമു ാവൂ. ഇവിടെ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ ഭൗതിക ദർശനങ്ങളുമായി ആശയപരമായ വ്യതിരിക്തത പുലർത്തുന്നു. വ്യക്തിയുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും വിമലീകരണം വിപ്ലവത്തിലൂടെയാണ് ഉ ാവേ തെന്ന് ഭൗതിക ദർശനങ്ങൾ സമർ

ഥിക്കുന്നു. വിപ്ലവം വ്യക്തിയുടെയും സമൂഹത്തിൻെറയും വിമലീകരണത്തിലൂടെയാണ് കരഗതമാവുകയെന്നാണ് ഖുർആനിൻെറ കാഴ്ചപ്പാട്.

പ്രവാചക നിയോഗത്തിൻെറ പരമ പ്രധാനമായ ലക്ഷ്യം മനുഷ്യരെ വിമലീകരിക്കുകയായിരുന്നു. ദുസ്വഭാവങ്ങളിൽ നിന്നും ദുർവൃത്തികളിൽനിന്നും മുക്തമാകുവാൻ സമൂഹത്തെ സജ്ജമാക്കുകയാണ് പ്രവാചകന്മാർ ചെയ്തത്. സ്വന്തം അസ്തിത്വത്തെ വിമലീകരിക്കാനായിരുന്നു പ്രവാചകന്മാർ മനുഷ്യരോട് ആവശ്യപ്പെട്ടത്. വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പറയുന്നത് നോക്കൂ: 'തീർച്ചയായും അതിനെ (മനുഷ്യാസ്തിത്വത്തെ) പരിശുദ്ധമാക്കിയവൻ വിജയിച്ചു. അതിനെ കളങ്കപ്പെടുത്തിയവൻ തീർച്ചയായും നിർഭാഗ്യമടയുകയും ചെയ്തു' (91: 9,10).

ഇവിടെ 'മനുഷ്യാസ്തിത്വം' എന്ന് പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് 'നഫ്സ്' എന്ന അറബിപദത്തെയാണ്. ആത്മാവ്(റൂഹ്), മനസ്സ് (ഖൽബ്), ജഡം (ജസദ്) എന്നിവ മൂന്നും അടങ്ങിയതാണ് നഫ്സ്. വിശുദ്ധ ഖുർആൻ 'നഫ്സ്' എന്ന് പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് മനുഷ്യനെ സമഗ്രമായി സൂചിപ്പിക്കുവാനാണ്.ആത്മാവും മനസും ജഡവും കൂടിച്ചേരുമ്പോഴാണ് മനുഷ്യൻ എന്ന സവിശേഷമായ സൃഷ്ടിയു ാവുന്നത്. 'മനുഷ്യാസ്തിത്വത്തെ പരിശുദ്ധമാക്കിയവനാണ് വിജയിക്കുക'യെന്ന ഖുർആനിക പ്രസ്താവനയിൽ മനുഷ്യൻെറ സമഗ്രമായ വിമലീകരണമാണ് വിവക്ഷിക്കുന്നതെന്നർഥം. ആത്മാവിൻെറയും മനസ്സിൻെറയും ശരീരത്തിൻെറയും വിമലീകരണത്തോടു കൂടി മാത്രമെ മനുഷ്യന് വിജയിക്കാനാവൂ എന്ന ഖുർആനിക വീക്ഷണം മാത്രമാണ് വിമോചനത്തെ സംബന്ധിച്ച് വ്യക്തവും ആധികാരികവുമായ രേഖ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നത്.

വ്യക്തികൾ നന്നാവാതെ സമൂഹം നന്നാവുകയില്ലെന്ന വ

സ്തുത ഇന്ന് എല്ലാവരും അംഗീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടു ്.ശരീരത്തിന്റെയും മനസ്സിന്റെയും ആത്മാവിന്റെയും സമഗ്രമായ പരിശുദ്ധിയിലൂടെ മാത്രമെ വ്യക്തികൾ നന്നാവുകയുള്ളൂ. ഇത് മൂന്നിനെയും ഒരെപോലെ പരിഗണിക്കുന്നുവെന്നത് ഇസ്ലാമിനെ മറ്റ് ഭൗതിക ദർശനങ്ങളിൽനിന്നും സ്ഥാപനമതങ്ങളിൽ നിന്നും ഒരേപോലെ വ്യതിരിക്തമാക്കുന്നു. ആത്മാവിനെ അവഗണിച്ചുകൊ ് ശരീരത്തിന്റെ പുഷ്ടിക്കുവേ ിയാണ് ഭൗതിക ദർശനങ്ങൾ ശ്രമിക്കുന്നതെങ്കിൽ നേരെ മറിച്ച് ശരീരത്തെ അവഗണിച്ചു കൊ ് ആത്മീയ മോക്ഷത്തിലെത്തിച്ചേരാനാണ് സ്ഥാപന മതങ്ങൾ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നത്. ഖുർആനാകട്ടെ 'നഫ്സിന്റെ വിമലീകരണത്തിലൂടെ വിജയികളാവുകയെന്നാണ് പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ശരീരവും മനസും ആത്മാവും ഒരെപോലെ പരിഗണിക്കപ്പെടണമെന്നർഥം.

ഇവിടെ 'വിമലീകരണം' എന്ന് അർഥം നൽകിയിരിക്കുന്നത് 'തസ്കിയത്ത്' എന്ന അറബി പദത്തിനാണ്.ഈ പദത്തിന് വിമലീകരണം എന്നും വികസനം എന്നും ര ർഥങ്ങളു ്.മനുഷ്യാസ്തിത്വത്തിന്റെ വിശുദ്ധിയിലൂടെയാണ് വികസനമു ാവുകയെന്നും ഈ ദ്വയാർഥപദത്തിന്റെ ഉപയോഗത്തിൽനിന്ന് അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. ഇന്ന് ശാസ്ത്രലോകം എത്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രതിസന്ധിക്കുള്ള പരിഹാരവും വിമലീകരണത്തിലൂടെയുള്ള വികസനമാണെന്നാണ് ആധുനിക ശാസ്ത്ര ദാർശനികന്മാർ ചൂ ിക്കാണിക്കുന്നത്. കേവല ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വക്താക്കൾ സ്വതന്ത്രമായ ഗവേഷണം അനുവദിക്കണമെന്നും മാനവതാ വാദക്കാർ ഗവേഷണങ്ങൾക്ക് വിലക്ക് കൽപിക്കണമെന്നും അലമുറയിട്ടു കൊ ിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ ശാസ്ത്ര ലോകം വ്യക്തമായൊരു പ്രതിസന്ധിയിലാണിന്ന്.ഒരുഭാഗത്ത് ശാസ്ത്ര പുരോഗതി പ്രകൃതിയെയും പരിസ്ഥിതിയെയും അങ്ങനെ മനു

ഷ്യനെയും തകർക്കുന്നതിന് നിമിത്തമായിക്കൊ ിരിക്കുന്നു. മ റുഭാഗത്താകട്ടെ ശാസ്ത്രത്തെ ഒഴിച്ചുനിർത്തിക്കൊ ുള്ള നാഗരികതയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാൻ പോലും കഴിയാത്തവിധത്തിൽ മനുഷ്യർ ശാസ്ത്രവുമായി ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ശാസ്ത്രത്തെ എങ്ങനെ മാനവീകരിക്കാം എന്ന ചർച്ചയിലാണ് ശാസ്ത്ര ദാർശനികന്മാർ ഇന്ന് ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇവിടെയാണ് 'വിമലീകരണത്തിലൂടെയുള്ള വികസനം'എന്ന ഖുർആനികമായ ആശയം പ്രസക്തമാവുന്നത്.

സാമ്പത്തികരംഗത്തെ പ്രശ്നങ്ങളുടെ പരിഹാരത്തിനായി വിശുദ്ധ ഖുർആൻ മുന്നോട്ടുവെക്കുന്ന പദ്ധതികൾ ഈ ആശയത്തെ കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കുവാനുതകുന്നതാണ്.മുതലാളിയെയും തൊഴിലാളിയെയും പണക്കാരനെയും പണിക്കാരനെയുമെല്ലാം മനുഷ്യ സമൂഹത്തിന്റെ അനിവാര്യ ഘടകങ്ങളെന്ന നിലയ്ക്ക് ഖുർആൻ അംഗീകരിക്കുന്നു.അവർ തമ്മിൽ സംഘട്ടനമാണു ാവേ തെന്ന വീക്ഷണം ഇസ്ലാമിനില്ല.വ്യത്യസ്ത വിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള പാരസ്പര്യത്തിന്നാണ് ഇസ്ലാം ഊന്നൽ നൽകുന്നത്.തൊഴിലാളിയുടെ വിയർപ്പ് വറ്റുന്നതിനുമുമ്പ് വേതനം നൽകണമെന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്ന പ്രവാചകൻ(ﷺ) തൊഴിലെടുക്കുന്നതിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെയും അതോടൊപ്പംതന്നെ തൊഴിലാളിയുടെ ബാധ്യതകളെയും കുറിച്ച് ബോധവാന്മാരാക്കുന്നു ്. സാമ്പത്തിക രംഗത്തെ ചൂഷണങ്ങളെയും ധൂർത്തിനെയും പിശുക്കിനെയും ഇസ്ലാം വിമർശിക്കുന്നു. ശാരീരികമോ മറ്റോ ആയ കഴിവു കേടുകളാൽ സാമ്പത്തിക രംഗത്ത് വിഷമമനുഭവിക്കുന്ന വ്യക്തികളെ സംരക്ഷിക്കേ ബാധ്യത സമൂഹത്തിനാണുള്ളതെന്നാണ് പ്രവാചകൻ പഠിപ്പിച്ചത്.ഇസ്ലാമിലെ 'സകാത്ത്' വ്യവസ്ഥയുടെ ലക്ഷ്യമതാണ്. മുതലാളി തന്റെ സമ്പത്തിന്റെ ര ര ശതമാനം നിർബന്ധമായി ദാനം ചെയ്യണമെന്നാണ് ഇസ്

ലാമിൻെറ ശാസന. സകാത്ത് ധനികൻെറ ഔദാര്യമല്ല; ദരിദ്ര ൻെറ അവകാശമത്രെ. മുതലാളി പാവപ്പെട്ടവന് നൽകുന്ന നാണയത്തുട്ടുകളല്ല സകാത്ത്. സമ്പന്നൻെറ അടുത്തുനിന്ന് രാഷ്ട്രമോ സമൂഹം ഉത്തരവാദപ്പെടുത്തിയ മറ്റ് സ്ഥാപനങ്ങളോ പിരിച്ചെടുക്കുകയും അർഹതപ്പെട്ടവർക്ക് വിതരണം നടത്തുകയും ചെയ്യുകയാണ് സകാത്തിൻെറ രൂപം.സകാത്ത് ദൈവികമായ ശാസനകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സംഘടിപ്പിച്ച് വിതരണം ചെയ്യാൻ സമൂഹം സന്നദ്ധമായാൽ ലോകത്തുനിന്ന് ദാരിദ്ര്യമെന്ന പ്രശ്നം ഏതാ ് പൂർണമായിത്തന്നെ പരിഹരിക്കാൻ കഴിയും.ഇസ്ലാമിക രാഷ്ട്രത്തിൽ സകാത്ത് വാങ്ങുവാൻ ആരുമില്ലാതിരുന്ന അവസ്ഥയു ായിട്ട് അടുത്ത രാഷ്ട്രത്തിലേക്ക് അവ വിതരണം ചെയ്ത സംഭവം ചരിത്രത്തിലു ായിട്ടു ്.

നിർബന്ധദാനമായ സകാത്ത് സമ്പത്തിൻെറ ശുദ്ധീകരണമാണെന്നാണ് ഖുർആൻ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. നടേ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ വികസനമെന്നും വിമലീകരണമെന്നും അർഥമുള്ള 'സകാത്ത്' എന്ന പദമാണ് നിർബന്ധ ദാനത്തിന് ഖുർആൻ നൽകിയിരിക്കുന്ന സാങ്കേതിക പദമെന്ന കാര്യം ശ്രദ്ധേയമാണ്.സകാത്ത് വ്യവസ്ഥ സമൂഹത്തിൽ വിതരണം ചെയ്യാൻ അവനെ നിർബന്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എത്ര വലിയ സമ്പത്ത് അനന്തരമായി ലഭിച്ച വ്യക്തിയായിരുന്നാലും അത് കെട്ടിപ്പൂട്ടി വെച്ചാൽ വർഷം തോറും ര രശതമാനം നിർബന്ധ ദാനം നൽകുന്ന പക്ഷം നാൽപത് വർഷത്തിനുള്ളിൽ ആ സമ്പത്ത് തീർന്നു പോകുമെന്ന ചിന്ത അലസത അകറ്റുകയും സമ്പത്തിൻെറ ഉൽപാദന രംഗത്തിറക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ സകാത്ത് വ്യവസ്ഥ വ്യക്തിയുടെ വിമലീകരണത്തിനും സാമ്പത്തിക വികസനത്തിനും നിമിത്തമാകുന്നു.

ഇതുതന്നെയാണ് എല്ലാ രംഗത്തെയും അവസ്ഥ.വ്യക്തി

യുടെ വിശുദ്ധിയിലൂടെയാണ് സാമൂഹിക വിപ്ലവവും നടക്കേ തെന്നാണ് ഇസ്‌ലാമിൻെറ കാഴ്ചപ്പാട്. നഫ്സിൻെറ വിമലീകര ണമെന്ന ഖുർആനിക പരാമർശം ഇനിയും ഒരുപാട് വിശദീകര ണങ്ങളർഹിക്കുന്നതാണ്.ശാരീരികവും മാനസികവും ആത്മീയ വുമായ വിശുദ്ധിയാണ് മനുഷ്യരെ പുരോഗതിയിലേക്ക് നയിക്കു ന്നത്; ഭൗതികവും പാരത്രികവുമായ പുരോഗതിയാണ് ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്. വിമലീകരണത്തിലൂടെയുള്ള വികസനം എന്ന ഖുർആനിക സങ്കൽപത്തിലേക്ക് ലോകം നടന്നടുത്തു കൊ ിരിക്കുകയാണ്. എന്താണ് സമഗ്രമായ വിമലീകരണം എന്ന് വിശദീകരിക്കുവാൻ, ശാസ്ത്ര ദാർശനികന്മാർക്ക് കഴിയുന്നില്ലെ ന്നതാണ് ഈ രംഗത്തെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രതിസന്ധി. അവർക്ക് മാർഗനിർദേശം നൽകാൻ കഴിയുന്ന ഏക ഗ്രന്ഥം ഖുർആനത്രെ.

മനുഷ്യനിലെ മൃഗത്തെ കാണുവാൻ മാത്രമാണ് ശാസ് ത്രത്തിന് കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. മനുഷ്യത്വം പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ആത് മാവിൻെറ അസ്തിത്വത്തെക്കുറിച്ച് ശാസ്ത്രത്തിന് ഒന്നും പറയാ ൻ കഴിയില്ല. ആത്മ ജ്ഞാനം പഞ്ചേന്ദ്രിയ ജ്ഞാനത്തിന് പുറ ത്താണ്. ദൈവിക ഗ്രന്ഥമായ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ മാത്രമാണ് മ നുഷ്യാസ്തിത്വത്തിൻെറ രചനാത്മകവും നിഷേധാത്മകവുമായ വശങ്ങളെ കണിശമായി അവതരിപ്പിക്കുന്ന, ഇന്ന് നിലനിൽക്കു ന്ന ഏക ആധികാരിക ഗ്രന്ഥം. ഈ വിശുദ്ധ ഖുർആനിന് മാത്ര മെ മനുഷ്യരെ പൈശാചികതയിൽനിന്ന് അകറ്റി മാനവികതയി ലേക്ക് നയിക്കാനാവൂ. യുഗപ്പകർച്ചകൾക്കു മുമ്പിൽ കാലഹര ണപ്പെടാതെ, പ്രസക്തി നഷ്ടപ്പെടാതെ അജയ്യമായി നിൽക്കു ന്ന ഖുർആനിൻെറ പ്രഖ്യാപനം എത്ര ശരി!

''അതാകുന്നു ഗ്രന്ഥം! അതിൽ സംശയമേയില്ല.സൂക്ഷ്മ ത പാലിക്കുന്നവർക്ക് നേർവഴി കാണിക്കുന്നതത്രെ അത്'' (2:2).

ഏഴ്
എന്തിന് ജീവിക്കണം?

ആര് എന്തൊക്കെപ്പറഞ്ഞാലും മൃഗമാകുവാൻ മനുഷ്യന് സ്വാഭാവികമായ ഒരു ത്വരയു ്. ദൈവികമായ വിലക്കുകൾ ത കർത്ത് പൈശാചികമായ ശീലങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള ആ വേശം. അവന്ന് മുമ്പിൽ ദൈവിക നിർദേശങ്ങൾക്ക് യാതൊരു വിലയുമില്ല. ''ദൈവനിർദേശങ്ങൾ പാലിച്ച് മനുഷ്യനായി ജീവി ക്കുന്നതു കൊ ് എന്ത് പ്രയോജനം?'എന്നവൻ ചോദിക്കുന്നു. 'മൃഗമായി ജീവിച്ച് നൈമിഷിക സുഖമനുഭവിക്കുന്നതു കൊ ് എന്താണ് കുഴപ്പം?' എന്നവൻ അന്വേഷിക്കുന്നു. ഇതിൻെറ മറു വശത്ത്, ഒരു തിന്മയുമില്ലാത്ത ഒരു ലോകത്തെക്കുറിച്ച സ്വപ്നം എല്ലാ മനുഷ്യർക്കുമു ്. 1516ൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട തോമസ് മൂറിൻെറ 'ഉട്ടോപ്പിയ' എന്ന നോവലിൽ സങ്കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കു ന്നത് അത്തരമൊരു ലോകമാണ്. അക്രമവും അനീതിയുമില്ലാ ത്ത 'ഉട്ടോപ്പിയ' ദ്വീപിൽ സദ്സ്വഭാവിയും സത്യസന്ധനുമായ 'ഉട്ടോപ്പസ്' രാജാവിൻെറ പ്രജകൾ സഹകരണത്തോടെയും സ മാധാനത്തോടെയും ജീവിച്ചുകൊ ിരിക്കുന്നു. ഇതാണ് 'ഉട്ടോ പ്പിയ'യുടെ ഇതിവൃത്തം. 'അസമത്വങ്ങളും അക്രമങ്ങളുമില്ലാത്ത നാളെ'യെന്ന മനുഷ്യമനസ്സിൻെറ സ്വാഭാവികമായ തേട്ടത്തിൻെറ കഥാവിഷ്കാരമാണ് 'ഉട്ടോപ്പിയ'യെന്ന് പറയാം. 1623ൽ പ്രസി ദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട തോമസ് കാംപനെല്ലായുടെ 'ദി സിറ്റി ഓഫ് ദി സൺ' എന്ന രചനയും'സുന്ദരമായൊരു ലോകം' എന്ന മനുഷ്യ ധിഷണയുടെ തേട്ടത്തിൻെറ ആവിഷ്കാരമാണ്. കാറൽ മാർക് സ് മനുഷ്യമനസ്സുകളിൽ വളർത്തിയ 'വർഗരഹിത കമ്യൂണിസ്റ്റ് സമൂഹം' എന്ന സ്വപ്നത്തിന് പിന്നിലും അത്തരമൊരു സങ്കൽ പമാണുള്ളത്.സമത്വസുന്ദരമായ ഒരു ലോകം നേടിയെടുക്കാനാ

യി എന്ത് ത്യാഗവും സഹിക്കാൻ മനുഷ്യൻ സന്നദ്ധരാവും. റഷ്യൻ വിപ്ലവത്തിൽ മരിച്ച പതിനായിരങ്ങളുടെ സ്വപ്നം ഈ 'സമത്വസുന്ദര ലോക'മായിരുന്നുവല്ലോ.കയ്യൂരിലും വയലാറിലും ചിന്തിയ ചോരയും ഈ ലോകത്തിന് വേ ിത്തന്നെ.

'സമത്വ സുന്ദരമായൊരു ലോകം' എന്ന സ്വപ്നത്തിൻെറ സാക്ഷാൽകാരത്തിനുവേ ി ബലിയാടുകളായി മാറിയ പതിനായിരക്കണക്കിന് മനുഷ്യമനസ്സുകളെക്കുറിച്ച് പറയാൻ ഭൂതകാല ചരിത്രത്തിന് സാധിക്കും. അങ്ങനെയൊരു ലോകത്തെക്കുറിച്ച മിഥ്യാസ്വപ്നങ്ങളുടെ മുദ്രാ വാക്യങ്ങളിൽ ആകൃഷ്ടരായി, വരാൻ പോകുന്ന 'നല്ല നാളെ'കളിൽ 'പറക്കാനിരിക്കുന്ന' കൊടി വഹിച്ച് രക്തസാക്ഷികളായി മാറിയവർ എന്ത് നേടിയെന്ന ചോദ്യത്തിന് കൊടിയും വടിയും മുദ്രാവാക്യങ്ങളും നിർമിച്ചു കൊടുത്ത ഭൗതികദർശനങ്ങളുടെ വക്താക്കൾക്കൊന്നും വ്യക്തമായ ഉത്തരം നൽകാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. സ്വയം ത്യാഗം സഹിച്ച് മറ്റുള്ളവർക്കുവേ ി എന്തിന് പ്രവർത്തിക്കണം എന്ന പ്രശ്നത്തിനും അവരുടെ കൈകളിൽ ഉത്തരമൊന്നുമില്ല.

അനശ്വരതക്കുവേ ിയുള്ള ആഗ്രഹം മനുഷ്യാസ്തിത്വത്തിൻെറ സ്വാഭാവികമായ തേട്ടങ്ങളിലൊന്നാണ്. ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലേക്ക് കണ്ണോടിക്കുന്ന നാം മനുഷ്യതുല്യമായ ഒരു അസ്തിത്വത്തെ എവിടെയും കാണുന്നില്ല.പ്രപഞ്ചത്തിലെ പരമോത്തമസൃഷ്ടി മനുഷ്യനാണ്. കോടാനുകോടി സംവൽസരങ്ങളായുള്ള പ്രപഞ്ചത്തിൻെറ പരിണാമത്തിനിടയിൽ മനുഷ്യനെന്ന പരമോൽകൃഷ്ട സൃഷ്ടി പ്രത്യക്ഷീഭവിച്ചിട്ട് ഏതാനും സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾ മാത്രമേ ആയിട്ടുള്ളൂ. ഭൂമിയാകമാനം ഒന്നു കുലുങ്ങിയാൽ ആ സൃഷ്ടിയുടെ അസ്തിത്വം അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യശരീരം ഏതേതു ഭൗതിക ഘടകങ്ങൾ ചേർന്നു ായതാണോ അവയുടെയെല്ലാം വയസ്സ് കോടാനുകോടി കൊ

ല്ലം നീ ുനിൽക്കുന്നു. നാം ഉയിരെടുക്കുന്നതിനുമുമ്പേ അവ ഇവിടെയു ായിരുന്നു. നമ്മുടെ മരണത്തിനു ശേഷവും കുറേ വർഷങ്ങൾ അവ ഇവിടെ അവശേഷിക്കും. എന്നാൽ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലെ സർവോൽകൃഷ്ടമായ അസ്തിത്വം ഏതാനും വർഷങ്ങൾ മാത്രം ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്നു. പരമാവധി നൂറ്റിയിരുപത് വർഷങ്ങൾ മാത്രം. ഇത് മനുഷ്യബുദ്ധി അംഗീകരിക്കുന്നില്ല.താൻ സർവോൽകൃഷ്ടനാണെന്നു പറയപ്പെടണമെങ്കിൽ ഈ ജീവിതത്തിനു പുറമെ മറ്റൊരു ജീവിതം വേണമെന്ന് മനുഷ്യൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

നന്മ ചെയ്യാൻ മനുഷ്യനിൽ ജന്മനാതന്നെ ഒരു വാസനയു ്. തിന്മയോട് അവന് വെറുപ്പാണ്. പക്ഷേ, എന്താണ് നന്മയെന്നും എന്താണ് തിന്മയെന്നും വ്യക്തമായി നിർവചിക്കാൻ മനുഷ്യന് സാധിക്കുന്നില്ല.അവൻ പഠിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള തിന്മ ചെയ്യുന്ന വ്യക്തികളിൽ പലരും ഇഹലോകത്ത് സുഖസൗകര്യങ്ങളനുഭവിക്കുന്നതായും നന്മ ചെയ്യുന്നവരിൽ പലരും കഷ്ടപ്പെടുന്നതായും കാണപ്പെടുന്നു. നന്മക്കും തിന്മക്കും തക്കതായ പ്രതിഫലം നൽകുവാൻ ഈലോകത്തെ യാതൊരു സംവിധാനത്തിനും കഴിയില്ലെന്നതാണ് വാസ്തവം. സ്വന്തം ജീവിതം മുഴുവൻ മനുഷ്യസേവനത്തിനു വേ ി നീക്കിവെച്ച പല മഹത്തുക്കൾക്കും സമൂഹം നൽകിയ പ്രതിഫലം മർദനങ്ങളും പീഡനങ്ങളും അപമാനങ്ങളുമായിരുന്നുവെന്നാണ് ചരിത്രം പഠിപ്പിക്കുന്നത്.അവരിൽ പലരുടെയും സേവനങ്ങളെക്കുറിച്ച് സമൂഹം യഥാർഥം വിലിയിരുത്തുന്നതു തന്നെ അവരുടെ മരണത്തിനുശേഷമായിരുന്നു. അപ്പോൾ പിന്നെ അവരുടെ സേവനങ്ങൾക്കും ത്യാഗങ്ങൾക്കും പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്ന ഒരു വേദി ആവശ്യമില്ലേ? ഇതിൻെറ മറുവശം നോക്കുക. സമൂഹങ്ങളുടെ ദുരന്തങ്ങൾക്ക് നിമിത്തമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്ത് ജീവിച്ച്, അതിനിടയിൽ സു

ഖപ്രദമായി പട്ടുമെത്തയിൽ കിടന്ന് ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞ വരെക്കുറിച്ചും ചരിത്രം ധാരാളമായി നമുക്ക് പറഞ്ഞുതരുന്നു ്. അവർ ചെയ്ത ക്രൂരതകൾ ഇന്നും നമ്മെ ഞെട്ടിപ്പിക്കുവാ ൻ പോന്നതാണ്. പക്ഷേ, പ്രസ്തുത ക്രൂരതകൾ ചെയ്ത് പൊട്ടി ച്ചിരിച്ച് ആഹ്ലാദത്തിമിർപ്പിൽ മതിമറന്ന് കൂത്താടിക്കൊ ിരിക്കു ന്നതിന്നിടയിലാണ് അവരിൽ പലരെയും മരണം കടാക്ഷിച്ചത്.അ വർക്ക് തങ്ങളുടെ ക്രൂരതകൾക്ക് തക്കതായ ശിക്ഷ കൊടുക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ നന്മ ചെയ്യണമെന്നും തിന്മ വെടിയ ണമെന്നും പറയുന്നതിനെന്തുവില? ഇനി അവരെ ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ തന്നെ അവർ ചെയ്ത ക്രൂരതകൾക്ക് തുല്യമായ ശിക്ഷ നൽകുവാൻ ഏതു നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥക്കാണ് കഴിയു ക? ഒരാളെ വധിച്ചവനും ആയിരങ്ങളെ കൊന്നൊടുക്കിയവനും നമ്മുടെ കോടതികൾക്ക് നൽകാൻ കഴിയുന്ന പരമാവധി ശിക്ഷ വധ ശിക്ഷയാണല്ലോ. ഇതെങ്ങനെ ന്യായമാകും?ഭൗതിക നീതി ന്യായ കോടതികൾക്കൊന്നുംതന്നെ നന്മക്കും തിന്മക്കും തക്കതാ യ പ്രതിഫലം നൽകാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ അ വയ്ക്ക് തത്തുല്യമായ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്ന ഒരു വേദിക്കു വേ ി മനുഷ്യമനസ്സ് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈ ലോകത്തിലെ സം വിധാനങ്ങളൊന്നുംതന്നെ പ്രസ്തുത വേദിക്ക് പറ്റിയതല്ലെന്നു മ നസ്സിലാക്കുമ്പോൾ പ്രതിഫലവേദി ഈ ജീവിതത്തിലായിക്കൂടെ ന്ന് സ്വാഭാവികമായും മനുഷ്യബുദ്ധി വിധിക്കുന്നു.

അനശ്വരനാകണമെന്ന ആഗ്രഹമുള്ളവനാണ് മനുഷ്യൻ. ആയുസ്സിൻെറ നശ്വരതയെക്കുറിച്ച് നന്നായി ബോധമുള്ളവരാ ണെങ്കിലും തങ്ങളുടെ കർമങ്ങളുടെ ഫലം അനശ്വരമാകണമെ ന്നും മറ്റുള്ളവരുടെ മനസ്സിലെങ്കിലും ജീവിച്ചിരിക്കണമെന്നും ആ ഗ്രഹിക്കുന്നവരാണ് നമ്മളെല്ലാം. മരം വെച്ചുപിടിപ്പിക്കുന്ന പാവ പ്പെട്ട ഒരു പടുവൃദ്ധനും മരണശയ്യയിൽ കിടന്ന് തൻെറ പേരിൽ

മഹൽ നിർമിക്കാൻ ഒസ്യത്തു നൽകുന്ന ചക്രവർത്തിയും ഈ ആഗ്രഹമാണ് പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്; താൻ മരിച്ചാലും ഏതെങ്കിലു മൊരർഥത്തിൽ ജീവിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹം. മരണത്തോടുകൂടി മ നുഷ്യജീവിതം പൂർണമായിത്തന്നെ അവസാനിക്കുമെന്ന് ദൃഢ മായി വിശ്വസിക്കുന്ന ഭൗതികവാദികൾ പോലും തങ്ങൾ അന ന്തമായി നിലനിൽക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നവരാണ്.രക്തസാ ക്ഷി മരിക്കുന്നില്ല; അവർ എന്നെന്നും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് പ്ര ഖ്യാപിക്കുന്നവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കകത്ത് എന്നെന്നും ജീവിച്ചി രിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹമാണുള്ളതെന്ന് പറയേ തില്ലല്ലോ.

തൻെറ ആയുസ്സിനപ്പുറം നീ ുനിൽക്കുന്ന ഫലങ്ങളു ാ ക്കുന്ന കർമങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ കഴിവുള്ള ഏകജീവി മനുഷ്യനാ ണ്. തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൻെറ അതിരുകൾക്കകത്ത് മാത്രം ഒ തുങ്ങുന്ന ഫലങ്ങളു ാക്കുന്ന കർമങ്ങൾ ചെയ്യാനേ ഇതര ജീ വികൾക്ക് കഴിയൂ. മനുഷ്യചെയ്തികൾ അങ്ങനെയല്ല. അവയു ടെ ഫലങ്ങൾ നല്ലതായാലും ചീത്തയായാലും അവൻെറ ആയു സ്സിനപ്പുറത്തേക്കുകൂടി നീളുന്നു.റേഡിയോ ക ുപിടിച്ച ശാസ് ത്രജ്ഞൻെറ കർമങ്ങളുടെ സൽഫലവും ആറ്റോമിക ബോംബ് ക ുപിടിച്ച ശാസ്ത്രജ്ഞൻെറ കർമങ്ങളുടെ ദുഷ്ഫലവും അവ രുടെ ആയുസ്സിനുശേഷം നൂറ്റാ ുകൾ കഴിഞ്ഞാലും ജനം അനു ഭവിച്ചു കൊ ിരിക്കുന്നു.മനുഷ്യരുടെ കർമങ്ങൾ ഭൂമിയിലു ാ ക്കുന്ന ഫലങ്ങൾ അനശ്വരമാണെങ്കിൽ പ്രസ്തുത കർമം ചെയ് തവന് ലഭിക്കുന്ന പ്രതിഫലവും അനശ്വരമാകേ തല്ലേ? അതെ യെന്നാണ് സാമാന്യബുദ്ധി നൽകുന്ന ഉത്തരം. അനന്തമായ ല ക്ഷ്യങ്ങളുള്ള മനുഷ്യകർമങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന പ്രതിഫലവും അ നന്തമായിരിക്കണം.

മരണത്തിനു ശേഷമുള്ള ഒരു ജീവിതം മനുഷ്യബുദ്ധിയു ടെ സ്വാഭാവികമായ തേട്ടങ്ങളിലൊന്നാണ്.ചരിത്രാതീത കാലം മു

തൽക്കുതന്നെ മരണാനന്തര ജീവിതത്തിലുള്ള വിശ്വാസം നില നിന്നിരുന്നുവെന്നാണ് ഉൽഖനന ഗവേഷണങ്ങൾ കാണിക്കുന്നത്. മരണത്തോടുകൂടി അവസാനിക്കുന്നതാണ് മനുഷ്യ ജീവിതമെങ്കിൽ നന്മ,സത്യം,പരോപകാരം,സേവനം തുടങ്ങിയവക്കൊന്നും യാതൊരു വിലയുമില്ലെന്നു വരുന്നു. തിന്മകളും അക്രമങ്ങളും ചെയ്ത് ഈ ക്ഷണിക ജീവിതം ആസ്വാദ്യകരമാക്കാൻ വേ ി ശ്രമിക്കുന്നയാളോട് അതു ശരിയല്ലെന്നു പറയുവാനുള്ള അവസരമു ാവുന്നില്ല. അതുകൊ ുതന്നെ മരണാനന്തരം ഒരു ജീവിതമു ായിരിക്കണം. ഈ ജീവിതത്തിൽ വെച്ചു ചെയ്ത നന്മകൾക്ക് തക്കതായ പ്രതിഫലവും തിന്മകൾക്ക് തത്തുല്യമായ ശിക്ഷയും നൽകുവാൻ സാധിക്കുന്ന രീതിയിൽ സംവിധാനിക്കപ്പെട്ട ഒരു ജീവിതം. ആ ജീവിതമില്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യനെന്ന ഉൽകൃഷ്ട സൃഷ്ടിയുടെ അസ്തിത്വത്തിന് യാതൊരു വിലയുമില്ല. പ്രസ്തുത ജീവിതത്തിൽ വെച്ച് ആഗ്രഹങ്ങൾ മുഴുവൻ സഫലീകൃതമാവണം.അതിനു തക്കവിധത്തിൽ അനശ്വരമായിരിക്കണം മരണാനന്തര ജീവിതം.

അനശ്വരമായ ഒരു മരണാനന്തര ജീവിതമു ങ്കിൽ ആ ജീവിതത്തിലെ സുഖവും സംതൃപ്തിയുമായിരിക്കും യഥാർഥത്തിലുള്ള സുഖം; അതിലെ ആഹ്ലാദമായിരിക്കും യഥാർഥത്തിലുള്ള ആഹ്ലാദം; അതിലെ പ്രയാസങ്ങളും ദുരിതങ്ങളുമായിരിക്കും ശരിക്കുള്ള ദുരിതം. അതുകൊ ുതന്നെ മനുഷ്യരുടെ ഇഹലോക ജീവിതത്തിൻെറ ലക്ഷ്യം മരണാനന്തര ജീവിതത്തിലെ മോക്ഷമായിരിക്കണം. ക്ഷണികമായ ഈ ജീവിതത്തിലെ സുഖങ്ങളും ദുഃഖങ്ങളുമെല്ലാം താൽക്കാലികമാണ്. അതിനാൽ ഈ ജീവിതത്തിൽ അൽപം ത്യാഗം സഹിച്ചാലും മരണാനന്തരം സുഖം ലഭിക്കണമെന്ന രീതിയിൽ മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ ജീവിതം ചിട്ടപ്പെടുത്തണം. നിത്യമായ ഒരു ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള ഒരു കൃഷിയിടം

മാത്രമായിരിക്കും മരണാനന്തര ജീവിതത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരാളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ലോകജീവിതം. അതുകൊ ു തന്നെ അയാളുടെ ജീവിതത്തിന് അടുക്കും ചിട്ടയുമു ാകുന്നതിനും അത് നന്മയിലധിഷ്ഠിതമാകുന്നതിനും ഈ വിശ്വാസം നിമിത്തമായിത്തീരുന്നു.

മരണാനന്തരം ഒരു ജീവിതം വേണമെന്ന് മനുഷ്യമനസ്സ് ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നത് നേര്. എന്നാൽ അത്തരമൊരു ജീവിതമു ് എന്നതിന് എന്താണ് തെളിവ്? ഈ ലോകത്ത് കയ്യെത്തിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന സുഖസൗകര്യങ്ങൾ വെടിഞ്ഞ് മരണാനന്തര ജീവിതത്തിലെ നന്മക്കുവേ ി പരിശ്രമിക്കുന്നത് അവസാനം വൃഥാവിലാകുമോ? പരലോകത്ത് പോയി ആരുംതന്നെ മടങ്ങിവന്നിട്ടില്ലെന്നതിനാൽ മരണാനന്തര ജീവിതത്തിൽ പ്രതീക്ഷകളർപ്പിക്കുന്നത് വ്യർഥമാകുമോ? ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾ സ്വാഭാവികമാണ്. മരണാനന്തര ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച പഠനത്തിന് പദാർഥത്തെയും അതിൻെറ സ്വഭാങ്ങളെയും കുറിച്ച പഠനത്തിന് നാം ഉപയോഗിക്കുന്ന മാർഗങ്ങൾ തീരെ അനുയോജ്യമല്ല. മരണത്തെപ്പോലും നിർവചിക്കാൻ ഇതുവരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ശാസ്ത്രീയ നിരീക്ഷണ രീതികളുപയോഗിച്ച് മരണാനന്തര ജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ച് നാം മനസ്സിലാക്കുന്നതെങ്ങനെ? ഈ പ്രപഞ്ചത്തെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുവാൻ രൂപകൽപന ചെയ്തിട്ടുള്ള ശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തങ്ങളുപയോഗിച്ച് പ്രപഞ്ചാതീതമായ ഒരു കാര്യത്തെയും കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയില്ലെന്ന് സാമാന്യബുദ്ധിതന്നെ സമ്മതിക്കുന്നു.അപ്പോൾ പിന്നെ മരണാനന്തര ജീവിതത്തിൻെറ സത്യത നമുക്കെങ്ങനെ ബോധ്യപ്പെടും?

സ്വന്തം ജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യത്തെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിച്ചുകൊ ിരിക്കുന്ന മനുഷ്യർക്ക് മുമ്പിൽ പ്രസ്തുത ലക്ഷ്യത്തെ കുറിച്ച് കൃത്യമായി പറഞ്ഞുകൊടുത്തവരായിരുന്നു പ്രവാചക

ന്മാർ.മരണാനന്തര ജീവിതത്തെകുറിച്ച് അവർ പറഞ്ഞത് ദൈവ ബോധനങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നു. സർവ്വേശ്വരനാൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവരാണ് തങ്ങളെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്ന വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായാണ് അവർ സമൂഹത്തിനു മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷ പ്പെട്ടത്.സത്യസന്ധരായ പ്രവാചകന്മാരുടെ ജീവിത വിശുദ്ധിയിൽ നിന്നും അവരിലൂടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ദൈവിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്നും അവർ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ദൈവിക ബോധനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെയായിരുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമായിരുന്നു.മ രണാനന്തര ജീവിത്തെകുറിച്ച് അതിന്റെ സംവിധായകൻ നമ്മെ അറിയിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യങ്ങൾ പ്രവാചകന്മാരിലൂടെ വെളി പ്പെടുത്തുകയായിരുന്നുവെന്ന് സാരം.

മതങ്ങളുടെയെല്ലാം പൊതുവായ തത്ത്വങ്ങളിലൊന്നാണ് മരണാനന്തര ജീവിതത്തിലുള്ള വിശ്വാസമെന്നത് കാണാൻ കഴി യും. വിശദാംശങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്തമാണെങ്കിലും പരലോക ജീ വിതത്തെക്കുറിച്ച വിശ്വാസം എല്ലാ മതസമൂഹങ്ങളിലും നിലനി ൽക്കുന്നു ്. അവഗാഹമായ പഠനം വിശദാംശങ്ങളിലുള്ള വ്യ ത്യാസം പിന്നീട് കടന്നുവന്നതാണെന്നും എല്ലാ മത സമൂഹങ്ങ ളുടെയും ഉൽപത്തികാലത്ത് ഒരേ രൂപത്തിലുള്ള പരലോക വി ശ്വാസം തന്നെയായിരുന്നു നിലനിന്നിരുന്നതെന്നും വ്യക്തമാക്കു ന്നു ്. മരണാനന്തരം എന്തു സംഭവിക്കുന്നുവെന്നതിനെക്കുറിച്ച് മതപ്രവാചകന്മാരെല്ലാം പറഞ്ഞത് ഇങ്ങനെ സംക്ഷേപിക്കാം:‘മ നുഷ്യൻ മരണപ്പെടുന്നതോടുകൂടി അവൻെറ ജീവിതം അവസാ നിക്കുന്നില്ല. ശാശ്വതമായ ഒരു പരലോകജീവിതം വരാനിരിക്കു ന്നതേയുള്ളൂ. നന്മകൾക്കും തിന്മകൾക്കും ആ വേദിയിൽവെച്ച് ത ക്കതായ പ്രതിഫലം ലഭിക്കും. സ്രഷ്ടാവും പരിപാലകനുമായ സർവശക്തൻ അറിയിച്ചുതന്ന വിധിവിലക്കുകൾ അംഗീകരിച്ചു കൊ ് ജീവിക്കുന്നതാണ് മരണാനന്തര ജീവിതത്തിലെ ശാശ്വ

ത വിജയത്തിനുള്ള മാർഗം. സത്യവിശ്വാസികളുടെ ആഗ്രഹങ്ങളും അഭിലാഷങ്ങളും പ്രതീക്ഷകളും സങ്കൽപങ്ങളുമെല്ലാം സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെടുന്ന പരലോകത്ത് വെച്ചു തന്നെ സത്യനിഷേധികൾക്ക് കഠിനമായ ശിക്ഷയും നൽകപ്പെടും'.

ലോകത്തു വന്ന എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും പഠിപ്പിച്ച തത്ത്വങ്ങളിലൊന്നാണ് മരണാനന്തര ജീവിതത്തിലുള്ള വിശ്വാസമെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ.സെമിറ്റിക് പ്രവാചകന്മാരും ഭാരതീയ ഋഷിമാരുമെല്ലാം മരണാനന്തര ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് പഠിപ്പിച്ചിരുന്നതായി കാണാൻ കഴിയും.സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് പ്രവേശിക്കുവാനുള്ള സ്വർഗരാജ്യത്തെക്കുറിച്ചും ദുർവൃത്തർക്കായി ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള നരകത്തെയും കുറിച്ച് പ്രബോധനം ചെയ്യാതെ ഒരു പ്രവാചകനും കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടില്ലെന്നതാണ് വാസ്തവം. ഖുർആൻ പറഞ്ഞതെത്ര ശരി: ''തീർച്ചയായും നിന്നെ നാം അയച്ചിരിക്കുന്നത് സത്യവും കൊ   ാണ്.ഒരു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനും താക്കീതുകാരനുമായിട്ട്. ഒരു താക്കീതുകാരൻ കഴിഞ്ഞുപോകാത്ത ഒരു സമുദായവുമില്ല''. (35:24)

അനശ്വരതയെ പുൽകുവാനുള്ള മനുഷ്യമനസ്സിൻെറ അഭിവാഞ്ചയെയും തിന്മകളില്ലാത്ത ലോകത്തെക്കുറിച്ച മനുഷ്യാത്മാവിൻെറ ആശയെയും മനുഷ്യജീവിയുടെ പ്രയോജനവാദത്തെയും സമന്വയിപ്പിക്കുകയാണ് ഇസ്‌ലാം പരലോക വിശ്വാസത്തിലൂടെ ചെയ്യുന്നത്.ഈ ലോകത്തെ നൈമിഷികമായ ജീവിതത്തിൽ നന്മ ചെയ്താൽ മരണാനന്തരം സുന്ദരമായ സ്വർഗരാജ്യം പ്രതിഫലമായി ലഭിക്കും. തിന്മ ചെയ്തവനോ ഭയാനകമായ നരകജീവിതമാണ് ലഭിക്കുക.എന്തിന് നന്മ ചെയ്യണമെന്ന മനുഷ്യ ജീവിയുടെ ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരം ഇവിടെ ലഭിക്കുന്നു. 'പരലോക ജീവിതത്തിൽ സ്വർഗം കരസ്ഥമാക്കുവാൻ'. തിന്മകളും പ്രയാസങ്ങളുമില്ലാത്ത സുന്ദരലോകമെന്ന മനുഷ്യാത്മാവിൻെറ

അടങ്ങാത്ത ആശയും സ്വർഗലോകമെന്ന വിശ്വാസത്തിൽ സാക്ഷാത്കൃതമാവുന്നു.

മരണാനന്തര ജീവിതത്തിന്റെ സത്യതയെകുറിച്ച ആശങ്കയും ഖുർആനിലെത്തുമ്പോൾ ഇല്ലാതെയാകുന്നു. ഖുർആൻ പൂർണ്ണമായും ദൈവികമാണെന്ന് നിലവിലുള്ള വിജ്ഞാന ശാഖകളെല്ലാം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു ്. ഖുർആനുമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ)യാവട്ടെ സത്യസന്ധതക്ക് ശത്രുക്കളുടെ പോലും അംഗീകാരത്തിന് പാത്രമായ വ്യക്തിയാണ്. ഉള്ളടക്കം നൂറ് ശതമാനം സത്യമാണെന്നതിന് ഖുർആൻ സ്വയം സാക്ഷി നിൽക്കുന്നു. അതിൽ അസത്യമൊന്നമു ാകാനിടയില്ലെന്ന് അതുമായി വന്ന വ്യക്തിയുടെ ജീവിതവും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. മരണാന്തര ജീവിതത്തിന്റെ സത്യത സ്ഥാപിക്കുകയും അവിടെ സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെകുറിച്ച് വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു ് ഖുർആൻ.അതിന്റെ മൂന്നിലൊന്ന് ഭാഗത്ത് ഊന്നി പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വിശ്വാസമാണത്.

നന്മകൾക്കും തിന്മകൾക്കും തക്കതായ പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്ന വേദി വരാനിരിക്കുന്നുവെന്ന ബോധം മനുഷ്യരെ തെറ്റുകളിൽ നിന്ന് അകറ്റുന്നു. നന്മ ചെയ്യാനവന്ന് പ്രേരണ നൽകുന്നതും പ്രസ്തുത ബോധം തന്നെ.നന്മയുടെയും തിന്മയുടെയും തക്കതായ പ്രതിഫലം നൽകുന്നത് പടച്ച തമ്പുരാനാണ് എന്നതിനാൽ തന്നെ അവിടെ യാതൊരു അനീതിയുമു ാവുകയില്ല.

‘‘അപ്പോൾ ആർ ഒരു അണുവിൻെറ തൂക്കം നന്മ ചെയ്തിരുന്നുവോ അവനത് കാണും.ആർ ഒരു അണുവിൻെറ തൂക്കം തിന്മ ചെയ്തിരുന്നുവോ അതുമവൻ കാണും’’(വി.ഖുർആൻ99:7,8).

വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ മരണാനന്തര ജീവിതത്തിൻെറ സത്യത ഊന്നിയൂന്നിപ്പറയുകയും സ്വർഗ പ്രാപ്തിക്കുവേ ി പരി

ശ്രമിക്കേ   തിൻെറ ആവശ്യകതയെ യുക്തിയുക്തം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു   ്. സത്യത്തിൽ, പരലോകജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ച് വിശുദ്ധ ഖുർആനിനെപ്പോലെ വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥമില്ല. മരണാനന്തരജീവിതത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവർക്കുള്ള മറുപടിയും പ്രസ്തുത ജീവിതത്തെ സമർഥിക്കുന്ന പ്രതിപാദനങ്ങളും മാത്രമല്ല ഖുർആനിലുള്ളത്. സ്വർഗ ജീവിതത്തിലെ ആനന്ദപ്രദമായ അനുഭവങ്ങളെയും നരകത്തിലെ പ്രയാസങ്ങളെയും കുറിച്ച് വിശദമായ പരാമർശങ്ങൾ ഖുർആനിലു   ്. ഏതാനും ഖുർആൻ സൂക്തങ്ങളുടെ സാരം ശ്രദ്ധിക്കുക:

'ഏതൊരു ദേഹവും മരണം ആസ്വദിക്കുന്നതാണ്. നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിൻെറ നാളിൽ മാത്രമേ നിങ്ങൾക്ക് പൂർണമായി നൽകപ്പെടുകയുള്ളൂ.അപ്പോൾ ആര് നരകത്തിൽനിന്ന് അകറ്റിനിർത്തപ്പെടുകയും സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നുവോ അവനാണ് വിജയം നേടുന്നത്. ഐഹികജീവിതം കബളിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വിഭവമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല' (3:185).

'വിശ്വസിക്കുകയും സദ്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക് താഴ്ഭാഗത്തുകൂടി നദികളൊഴുകുന്ന സ്വർഗത്തോപ്പുകൾ ലഭിക്കാനു   ന്ന് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക'(2:25).

'അവിശ്വസിക്കുകയും നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നിഷേധിച്ചു തള്ളുകയും ചെയ്തവരാരോ അവരായിരിക്കും നരകാവകാശികൾ. അവരതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും' (2:39).

'സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്വർഗത്തിൻെറ അവസ്ഥ എങ്ങനെയെന്നാൽ അതിൽ പകർച്ച വരാത്ത വെള്ളത്തിൻെറ അരുവികളു   ്. രുചിഭേദം വരാത്ത പാലി

ൻെറ അരുവികളും കുടിക്കുന്നവർക്ക് ആസ്വാദ്യമായ മദ്യത്തിൻെറ അരുവികളും ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട തേനിൻെറ അരുവികളുമു ്. അവർക്കതിൽ എല്ലാത്തരം കായ്കനികളുമു ്. തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്നുള്ള പാപമോചനവുമു ്. (ഈ സ്വർഗവാസികളുടെ അവസ്ഥ) നരകത്തിൽ നിത്യവാസിയായിട്ടുള്ളവനെപ്പോലെആയിരിക്കുമോ? അത്തരക്കാർക്കാകട്ടെ കൊടുംചൂടുള്ള വെള്ളമായിരിക്കും കുടിക്കാൻ നൽകപ്പെടുക. അങ്ങനെ അത് അവരുടെ കുടലുകളെ ഛിന്നഭിന്നമാക്കിക്കളയും' (47:15).

മനുഷ്യ ജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമെന്താണെന്ന ചോദ്യത്തിന് കൃത്യമായി ഉത്തരം നൽകുന്ന ഗ്രന്ഥമാണ് ഖുർആൻ. ദൈവ ശാപകോപങ്ങളുടെ ഭവനമായ നരകത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ട് അവന്റെ കാരുണ്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണ പ്രകാശനം നടക്കുന്ന സ്വർഗത്തിലെത്തിച്ചേരുക.സ്വർഗ പ്രവേശനമെന്ന ലക്ഷ്യത്തിനു വേ ി പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുമ്പോൾ അതിന്ന് ആത്മാർത്ഥതയും ജീവനുമു ാകും; ലോകമാന്യവും സ്വാർത്ഥതയുമു ാവില്ല. നിരാശബോധത്തിൽ നിന്ന് മുക്തമായി ഇവിടെ ജീവിക്കുവാനും സമാധാനചിത്തമായി ഈ ജീവിതം ആസ്വദിക്കുവാനും കഴിയണമെങ്കിൽ പരലോക ബോധമു ായേ മതിയാകൂ.സ്വർഗത്തിനു വേ ിയുള്ള ജീവിതം വഴി മാത്രമേ ഭൂമിയിലും ശാന്തിയും സമാധാനവുമു ാകൂയെന്നർത്ഥം.

****